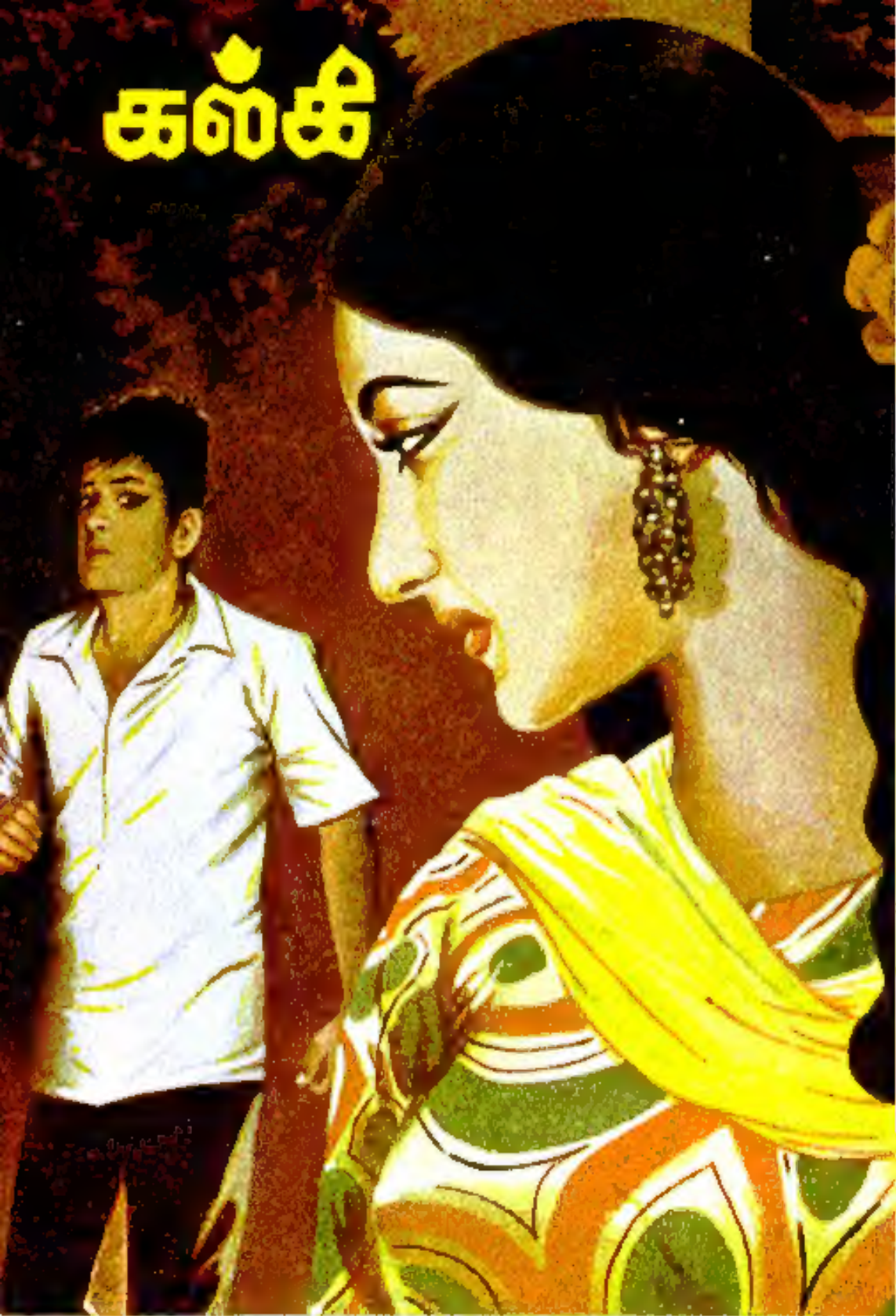

கஸ்கி

KALKI 21.6.70 40 காசு

ETC டஸ்ட் டீ தரமான தேநீரின் சுவையையும்
அருத்தமான தேநீர் சத்னையும் அளிக்கிறது

சூப்பர் டஸ்ட் கிடைப்பவற்றுள் மிகச்சிறந்த ETC டஸ்ட் டீ

பருகி பாண்ட் நியுனர்களால் பக்குவம்
செய்யப்பட்டிருப்பதே அது சிறந்து
விளங்கக்காரணம்

*கரன், டி.பி.சி. - இந்த தனிப்பட்ட
டீ தயாரிக்கும் முறையானது வீராவில்
கரையவும், மிகுந்த தேவியைச் சத்துக்
கிடைக்கவும் உறுதியளிக்கிறது.

எழில் மிக்க ஒரியன்ட்

மேனஜ் விசிறி

- முற்றிலும் வாக்பீசுவானது; இலேனது. புது மொஸ் தள னது.
- தனிக் உற்பத்தி உத்தி முறை னின்படி செயல்பட்டதால், தாத்தில் அகிலிருத்தியுள் தோத்திரவற்ற இயக்கமும் கொண்டது.
- சாப்பாக அவக்க, அல்லது வயில் பொருத்தக் கூடியது.
- எந்த நிலையிலும் பிழையின்றி இயங்கக்கூடியது.
- இருபுறமும் திறப்பக் கூடிய பிராடரி ஸ்லீர் கொண்டது.
- கண்ணாடிகளினமபாண வன் னம் சேக்கைகளில் கிடைக் கும்.

அழகு, தரம் இரண்டிலும் இணையற்றது

இரண்டு வருட உத்திரவாதம்
கொண்டது

ஒரியன்ட்
விசிறிகள்

ஒரியன்ட் ஜெனரல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட்., கல்கத்தா-54

AS/001/79

உங்களுக்கு மட்டுமே உரிமை!

இதோம் ஸ்டேட் பாங்க் பாதுகாப்பு பெயாசிட் காக்கலிச் சாவி. உங்கள் குறுகரிடக் தான் இருக்கிறது—வேறு சாவி கிடையாது. ஸ்டேட் பாங்க் பாதுகாப்பு பெயாசிட் காக்கல் குக்கை காடகைக்கு எடுக்கல் [சங்கம் பெரிய கிணல் எதிலும் இது காதி கிடக்கும்] உங்கள் கிதில் பத்திரமாக இருக்கும். உங்கள் மனத்தினே கிம்பதி கிணலும், பத்திரங்கள், செக் உடகைகள் மானத்துக்குப் பத்திரபக் தான் பாதுகாப்பு காதினும் சோதபக் கட்டணத்தின் கிடக்கின்றன.

சேவை புரிவதற்கே ஸ்டேட் பாங்க்

இயற்கைகளின் தியானங்கள்	தலைவர்கள்	— 5
ராஜாஜியின் கவிதைகள்	...	— 7
பொருளடங்கம் செல்வம்	அமரர் கவி	— 9
காதலிவென் லுழைத்தேம்!	செந்திரா கவிதா	— 17
ராமாயணம்	ராஜாஜி	— 18
ஆடிவர பாடலும் ஆட்டுவில்களும்...	...	— 27
பேசுவை: நின்ற நடவடிக்கை	முருகேச முதலியார்	— 28
ரகுபதி ராக்க	தமிழாக்கம்: ராஜாஜி	— 24
ஆன்மாதிகத்தைக் காப்போம்	சீமாந்தரஜி பேசுவை	— 29
காணக் கிடைக்காத தருகம்	செந்திரிவென்	— 29
குண்ட ராட்டினம்	என். சங்கராசாமி	— 37
பிழைக்கலி அழகுதே...	விஜயாபாஸ்கிருஷ்ணன்	— 46
ஏக்கம் இருவரை	கமலா பொதாதர்	— 50
அன்பின் கடிதம்	எட்டகவிசம்பிரமணியம்	— 59
கொலிகவும் சிவக்கவும்	செந்திர கவிதா	— 69

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே! எப்போதும் கருவியாகும்.

சாதாரண விலை	ஒரு வருடம்	ஆறு மாதம்
இந்தியா	ரூ. 30-00	ரூ. 10-00
இலங்கை (இலங்கை நாணயம்)	ரூ. 21-00	ரூ. 10-00
இதர நாடுகள்	ரூ. 40-00	ரூ. 20-00

APPROACH

VASAN'S

REAL ESTATES - RENTALS
GOVT. OF INDIA GAZETTED SPECIALIST VALUER

PHONE: 444670 - 440999

"SRINIVAS"

1, Cathedral Garden Lane

(BEHIND GEMINI)

MADRAS-34

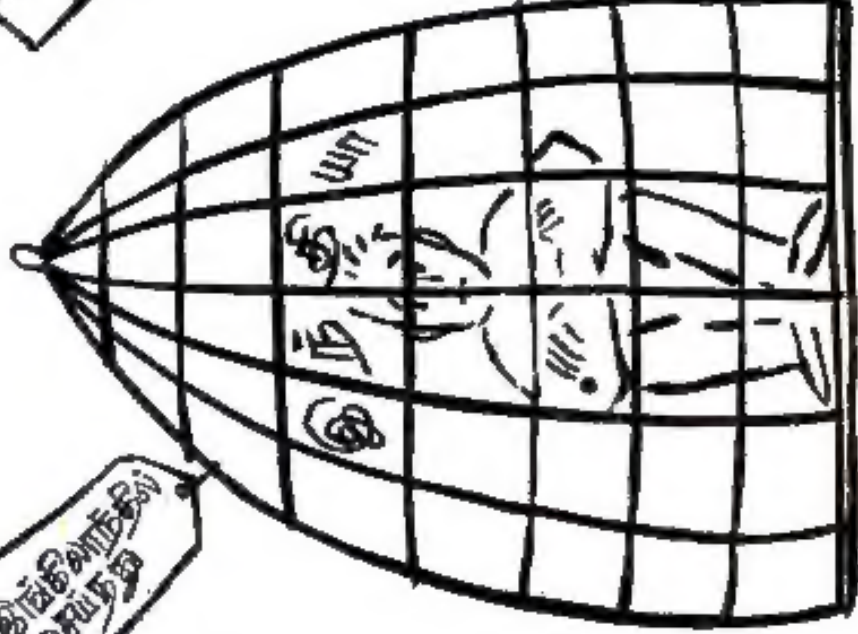
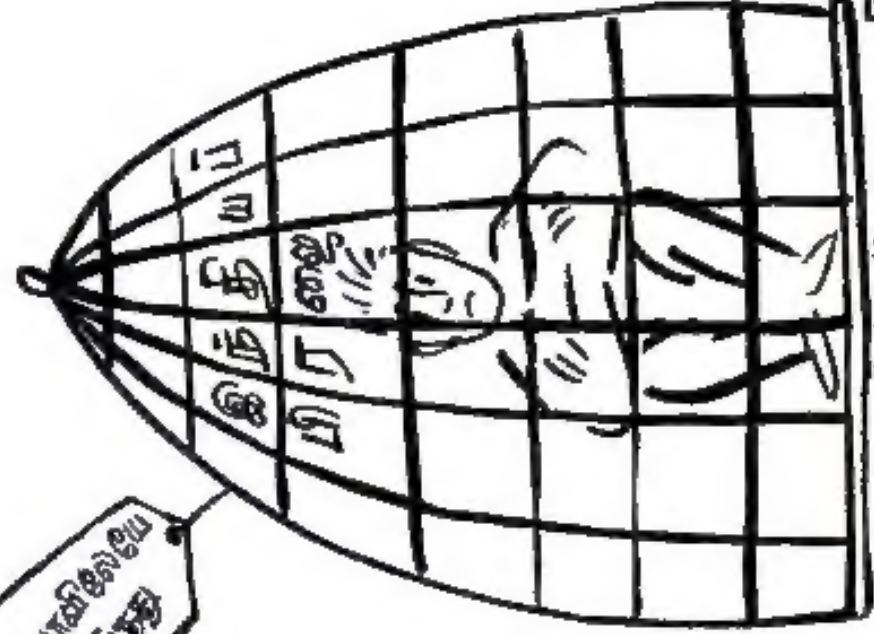
PK

இன்று!

இன்று!

இந்தியாவிலேயே
செய்தது

இங்கிலாந்தில்
செய்தது

இயற்கையின் நியதிகள்

பிரபஞ்சம் இயற்கையான சில நியதிகளுக்கு உட்பட்டது. அவற்றை நம் மால் மாற்ற இயலாது. இயற்கை நியதிகள் எவ்வளவு எண்ணிக்கையில் உள்ளன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது பிடித்திருக்கிறார்கள். அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு மோட்டார் வண்டிகள், எஞ்ஜின்கள் போன்ற பயனுள்ள சாதனங்களைத் தொழில் திறனுடைய தயாரிக்கின்றனர். சமூகவியல், பொருளாதாரம் ஆகியவையும் இயற்கையின் நியதிகளுக்கு உட்பட்டவையே. மனிதர்களின் நோக்கங்களும், நடவடிக்கைகளும் இயற்கை நியதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டவையே. பணப் பழக்கம் அகிலரிடதால் விளைக உயரும் என்பதும் இவை போல் ஓர் இயற்கையான நியதி. ஒரு பொருளுக்குள்ள தேவை அதன் விலையைப் பாதிக்கிறது. அதிக உற்பத்திக்கு ஊக்கம் அளிக்காமல் வரிகள் மட்டும் கடுமையாக இருந்தால் உற்பத்தி குறைவத்தான் செய்யும். இதுவும் இயற்கை நியதியே. இயற்கையின் விதிக்கு ஒரு மாறாக நடந்து கொண்டு விளைகளைச் செயற்கை முறையில் குறைக்க முற்பட்டால், உழைப்பில் மக்கள் அக்கறை கொள்ளாது போய் விடுகின்ற நிலைதான் மிகவும். போதிய ஊக்கம் அளிக்காமல், உழைக்குமாறு மக்களை நிர்ப்பந்திக்க முடியாது. “ஃப்ரிமேன்” என்ற பத்திரிகையில் ஸ்ரீ டென்டன் கூறியபடி இயற்கையின் பொருளிக் விதிகளை ராஜதந்திரிகள் மறுக்காமல் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். ஆனால் மனிதனது நடத்தையை ஒழுங்குபடுத்தும் இயற்கை நியதிகளை ஏற்றுக் கொள்ள அவர்கள் தயங்குகின்றனர்.

சுறுசுறுப்பான தமது உழைப்பின் காரணமாகவே சீன மக்கள் பெரிய சமுதாயத்திலேயாக விளங்குகிறார்கள். சுறுசுறுப்புடன் உழைக்காத மக்கள் உயர்தர அடைய முடியாது. உழைக்க வேண்டும் என்ற உணர்வை மக்களிடையே தலைவர்கள் வளர்ப்பார்களாயின் அது நல்ல சேவையாக அமையும். உண்மையாக உழைக்காமல், எந்தத் திறனாலையும் வெளிப்படுத்த

நாமல் பிறரது பணம் தம் கைக்கு வந்து சேரவேண்டும் என்ற மனப்பான்மையை வளர்ப்பவர்கள் உண்மையில் மக்களுக்குத் தீங்கு இழைப்பவர்களே. நம் தேசத்தில் இம்மாதிரியான கெடுதல்களை வளர்ப்பவர்கள் விளைவித்து வருகின்றனர். மற்றபடி மக்களுக்கு என்ன நன்மை செய்த போதிலும், வளர்ப்பதில் நன்மையின் மூலம் அவை அடிப்பட்டுப் போகின்றன. நாம் மனித நாயகம் வளர்ப்பதில் பிரார்த்தனை செய்தால் தவறான வழிகளை மக்கள் மாற்றிக் கொள்வா என்று நம்பித் தாண்டிவர்கள் கூறுகின்றனர். எனவே, தமிழ் நாடு அரசு, தன் மனிதனை மாற்றிக் கொண்டு இந்த வளர்ப்பதில் ஊக்கிட்டுப் பிற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் பிரார்த்திக்கிறேன்.

NTம் எவ்வளவோ முட்டாள்தனமான காரியங்களைச் செய்து வருகிறோம். அனை பொதுமக்களும் அனுபவிக்கின்ற தயாரிக்கும் மனநிலையில் இருப்பவோமானால், அந்தக் குண்டுகளைக் கண்டு பிடிப் பயப்படுவதற்கு முன்னர் நம்மை நாமே அழித்துக் கொண்டு விடுவோம். மற்றவர்கள் அனுபவிக்கும் தயாரிப்பதால் நாமும் அதில் சடுபடுவதற்குப் பதில், இந்தக் குண்டுகளைக் கைவிடுமாறு மற்றோரையும் விடாமல் வற்புறுத்தி வருவோமாக. இந்திராவுக்குரியது இத்தகைய சமாதானப் பணியே.

எல்லா வகையான அறு குண்டு வெடிச் சோதனைகளும் நமது விளைப்பவை. அமெரிக்க — ரஷ்ய உடன்பாட்டை மீறி பிரான்ஸ் சோதனைகளை நடத்தியிருப்பது பெருங்குற்றம். தென்பசிபிக் சமுத்திரத்தில் பிரான்ஸ் நடத்திய சோதனையின் விளைவாகவே பெரு நாட்டில் பூகம்பம் விளைந்ததோ என்ற சந்தேகம் சிலருக்கு இருந்து வருகிறது. அமெரிக்காவோ அல்லது பிற நாடுகளோ பூமிக் கடையில் நடத்திய சோதனைகளின் விளைவாக இந்தப் பூகம்பம் ஏற்பட்டிருப்பது சாத்தியமே.

என்ன சேதி?

வங்கக் கவர்னரின் உரை

இங்கத்தின் கவர்னர் நிரு தாவய் தமது எங்கை மீதிப் பேசி, கங்கத்தா வழக்கறிஞர்கள், எங், பாரதத்தில் வழக்கறிஞர்கள் ஆகியோரின் பெரும் கர்ப்பையுள் வெறுப்பையும் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்.

நிரு தாவயே நீதிபதிவாக இருந்தவர். அவர், தாம் பாரதக் குடியரசின் ராஷ்டிரபதி வீண் வீரநீதி என்பதை மறந்து, சாதாரண அரசியல் பிரச்சாரகம் போல் பேசித் தமது பதவிக்கே பெரும் அவமானத்தைதரும் தம்மை அந்தப் பதவியில் அமர்த்தியவர்களைப் பற்றித் தவறான எண்ணமும் கொண்டிருக்கிறார்.

தீவிமயத்தில் தீவிமய நீதிபதிக்குப் பதவிப் பிரமாணம் செய்து வைக்க வேண்டிய கடமை கவர்னர் பதவி வகிப்பவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஒன்று. கங்கத்தா நீதிபதிக்குப் பதவிப் பிரமாணம் செய்து வைக்கும் நிகழ்ச்சியின்போது இந்திய வழக்கறிஞர் சபைப் பற்றித் தீவிமயத்தை அறிவித்தும், தீவிமய கவர்ந்தி மயத்து நீதிபதிக்குக் கங்கத்தும் பேசியிருக்கிறார். அத்துடன் திண்டு சேவையியை அதற்குமேல் ஒரு படி போய் எதிர்த்தாகிறார் ஒரு கட்டுப்பாட்டி நடக்கும் கட்டுப்பாட்டி நடப்பானில் நீதி மன்றங்களைவும் வழக்கறிஞர்களையும் நீதி தீர்மானத்தையும் உழித்து பேசியிருக்கிறார். நிரு தாவயற்கு உண்மையில் ஐயநாயகத்தில் தங்கிக்கை மண்டி எங்கே மக்களுக்குச் சந்தேகம் எழுந்துள்ளது.

பம்பாயில் முருகன் கோயில்

கீழ்க் குறிப்பிட்டு ஐந்து வருடங்களைப் பார்ப்பார் மாதுங்கா பகுதியில் ஸ்ரீ கப்பிரமணிய சமாதம் முருகன் வழிபாட்டில் ஒரு பட்டு, கங்கத் கங்க, கங்கத் பூசம், பங்குனி உத்திரம் முதலிய உதவகங்களை வேறு விதமாக வைக்கக் கொண்டிருக்கிறார். தந்தையாது பம்பாயில் கங்கத்தும் பங்குனியைக் கங்கக்காஸ பங்குனியில் வேண்டுமெனில் பங்கு ஓர் அருகிய கோயிலைக் கட்டுவதற்கு ஸ்ரீ கப்பிரமணிய சமாதம் முயல்பது வருகிறது. தமிழகத்தி

லிருந்து திந்தக் கங்க வந்துகங்க அருகத்திக் கோயில் திருப்பணியை விளையத் தொடங்க இருக்கிறார்கள். கோயிலில் விளையகர், முருகன், துயப்பன் ஆகிய ஓர்முருகத்திலேயும் பிரதிஷ்டை செய்ய இருக்கிறார்கள். கோயிலோடு எவ்வாறு வசதிகளும் கொண்ட ஓர் அருகிய கங்காண மண்டபமும், தெவ்விக் குளங்களைக் கொண்ட ஒரு சிறந்த வாககாணமும் அமைவு. மேலும் தேவாரம், திருப்புகழ் வருப்புகளும் தபாபெறும். ஆகத்திக் பெருமக்கள் இந்தத் திருப்பணிக் கு தாராளமாக உதவுவேண்டும். கோயிலுக்கு நிர்மாணக் கொடுக்க விருப்பிதவர்கள் குறைந்தது ஒரு சதரக் குறுதியில் விளையான கு. 51 லுக் கிருக்கண்ட விளையத்திற்கு அனுப்பவாம்.

ஸ்ரீ கப்பிரமணிய சமாதம், 1, மயிரமணியம், சத்தவர்க்கர் திரைபிரோடு, மாதுங்கா பம்பாய்-18.

பெண்கள் பண்

செங்கை நகரில் பெண்களுக்கென்று பிரத்தியோக பண்கள் விட்ட செங்கை அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. பண்களில் தாங்குதல்களைப் பட்டுவந்த பாட்டை, கண்க்கைகள், இதனை முழு மனத்துடன் வருவதென்பார்கள். இப்பொழுதெல்லாம் ஆண்களும் பெண்களும் ஸ்ரீலங்கைக்குச் செல்வது என்று ஏற்பட்டு விட்டது. மகிசியும் சம்பாதித்தால்தான் குடும்பம் நடத்த முடியும் என்றவர்களுக்கு இன்றைய பொருளை தார நிலை அமைத்திருக்கிறது. ஆகவே, ஸ்ரீலங்கை நகரில் ஆண்களோடு பெண்களும் பண்களில் முட்டி மோதிக் கொண்டு ஏற வேண்டிய துன்பங்களில் தீவிர இவ்விதிராது என்று கருதுகிறோம். குழந்தைகளுடன் வரும் தாய்மார்கள், பண்களில் ஏற முடியாமலும், ஏறினாலும் உட்கார இடமில்லாமல் குழந்தைகளுடன் தள்ளாடிக் கொண்டே திடுபதுமாறிய பரிதாபக் காட்சிகள் கண்களில் படாது என்று நினைக்கிறோம். அப்படியே கங்குலர்களுக்குச் செல்லும் மாணவிகளும் இந்தப் புதிய ஏற்பாட்டை மனமார வருவதென்பார்கள் என்று நினைக்கிறோம்.

சங்கரராம் மறைவு

நிரு சங்கரராம் அவர்கள் தமது முது பெரும் பிராயத்தில் (73) மறைந்தது தமிழ் எழுத்துவழக்கு ஒரு பெரும் நஷ்டமாகும்.

நிரு சங்கரராம் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மூலமாகத் தமிழ் எழுத்துவழக்கில் பிரயோகத்தவர். அவர் முதலில் ஆங்கிலத்தில் தான் எழுதத் தொடங்கினார். தஞ்சை மாவட்டத்தில் கங்குலர்க்குரிய காரும் மக்களின் குறிநிலையைப் பிரதிபலிக்கும் அவரது கதைகளை ஆங்கிலத்தில் படித்தவர்கள் தமிழில் வந்தால் எவ்வளவு நயமுடிக் இருக்கும் என்று கருதுகிறார்கள். அவற்றை அவரே தமிழில் எழுதினார். தமிழ்க் கதைகள் அவரது ஆங்கிலக் கதைகளைவிடச் சிறப்பான இயக்கியம் தரக்கொண்டு நிகழ்ந்தன. அவரது தமது தீர்த்தாகத் தமிழ் எழுத்தாளர் ஆனார். பல கதைகளும் தவிர்ந்தாலும் எழுதினார். அவர் தனடலில் தவிர்ந்தாலும் எவ்வளவுக்கு, தஞ்சை மாவட்டத்தின் எவ்வளவு அந்நிலை கங்குலர்க்கு. "மங்குலராம்" அவரது சிறந்த நாயகவியல் ஒன்று. அவரது குடும்பத்தினருக்குத் தம் ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

நாய்காவது ஐந்தாவது திட்டத்துக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வெளிநாட்டு உதவியைப் பாதிக்குமேற்பட்ட தொகை ஏற்கனவே வரப்பெற்றுக்கும் அந்தியைக் கடங்களுக்கு வட்டி யாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதாவது 4,150 கோடியில் ரூ. 3,850 கோடி இவ் வாகு செலவழித்துப் போகும். தனியாகத் தொழில் கொள்ளைக்கலைப் பின்பற்றியது, கணநுடித்தனமாக அளவிறாடுகளில் கடன் வாங்கியது; அந்தக் கடன் தொகைகள் விடு முதுவரை சர்க்கார் தொழில்களில் ஏற்பட்ட நிர்வாக அழைக்க ஆகியவற்றின் தனித்த குடியாகத் தீர்மானம் இந்த நீதி.

★

ஆங்கிலத்தில் பயிற்சியளிக்கும் பள்ளி வகுப்புகளில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்குக் கடுமையான போட்டி இருக்கிறது என்று 'தனித்து' பத்திரிகை கூறுகிறது. அதன் திருப்தி எழுதுகிறார் :

"இவ்வாண்டு வதற்குக்களில் ஆரம்ப வகுப்புக்கு மாணவர்களின் சேர்த்துக் கொள்வது அநேகமாக முடியுமென்று விட்டது. இதில் குறிப்பிடத்தக்க இரண்டு போக்குகள் தென்படுகின்றன. தமது குழந்தைகள் ஆங்கிலத்தில் மூலம் பயிற்சியைக் கொண்டும் என்று விருப்பம் பெற்றோர் களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது; இவர்களில் ஏழை வர்க்கத்தினர் அதிகமா யிருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷத்தையிட இவ்வாண்டு ஆங்கில மீடியம் கொடுப்போர் ஐந்தில் ஒரு பங்கு கூடுதலாகி விடு க்கிறார்கள்."

ஆங்கிலத்தில் பயிற்சி நடக்கும் பிரிவுகளில் சேரவதற்குப் பல நிர்வாகத்தக்க தமிறக அரசு விதித்துள்ளது. பெற்றோர்களது நிர்வ பத்தத்தில் காரணமாக இந்த விதியில் சில மாற்றங்களைக்கொண்டுள்ளனர். எனினும், கிலைம இன்னும் அதிகப்படுகின்றனவென இருந்து வருகிறது. தமிழின் அபிவிருத்திக்குக் காகச் சிறந்த முறையில் பாடுபட மாநில அரசுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் அடுத்த தலைமுறையில் சிறப்புப் பிரிவுகளாக இருக்க வேண்டியவர்கள் யீது விவரங்களைப் பின்பற்ற தற்கொண்டிருக்க சாமராதம். இந்தக் கொள்கையைச் சர்க்கார் பின்பற்ற

வாகாது. ஆங்கிலத்தில் அபிவிருத்தி அடைய முடியாதபடி மட்டும் நடப்பதன் பிற சர்வ கவாசுகளில் மேல் படிப்புக்குக் கொண் முடியாது; தக்க வேளையாய்ப்புகளை நாடித் தேசத்தின் பிற பகுதிகளுக்கும் செல்ல இவ்வாறு போவதிலும். நமது இவ்வாறுகளை இம்மாதிரி அந்திப் பற்றுவார்களாகவது தற் கொண்டுக்குச் சாமராதம்.

★

மார்க்கெட் நிலவரத்தையிடக் குறைந்த விலையில் உணவு தானியங்களைப் பெருநகர களில் உள்ள ஏழை வர்க்கத்துக்குச் சப்ளை செய் கின்ற பொறுப்பைச் சர்க்கார் தொடர்ந்து வரிக்க வேண்டுமென்று, வரலாறுகள் பற்றித் துறையில் வைப்புகள் இருக்க வேண்டும். உதாரணமாகச் சட்ட நிலையங்களும், இவற்றை யான பாகப் பிரிவினைகள் மூலமும் எவ்வாறு பங்கினைவோமே மிகச் சிறியவைவரவிட்ட டால், அதன் விளைவாகச் சிறுநிற நில உடை வலவாணரிடமிருந்துக் கட்டடால் கொள்முத லைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். சிலவற்றை ஊழல் சான்று அதிகாரிகளின் கொடுமையால் இதனால் வளர்த்தால் செல்லும். நியாயமானவர்களுடைய உதவியால் வற்புறுத்திக் கொள்கும் விவகாரங்களில் தான் சர்க்காரின் கொள்முதல் நடைபெற வேண்டியிருக்கும். இதன் விளைவாக, மாணவர்களின் தனிப்படு வர்களுக்கு மலிவுவிலையில் விற்க வரும் ஏற் பாட்டை அராஜகமாக முடியாமற்போகும்.

★

கம்யூனிஸ்ட்களின் நில ஆர்ஜிதத் திட்டம் பற்றி 'தனித்து' கூறுவதாவது: "தமிழ் நாட் டில் வலது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானது, ஆகஸ்ட் பத்திரிகைத் தேதி பெரிய நிலக் கவாசுதாரர்கள், பங்கினைவார்கள் ஆகியோ ரிடமிருந்து 'சட்ட வீரோதமகம்'ப் பெறப் பட்ட சர்க்கார் ஸ்தம்பங்களை நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து கொள்வதற்கு திட்டத்தை நடத்தி வைப்பதற்காக ஓர் உயர்நிலைக் குழு அமைத்துள்ளது. இதற்குப் பூரிலாங்கொக ஸ்தம்பமுதல் தேதி ராஜ்யம் முழுவதும் ஆர்ப் பாட்டில் நடைபெறும் என்று தமிழ்நாடு கிணான் சபாக் காரியாதரி திரு எம். ஆதி ராமம் பத்திரிகையாளரிடம் கூறுகிறார். ஆகஸ்ட் 15ல் நடைபெறும் நில ஆர்ஜித இயக் கத்துக்கு மூன்று நாள்'ட்டம் தொழில் ஆகஸ்ட் 9க்குத்துக் கட்சித் தொண்டர்கள் பாத யாத்திரை செல்வர்."

மேலே கூறியவற்றை அனுமதித்தால், அது சர்க்காருக்கு இவ்வாறு இன்னொரு சர்க்கார் நடத்த அனுமதி தந்ததொன்றாகும். இவ்வாறு சர்க்கார் மீட்களுக்குத் தன் கடன்மைய ஆர்ஜிதத்தில் என்று கம்யூ னிஸ்ட்கள் கருதுகிறார்கள். தேர்தல் மூலம் இச் சர்க்காரை அகற்றுமாற்ற முயல் வேண்டும். அப்படியானவாறு, சட்டத்தை மீறுவதற்கே டுது திட்டம் வகுத்து நிறைவேற்றுவது தவறு. இவ்விதம் செய்வது அப்பட்டமான அராஜகமாகும்.

மூன்றாம் அத்தியாயம்
பருந்தும் புருவும்

பொன்னியின் செல்வன்

ஆதித்தகரிகாவன் கட்டிக்காட்
டிய திசையில் ஆற்றங்கரை மண்ட
பம் ஒன்று இருந்தது. அது கல்
வேலையினால் ஆன மண்டபம். வழிப்போக்
கர்கள் வெய்யிலிலும் மழையிலும் தங்குவதற்
காக யாரோ தர்மலாப அமைதி கட்டியிருக்க
வேண்டும். அந்த மண்டபம் வேல்விளும்
மழையிலும் வெகு காலம் அழபட்டு முதுமை
யின் அறிகுறிகளைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தது.
மண்டபத்தின் முன்களில் சிற்ப வேலைப்பாடு
உடைய உருவங்கள் சில காணப்பட்டன.
அவை இவ்வளவு என்று வழலாயின மலை
மாலைக்குத் தெரியவில்லை.

“பார்த்தீர்களா தாத்தா!” என்றும்
ஆதித்த கரிகாவன்.

“குழந்தாய்! அந்த மண்டபத்தைத்தானே
சொல்கிறாய்? அந்த வேறு ஒன்றும் எனக்குத்

அமரர்
கஸ்கி

தெரியவில்லையே? மண்டபமும் வெறுமை யாகத்தான் இருக்கிறது. அங்கு யாரும் இருப்பதாகக் காணவில்லையே!" என்றான். "தாத்தா! உங்களுக்கு வயதாதி விட்டது என்று இப்போதுதான் எனக்கு தன்மைய்த் தெரிகிறது. அதனால் கண் பார்வை குன்றி யிருக்கிறது. அதோ பாரங்கள். ஒரு பெரிய இராஜாணி எத்தனை பெரிது? அதன் சிறகுள் எவ்வளவு விசாலம்! கொஞ்சம் கொஞ்சம்! அது தன் கால்களில் ஒரு சின்னது நிறு புழுசைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறதே. தெரியவில்லையா? இராஜாணியின் கூரிய நகரிகள் கிழித்துப் புழுசின் இரத்தம் சிந்துகிறதே. தெரியவில்லையா? எடவுளே! இது என்ன வித்தை! அதோ இவ்வளவு புழுசைப் பாரங்கள். தாத்தா! அந்தப் பாய்க்கரமான இராஜாணியின் அருகில் வட்டமிடுகிறது! அது இராஜாணியிடம் எப்படிச் செல்க

விட்கிறது! கண்டாள் இராஜாணியே! இதோ உங்களைக் கொன்று போடு கிறேன்!" என்று கூழிக் கொண்டே ஆதித்த கரிகாலன் பக்கத்தில் விடத்த ளுரு கூழாங்குண்டை எடுத்து விட்டு எறித் தான். அந்தக் கூழாங்குண் மண்டபத்தை நோக்கிச் சென்று அதன் ஒரு ஈரிலைப் பட்டு விட்டுக் கீழே விழுத்தது. ஆதித்த கரிகாலன், "ராட்சதனே! உனக்கு நன்றில் வேண்டும்!" என்று சொல்லிவிட்டு, இடி இடி என்று பாய்க் கரமாகக் கிரித்தான். பேரப் பிள்ளையின் சித்த கலாநிதன் னைப் பற்றி ஏற்கனவே கிறையுருக்குச் சிறிது கத்தெனக் இருந்தது. அது இப் போது இன்னும் அதிகமாகிற்று. "தாத்தா! ஏன் என்னை இப்படி வேறித்துப் பார்த்திருக்கள்? மண்டபத்தின் அருகில் போய் பார்ப்புகள்!" என்றான் கரிகாலன்.

கிறது? இராஜாணியின் கால்களில் அகப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும் புழு அதனு ளைய சாதவணாக இருக்க வேண்டும்! சாதவணாக்கு உயிர்ப் பேரணை கொடுக்கும் படி அது செல்க்கிறது! தாத்தா! அந் தப் புழு செல்க்கிறதா? அல்லது இராஜாணியிடம் கண்டைக்குப் போகிறதா? இறணை அடித்துக் கொண்டவனைப் பார்த் தால் கண்டைக்குப் போவதாகவே சொன்றுகிறது. எடவுளே! அந்தப் பெண் புழுவுக்கு என்ன எதிர்ப்புப் பார்ப்புகள்! இராஜாணிக்குக் கண்டைக் குப் போகிறது. சாதவணாடைய சா? னைக் காப்பாற்றுவதற்காக அந்தப் பாய்க்கர ராட்சதனுடன் போராடப் போகிறது! தாத்தா! இராஜாணி மனம் இரங்கும் என்று நினைக்கிறீர்களா? இங் காலது இரங்காது! ஒரு நாளும் இங் காலது இம்மாதிரி எத்தனையோ புழுக் களை அது கொன்று தின்று கொழுத்துக்

அவ்விதமே மனையமால் மண்டபத் தைச் சற்று நெருங்கிக் சென்று கரிகாலனின் கை விழுந்த இடத்தை உட் ளுப் பார்த்தான். அங்கே ஒரு சிற்பம் காணப்பட்டது. அந்தச் சிற்பத்தில் இராஜாணி ஒன்று தன் கால் நகங்களின் ஒரு புழுசைக் கொத்தித் தூசிக் கொண்டிருப்பது போலவும், இவ்வொரு புழு அந்த இராஜாணியின் மீது போபத் துடன் பாயப் போவது போலவும் தத் துடனாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

மனையமால் திரும்பி வந்து, "குழத் தாய்! எனக்கு வயதாதி விட்டது என்பது உண்மைதான்! கண் பார்வை குன்றியோர் துள்ளியாக இருக்க, இருகிக் சென்று உருமப் பார்த்து நிறுதான் தெரிகிறது. அங்கு சிற்பம் வேலை!" என்று.

"தக்க சிற்பம் வேலைதான்! சிற்ப அந் புதல் என்று சொல்லுங்கள்! தாத்தா!

மாண சிற்பத்தை அமைத்தவன் அதிகமாகப் புகழ்ந்து பாராட்டுவது கூட எனக்குப் பிரச்சனையில்லை!..."

"கரிகாலா! இது என்ன வித்தை! உன்னுடைய கையர தெருக் எப்போது இயங்கியிருக்கம் கொடுத்தது? இராஜாவிடம் புரணைக் கொன்று தின்பது அதுவுடைய இயற்கை. சிங்க ராஜா ஆட்டிவிட்டம் இரக்கம் கொள்ள ஆரம்பித்தால் அது சிங்க ராஜா அல்ல; அதுவும் ஆடாகத்தான் போய்விடும். சிம்மா சைத்தில் வீற்றிருந்து அரசு புரிய ஆணைப்படுகிறவர்கள் பகைவர்களுக்கும் சிங்காரர்களையும் கொன்றுதான் ஆக வேண்டும். சக்கரவர்த்தியா வீறுத்து உலகை ஒரு குடை நிறையில் ஆளப் பிறந்தவர் உன் பகைவரெங்களைக் கொன்றுதான் நீர வேண்டும். இராஜாவிடம் புரணைக் கொல்லா விட்டால், அது இராஜாவிடம் வீறுக்கு முடியுமா? இதைப் பற்றி ஏன் உனக்கு இயங்கிய உணர்வு?" என்றார் மகேசுவரன்.

"தாத்தா! நீங்கள் சொல்வதெல்லாம் சரிதான்! ஆனால் அந்தப் பெண்புரு அப்படித் தனிப்பதைப் பார்த்த பிறகு இராஜாவிடக்கு இரக்கம் வரவேண்டாமா? பெண்ணுக்கு இரக்கம் ஆகிய விடுதலை செய்ய வேண்டாமா? ஐயா! நீங்களே சொல்லுங்கள். உங்கள் பகைவர் ஒருவரின் நீங்கள் கொல்லப் போகும் சமயத்தில் அவனுடைய காதலி குறுக்கே வந்து புருஷனுக்கு உயிர்ப் பிச்சை கேட்டால் என்ன செய்வீர்கள்? அப்போது உங்கள் மனம் இரங்காமல் இருக்குமா?" என்று கரிகாலன் கேட்டான்.

"அப்படி ஒரு பெண் குறுக்கே வந்தால் அவளை என் இடது காலினால் உதைத்து விட்டு என் பகைவரைக் கொன்றுவிடும்! கரிகாலா! அதைப் பற்றிச் சத்தோமே இல்லை. பகைவர்கள் 'தொழுத கையினில் ஆயுதம் வைத்திருப்பார்கள்' என்றும், அவர்கள் 'அழுத கண்ணீரிலும்' ஆயுதம் மறைத்திருக்கும் என்றும் வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். ஆண்டவரின் கண்ணீரைக் காட்டிலும் பெண்களின் கண்ணீர் அபாயமானது. ஏனெனில் பெண்களின் கண்ணீருக்கு இனம் செய்யும் சக்தி அதிகம் உண்டு. அப்படி மறைந்த இனக் விட்டு விடுகிறவனாக இயங்குவதில் பெரிய காரியம் எவையும் செய்ய முடியாது. அவன் பெண்களிலும் கெடுகெட்டவருவான்!"

"தாத்தா! இது என்ன? பெண்களைப் பற்றி ஏன் நீங்கள் இவ்வளவு குறைவாகப் பேசுகிறீர்கள்! பெண்களைப் பற்றி

நீர் குறைவாகப் பேசுவது என் தாயா றரவும் குறைவுபடுத்துவதாகாதா?"

"குழந்தாய் கேள்! உன் தாயா லீடம் தான் வைத்திருந்த அன்புக்கு இந்த உலகத்தில் இன்ன ஒன்றுமில்லை. எனக்கு ஆறு மகன்கள் பிறந்தார்கள். பிழையும, அச்சங்களையும் குத்த வீரர்களால் வளர்த்தார்கள். அவ்வளவு பேரையும் புத்த களத்தில் பதி கொடுத்து விட்டேன். அவர்கள் இறந்த செய்தி வந்தபொழுது தெய்வம்தான் வருத்தப்படவில்லை. ஆனால் உன் தாயாரை மகன் செய்து கொடுத்து அனுப்பி வைத்தபொழுது அவள் ஏன் ராஜ்ய சிங்காதனத்தில் அமரப்போகிறாள் என்று தெரிந்திருந்தும் என் மனம் அடைந்த வேதனைகள் சொல்ல முடியாது. ஆனால் அந்த வேதனையை வெளிப்படுத்தாமல் காட்டிக்கொண்டு இல்லை! அவனிடமிருந்து வெளி விட்டுப் போனது! அதுவும் இல்லை! உன் தாயை மனம் செய்து கொடுப்பதற்கு முதய்தான் அவளைத் தனியாக அழைத்து என்ன சொன்னேன் தெரியுமா? கேள், கரிகாலா! 'மகனே! மாதிரியப் புரக்கப் போகும் மன்னன் நீ மணந்துகொள்ளப் போகிறாய். அதற்காகக் கர்வம் கொள்ளாதே! மன்னனை யொத்த கந்தர புருஷன் நீ மணந்துகொள்ளப் போகிறாய்! அதற்காகவும் நீ கர்வம் அடையாதே! அவ்வளவு புகழ் வாய்ந்த கணவன் மணந்து கொண்டதையும் உனக்குக் கண்டத்தான் அதிகமாக இருக்கக்கூடும். உன் அரண்மனையிற் பணி செய்பவர்பணிப் பெண்கள் பனரும் உன்னைக் காட்டிலும் சத்தோஷமாக இருப்பார்கள். துக்கப் படுவதற்கும் வேதனைப்படுவதற்கும், உன்னை நீ ஆயத்தம் செய்துகொள்! உனக்குக் குழந்தைகள் பிறக்காவிட்டால் உன் புருஷன் வேறு ஸ்திரீகளைக் கட்டாயம் மணந்து கொள்வான்.. அதை நினைத்து நீ வேதனைப்படக் கூடாது. உனக்கு மக்கள் பிறந்தால் அவர்களின் வீர மகப்பெயர் நீ வளர்க்க வேண்டும். அவர்கள் போர்க்களத்தில் உயிர் விட்டதாகச் செய்தி வந்தால் ஒரு சோட்டுக் கண்ணீர்தான் விடக் கூடாது. உன் கணவர் சத்தோஷமாக இருந்தால் நீயும் சத்தோஷமாக இரு! உன் புருஷன் துக்கப்பட்டால் நீ அவனைச் சத்தோஷப் படுத்தப் பார்! உன் பதி நோய்ப்பட்டால் நீ அவனுக்குப் பணிவிடை செய்! உன் கணவன் இறந்தால் நீயும் அவனுடன் உடன்கூட ஏறியிடு! உன் தொழில் உதிரம் காட்டிலும்தான் உன் கணவனின் மட்டும் கண்ணீர் சொட்டக் கூடாது! மகேசுவரன் வம்சத்தில் பெண் குழந்தை குணமாரம் இது என்று இவ்

விதம் உன் அண்ணைக்குப் புத்திமதி கூறினேன். அம்மாதிரி உன் அண்ணை இன்றுவரை நடத்து வருகிறாள்; நடத்தி வருகிறாள். கரிகாலா! உன்னையும் உன் சகோதரனையும் இன்னயில்லா வீரர்களாக வளர்த்து வந்திருக்கிறாள். உன் தந்தை நோய்ப்பட்ட பின்னர் இரவு பகல் அவர் பக்கத்திலிருந்து அவனை எல்லாப் பணிவிடைகளையும் செய்து வருகிறாள். உன் அண்ணையை என் மகனாகப் பெற்றதை நினைக்கும் போதெல்லாம் என் தோள்கள் பூரிக் கின்றன!" என்றார் மதியமான்.

"தாத்தா! என் தாயை நினைக்கும் போதெல்லாம் நான் அடையும் பெரு மிதத்துக்கு அளவில்லை. ஆனால் ஒன்று கேட்கிறேன், சொல்லுங்கள்! என் தந்தையின் கொடிய பகைவன் ஒருவன் அவரைக் கொல்வதற்குக் கத்தினான். ஒங்கிக் கொண்டு வருவதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். என் தாயார் அப் பொறுது என்ன செய்வாள்? முன்னால் நின்று கண்ணீர் பெருக்கிக் கணவனைக் காப்பாற்றும்படி அப்பகைவனை வேண்டிக்குள்ளாவாள்? முக்கியமாக, அப்படி வருகிற பகைவன் என் அண்ணைக்குத் தெரிந்தவருகளும் இருந்துவிட்டால்..."

"குழந்தாய்! உன் தாயார் ஒரு நாளும் அப்படிப் பகைவனிடம் உயிர்ப் பிச்சை கேட்க மாட்டாள். மதிய மான் மகள் அவ்விதம் ஒருகாலும் தான் பிறந்த குலத்தையும் புகுந்த குலத்தையும் அவமானப்படுத்த மாட்டாள். அவளுடைய புகுள்ளுடைய பகைவனைத் தனக்கும் கொடிய பகைவ ளாகவே கருதுவான். பகைவன் முன் னால் கைகூப்ப மாட்டான்; கண்ணீரும் விடமாட்டான். கணவன் உயிர் துறந்த தால் உடனே அவன் மீது விழுந்து தானும் உயிரை விடுவான். அவ்வது மனத்தைக் கல்லாகச் செய்து கொண்டு உயிரோடிருப்பான்; பகைவனைப் பழிந் குப் பழி வாங்குவதற்காக மட்டுமே உயிரை வைத்துக் கொண்டிருப்பான்!"

இதைக் கேட்ட ஆதித்த கரிகாலன் ஒரு நெடிய பெருமூச்சு விட்டு, "தாத்தா! நான் போய் வரவா?" என்றான்.

"அவசியம் போகத்தான் வேண் டுமா?"

"அதைப் பற்றி இன்னும் என்ன சந்தேகம் தாத்தா? பாதி வழிக்கு மேலே வந்தாகி விட்டதே!"

"ஆம்; மாதவழிக்கு மேல் வந்தாகி விட்டது. நானும் முதலில் உன்னைப் போக வேண்டாம் என்றேன். அப்புறம் போகும்படி சொன்னேன். உன் தம்பி

வினாயாட்குக்குள் ஒரு வினாயாட்கு

ஓட்டமா? ஆட்டமா?

வினாயாட்கு மன்னர் ஓட்டி, கோ. நாபுடி இரத்தின ஆட்டமாரிகளில் கைம் விட்டு என்னைக்கூடியவன் களில் குதும். ஆட்டி, இராமனோடி அவர் பகை இரகுநாதருக்குப் மயிற்செய்ததும் மூத்த பொறுவரி. ஒரு தடவை ஓர் இளஞர் அவரிடம் சிக்கெட் மயிற்சி பெற வந்தார். அப்படியாக உடையணித் திருந்த இளையவர் பார்த்து, "நீங்கள் மைதா எதிராக இரண்டு நூற்றை கந்தி மூடியிருக்கிறீர்" என்றார் திரு. ஓட்டி, கோ. நாபுடி. அந்த மும்பம் இளையருக்கு அந்தியர் போர்க்குக்கு மத்தியில் மைதாநாதருக்கு கந்தி மூடியிருக்கிறார்

மெதராகக் குருகலாய்ப்பட்டது. "கந்தி! நான் சிக்கெட் மயிற்சி பெறுத்தான் வந்திருக்கிறேன். ஓட்டம் மயிற்செய்து இரண்டு!" என்று கூறினார்.

"எனக்குத் தெரியும். உங்களுக்குத் சிக்கெட் ஆட உடலில் போதுமான கந்தி இருக்கிறதா என்று சொல்கிறதுப் பார்த்ததான் உங்கள் ஓட்டம் இரண்டு கந்தி! நூற்றை மைதாநாதருக்கு கந்தி மூடியிருக்கிறீர். அப்படியும் மட்டும். பீடிக்கலாம்!" என்று கூறுகிறதாகக் கூறினார் திரு. ஓட்டி, கோ. நாபுடி.

— குமாரிமணி

~~~~~

வையப் பற்றிச் செய்தி கேட்ட பிறகு நீ போவதே நல்லது என்று தீர்மானித் தேன். அருள்மொழி வர்மன் இறந்திருப் பான் என்று நான் நம்பவில்லை..."

"தானும் அதை நம்பவில்லை..."

"உன் தந்தையின் இளம் பிராயத்தில் சில காலம் அவர் இருக்கும் இடம் தெரி யாமல் இருந்தது. அது போல் அருள் மொழியும் ஏதேனும் ஒரு நிலில் குதும் கி யிருப்பான். சில நாளைக்கெல்லாம் வந்து சேர்வான் என்றே நம்புகிறேன்! ஆனா லும் அச்செய்தி சோழ நாடுக்கும் கொத்தனிப்பை உண்டாக்கி விட்டிருக் கிறது என்று அறிவித்தேன். உன் பெற் றோர்களும் கவலையில் ஆழ்ந்திருப்

பார்ப்பது இச்சமயம் அவர்கள் பக்கத்தில் நீ இருந்து ஆறுதல் சொல்வது அளிசார். அப்படிப் பெருமப்போது பழுபேட்டையவர்களின் கிரோதியாகப் போவதைக் காட்டிலும் கிருகமரகப் போவது நன்மை. ஆனகவினாத்தான் நீ சம்பவனையர் அழைப்புக்கு இவ்வீதிப் போகாதற்குச் சம்பந்தித்தன். அவன் சொன்னுமன்றே என்றை அழைக்க விரும்பு, அழைத்திருந்தால் தானும் வந்திருப்பேன்....

“தாத்தா! எனக்காக அம்மனவு தூரம் நீங்கள் போகுகிறீர்களா? என்றை அம்மனவு வகையாகத்தான் என்று என்னை விட்டார்களா?” என்று கேட்டான் கரிகாலன்.

“இவ்வீதி, தம்பி! இவ்வீதி நீ எத்தனை விராதி வீரன் என்பது எனக்குத் தெரியாதா? கொடிய ஆறுதல்களின் தரித்த பழுவையாம் பனகலர்களின் தடுவில நான் உன்னைத் தன்னைத் தனியாக தாண்டி அனுப்புவேன். ஆனால் கண்ணீர் பெருக்கி உன் மனத்தைக் கலக்கச் செய்யக்கூடிய ஒரு பெண்ணின் முன்னும் உன்னைத் தனியாக அனுப்பினதற்குமட்டும் பயப்படுகிறேன்....

“சம்பவனையர் நான் அப்படி யெல்லாம் தான் வித்ததெனத் தேர்த்தவன் என்று தான் கேள்விப்பட்டேன். தாத்தா! ஆண்மக்கள் முன்னும் வந்து தற்போ அஞ்சக்கூடிய பெண்ணும் அவள் கத்தமாறும் கொடிய வீரத்தினுள். தூறும் அப்படி யெல்லாம் அவரைப் பட்டுத் தால் தந்தையர் சம்பந்தம் இவ்வளமல் ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிட்டாட்டேன். உங்களுடைய பழங்குடியில் பிறந்த இரண்டு பெண்கள் இன்னும் மணமடிகளில் இருக்கிறார்கள் என்பதும் எனக்குத் தங்குதக் தெரியும்.”

“ஆதித்தா! அந்தப் பற்றிய சம்பவமே எனக்கு இவ்வீதி. என் ருத்த மகனுடைய பெண்கள் இரண்டு பேர் இருமணப் பிராயம் வந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள்தான். ஆனால் அவர்களை உன் கருத்தின் கட்டும் என்மனம் எனக்குத் தெரிதும் இவ்வீதி. ஏற்கனவே சோழ நாட்டுச் சிறைகளில் பாரும் என்றிது பொருளையுள் பனகலமையும் கொண்டு வருகிறார்கள். இதுவும் சோழ சேர்த்து விட்டால் கேட்க வேண்டியதில்லை. அந்தருள் பதியாகச் சம்பவனையர் மகனாயே நீ கட்டிக் கொண்டால் நான் ஒரு வரறு இருப்பி யனை வேன். எனக்கோ வயது அதிகமாகி விட்டது. உடல் தளர்ந்து விட்டது. சில சமயம் உள்ளமும் நெகிர்ந்து விடுகிறது. பழ படியும் என் அருமைப் பேரனைக் காண மாட்டேனே. இதுதான் உன்னை தான்

பார்ப்பது உடைசி முறைப்போ என் நெய்வாய் சில சமயம் என்னைக் கொள்கிறேன். இவ்வீதிமேல் என்னும் உங்களுக்கு உதவி எதுவும் இல்லை. புதிய சிந்தைதர்கள் சிலர் உங்களுக்கு அவசியம் வேண்டும். உன் விஷயத்தினை சிந்தை கொள்ளக் கூடியவர்கள் வேண்டும். ஆனகலம் சம்பவனையர் மகனை நீ மனத்து கொண்டால் நான் உன்னைமேல் பற்றிக்கொண்டேனே.”

“தாத்தா! உங்கள் மகிழ்ச்சிக்காகக் கூட அந்த நான் உங்கள் முடியாது. சம்பவனையர் மரணிக்கற்று நான் விருத்தானியாகப் போவது அவருடைய சிந்தைத்தை விருத்தியும் அல்ல; அவர் மகனை மரணம் புரியவும் அல்ல. நீங்கள் அது பற்றி சிம்மதியா விருக்கலாம்.”

“அப்படியானால் எதற்காகப் போகிறேன், குறுத்தாய்! என்விடம் சன்மை வைய சொல்லக் கூடாதா? உன்னுடைய நண்பர்கள் இருவரும் பேரிக் கொண் டிருத்ததில் சில வார்த்தைகள் அவ்வப் போது என் காதுள் விழுந்தன. பெரிய பழுபேட்டையையும் அதுபுது வயதுக்கு மேல் கலியாணம் செய்து கொண்டாடுவோ, அந்த மேகவினிப் பேராக உனக்கு ஒவ்வொன்றுபெற்றுகிறான் என்றும். அதனுடையதான் நீ கடம்புர் வாச சம்பந்திகள் என்று அள்கள் பேசிக் கொண்டார்கள். அது உண்மையா?!”

“ஆம், தாத்தா! அது உண்மை தான்.” என்றான் ஆதித்த கரிகாலன்.

“கடம்புரே! இது என்ன காலம்? கரிகால! நான் சொல்வதைக் கேள். நீ பிறந்த சோழ குலம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக வானமுடிய வானையாக வந்து கொண்டே பெற்ற குலம். உன் ஆடைகள் புதுமைகள் சிலர் உங்களுக்கு ஒரு குலம் உன் ஆண் சக்கரவர்த்திகளா விருத்திருக்கிறார்கள். சில காலம் உன் குலமும் அதன் சுற்றுப்புறத்தையும் பட்டும் ஆண்ட குறியை மன்னி களம் விருத்திருக்கிறார்கள். சிலர் ஏக வத்தினர் விதங்கொண்டு இராம பிராணியப் போல் இருத்ததுண்டு. சிலர் பல தாரகங்களையும் மணம் செய்து கொண்டு விரிபுதல்வர்கள் பனகல சந்தர்த்துண்டு. சிலர் சிலபத்தர்கள்: சிலர் இருமணியின் பத்தர்கள். சிலர் சாமிசுரியில் பத்தரு நில்லை” என்றும் கொல்லி வந்தவர்கள். ஆனால் அவர்களில் யாரும் நீங்கள் நடத் ததெனில் உங்களுடைய குறையாது நீ நடத்தினேன். பிறன் பனை வினாத்ததெனில். குறத்தால் உன்னைப் பெண்களாயிருப்ப வர்கள் எத்தனை பெண் வேண்டுகானது தாம் மனத்து கொள், உன் மாட்டின் உததை - புகழ் பெற்ற பரந்ததக் சக்கர

இந்திரா பார்த்தசாரதி
எழுதும் தொடர்கதை

விவரலீகாப்டர்கள் கிஷ்ட இறங்கி விட்டன!

ஜூன் 5 கல்கி இதழில்
ஆரம்பமாகிறது

"அப்பா!"

"என்னடா கண்ணா!"

"அக்கா கண்ணா! நான் பத்திரிகை அச்சுக் கட்டை, புகழ்ச்சி கட்டைகள் பத்து பத்திரிகை குறை. இப்போ இருபது கணம்! பத்திரிகை!"

"கட்டைகளை இட்டிப்பு குவிப்பாக்கின. அந்திவாயா?"

"எனக்கொரு புதுசா தோணுது அப்பா. நீங்க கூட்டு கடி எதுவுமே வாங்க வேண்டாம். தயார் விடுங்க. வாங்க வேண்டாம்! குத்துது இன் னான்! கொட்டி தயாராகவே வாங்கி அதனோடு பத்திரிகை அச்சுக் குட்டிப் போட்டீர்கள். காதி கூட வரக்கூடாது கண்ணா! இவ்வளவு பத்திரிகை அனுப்பவும் அஞ்சு கணம் பச்சம்!"

"பயோ, பயி! அதுகடையா வேண்டு. தயார் கட்டைகளை இப்படி ஒத்திக்கட்டு போது. நாய்க்கும் இப்படி பத்திரிகை புது வேண்டு கண்டிப்பாகத்தான் வேணும்!"

"அப்பா! இவ்வளவுக்கும் என்னடா அனுப்பப் பத்து ரூபாக்கு இருபது கணம் கீதக் கிணிக வகுத்தீர்கள் இன்னா! அதாவது நான் ரூபா அனுப்ப வேண்டும் இன்னா! ரூபா கிணிக. ஆனால் நான் இன்னொரு ரூபா அனுப்புகிறேன். இன்னும் இன்னும் ரூபா நாய்க்கு கணம் அனுப்பும் கட்டைகள் கொடுத்தீர்கள்."

"அப்படியா! நான் ரூபாக்கு மேலே ஒரு ரூபா கூட அனுப்புகிறேன். அந்த அந்தியை ஒரு ரூபாக்கு நாய்க்கு கணம் கட்டினா! இருபது கணம் கொடுத்தீர்கள் போகுது!"

"யோரு! அப்பா! ஆறு. இன்னும் ரூபா இருபது கணம் கொடுக்கிறேன் அந்தத் தொகையை அனுப்ப ஒரு கழி இருக்க..."

"என்னது...? கொஞ்சம் விளக்கம் வந்ததா கண்ணா!"

"இதென்னப்பா பெரிய விஷயம்! நான் ரூபாக்கு ஒரு தனி மணியைக் கொடுத்தேன். கட்டைக் கொடுத்தேன் ரூபா! ஒரு ரூபாக்கு இன்னொரு மணியைக் கொடுத்தேன். அந்தக் கட்டைக் இருபது கணம். ஆக கொடுத்த இன்னும் ரூபா இருபது கணமாக கொடுத்தேன்!"

"அப்போ ஒரு மணியை அனுப்பி இருபது கணம் கூட ஆகும். இன்னும் மணியைக் கொடுத்தேன் அனுப்பி இருபது கணம் கணம் பச்சம்!"

"ஒரு தானியைக்கு வேண்டு. இது தான் அதிசயமாக ஒரு தோஷம் போகும்!"

"புரியலேடா கண்ணா!"

"யானை"

சுருதிக்கு அருகே இருக்கிற ஒரு மனம்...

வார்த்தை. ஏழு பெண்ணை மணத்து கொண்டார். அவரைப் போல் நீயும் மணத்து கொள். ஆனால் பெரிய பழுதெட்டையாக மணத்து கொண்ட மாய மோகினியைக் கண்ணெடுத்தும் பாராதி!"

"மன்னிக்க வேண்டும். தாத்தா! அந்த யாதிசி குற்றம் ஒன்றும் நான்

செய்ய மாட்டேன். சோழ குலத்துக்கும் மலையமான் குலத்துக்கும் களங்கம் உண்டாக்க மாட்டேன்!"

"அப்படியானால் அவன் அனுப்பிக் காக ஏன் போகிறது. குழந்தை?"

"உண்மையை உங்களுடம் சொல்லி விட்டே போகிறேன். அவருக்கு ஒரு சமயம் தான் ஒரு பெரிய தீங்கு செய் தேன். அதற்காக அவனுடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ளப் போகிறேன்!" என்றான் கரிகாலன்.

"இது என்ன வார்த்தை? ஒரு பெண் ண்டம் நீ மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்வாருவது? என் காதிலும் கேட்கச் சிக்கலில்லையா?" என்றார் மலையமான்.

இந்தக் காலம் சிறிது நேரம் தலை குனிந்தவண்ணமாக இருந்தான். பிறகு மனத்ததைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு பாட்டனுடம் பழைய கரலாற்றை ஒருவாறு கூறினான். வீரபாண்டியனைத் தான் தேடிச் சென்று அவன் ஒளித் திருந்த இடத்தைக் கண்டுபிடித்ததை யும், தந்தின் குறுக்கிட்டு உயிர்ப்பிச்சை கேட்டதையும், தான் அந்தக் கேட் காமல் ஆதிதிரப்பட்டு அவனைக் கொன்ற தையும், அது மூலம் தன் மனம் நிம்மதி யில்லாமல் அலைப்படுவதையும் பற்றி விவரமாகக் கூறினான்.

"அந்த ஐயாகம் என்னை ஓயாமல் கஷ்டப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது, தாத்தா! அவரை ஒரு தடவை பார்த்து மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டால்தான் என் மனம் நிம்மதி அடையும். அவனும் போனதை வெள்ளம் மறந்துவிடத் தயாரா விடுவதற்காகக் காண்கிறது. இராலுயத்தில் குழப்பம் விளையாமல் பார்த்துக் கொள்வதிலும் சிரத்தை கொண்டிருக்கிறேன். அதற்காக வே என்னை அழைத்திருக்கிறேன். போகும் காரியத்தை முடித்துக் கொண்டு வெகு சீக்கிரமாகவே காஞ்சிக்குத் திரும்பிவிடு வேன். தாத்தா! திரும்பி வந்ததும் என் தம்பியைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டு வருவதற்காகக் கப்பல் ஏறிப் புறப்படுவேன்" என்றான் ஆதித்த கரிகாலன்.

மெலர் மலையமான் ஒரு பெருமூச்சு விட்டான். "இதுவரையில் விளங்காமல் இருந்த பல விஷயங்கள் இப்போது எனக்கு விளங்குகின்றன. இன்று வரை மாயமாக இருந்த பல காரியங்கள் அர்த்தமாகின்றன. விதியை வெல்ல மாறாது முடியாது என்பது நீச்சயத் தான்!" என்றான். (தொடரும்)

சௌந்தரா கைலாசம்

நாட்டிலும் இரைதல் துவர்தல் எனும். எனது அமைதி
களில் நாட்டார் அவரால் வந்து அருளுமையாத
நாட்டில் மீராவின்கு அருவியில் நினைவுக்கு வராமல்
இருக்கென முடிவாகாது. அகந்தை மீராநகைத்
தமிழ் மனக்களையிடை - ஏன் பாரத நாட்டைத்
தெய்வமாய் பரிசுரப்படுத்தச் செய்து, காணொழுதி
வண்ணமில்லாய் காட்டி நிறத்து. தாய்நாட்டை
தூரணிநித்து பாடுந் தவறாததனைச் செய்து
தன்னைதானேய் பெயர்த்துள் எனும். எனது
அமைதிநாள் நாட்டைத் தெய்வீகத்தினை அளித்தது
நிறைப்படைமையாகும்.

சரித்திர மூட்டைகளுள்ளேயேயா அப்படி
உலுக்கினோர்? உற்பலாரின் கைவலத்தினே
தரமும் காணாது, நம்மவரையும் அக்கவா
கணராய் எய்க்கினார். அவர் நூலில் படித்த
பிறகாவனா தெரிந்தார்? திராவிட மரபுக்கை
—ஆடிப் பாடி அடக்கியதற்கு அப்படி கடி
நலுக்கிய தென்பது? —ஆர்ந்த தந்தையர்
பொருளை அவனிடமெவ்வாறு விளக்கும்
மரபுள்ள அந்தரம் ரகசியத்தை மிக அடிபு
மரபுக் தெரிக்கினார் அந்நியர்.

கனியில் தொடராக வெளிவந்த கட் டனரத் தொடர இப்படம் மிக விரிவாகித் தருவது இந்நடம்.

உத. 1. சென்னை-4: எதிர்ப்பு: ரூ. 5.0

பிரதமம்: கலைமகள் காரியாலயம், மதுரைப்பட்டி, சென்னை-4: கிடை: ரூ. 8.00.

ராம வக்ஷணர்களும் ஹனுமாதும் பரஸ்பரம் தங்கன் வரலாற்றையும் கஷ்ட கஷ்டங்களையும் பேசிக் கொண்டார்கள். இத்தர சம்பாஷணையின் பயனாக வக்ஷணனுக்கு ஹனுமானிடம் மிகுந்த பிரியம் உண்டாயிற்று. அதை ராமனிடமும் சொன்னான்.

"மகா ஹுவரியம் படைத்த என் தலைமயன், சக்கரவர்த்தியின் மூத்த மகன், ராஜ்யத்தை விட்டுவிட்டு வன வாசம் செய்கிறான். உன் அரசனான கக்ரீவனிடம் தன் காரியம் நிறைவேற்றுவதற்காக உதவியை நாடி வந்திருக்கிறான். சாபத்தால் நாங்கள் வடிவம் பெற்றதைதான் ஒருவன் எமக்கு 'கக்ரீவன்' என்று வானை நாடி ஸ்ருஷ்டையாக சொயத்ததைப் பெற்றீர். அவனான அரசன் வஞ்சித்து எடுத்துப் போன ராஜகுமாரியை மறுபடியும் அடைவீர்கள்' என்று சொன்னான். அவன் சொற்படி இங்கே வந்திருக்கிறோம். உன்னுடைய அரசனனுடைய நட்பைத் தேடி வந்திருக்கிறோம்" என்று வக்ஷணன்.

வாய் குமாரனான ஹனுமாதும். "கக்ரீவன், வானிலால் பீடிக்கப்பட்டு, ராஜ்யத்தைமயம் மீளினவையும் இந்த தாய், இரண்டையும் மறுபடியும் அடைவான் என்பது இப்போது உறுதியாயிற்று. உங்கள் நட்பை என் அரசன் அடைந்து அவனும் பயனடைவான். உங்களுடைய காரியமும் அவன் உதவியினால் நிறைவேறும்" என்று.

பிறகு மிகுந்த சத்தோஷத்தோடு ஸ்வரும் வானை ராஜனான கக்ரீவன் இருப்பிடம் சென்றார்கள். போரும் மார்க்கம் வானரசர்கள்தான் தாண்டக் கூடுமானவரால், ஹனுமான் வரைய மாண வானை உருவமெடுத்து இரு ராஜ குமாரர்களையும் தன் தோளின்மீது ஏற்றிக் கொண்டு சென்றான்.

தங்கவர்களுடைய உள்ளங்கள் வெகு சீக்கிரமாக ஒன்றுகூடும். வெகு காலம் ஒரே இடத்தில் கூடி வாழ வேண்டிய தியிலை. அநேக சந்தர்ப்பங்களில் ஒருவரோடு ஒருவர் கலந்து பழக வேண்டிய தியிலை, இருவர் உள்ளங்களிலும் நான்கு உதிக்கும் உணர்ச்சியே நட்பைத் தீயிர் என்று உண்டாக்கும்.

புனிதப் பழகம் வேண்டி உணர்ச்சியை நட்பும் கீழைப் பழகம் என்பது நிகழ்கிறது.

தவிர இந்த நட்பு, பகலாஜனைய சம்பந்தம். ஹனுமாதனுடைய பத்தினியையும் சேவையையும் ராமச்சத்திரன் அடைப வேண்டும் என்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தபடியால் ஒருவரை ஒருவர் கண்டிவுடனே பூரண தம்பிக்கை தோன்றி

ராமாயணம்

ராஜாஜி

விட்டது. தன் தொன்மேய் இரு ராஜகுமாரர்களையும் தூக்கிச் செல்வது உள்ளத்தில் உண்டாகிவிட்ட இரண்டிபி விருந்து தோன்றிய வாய்ப்பாடு. தங்கவர்களும் காதலர்களும் கட்டி அணைத்துக் கொண்டது போல் தானான பக்தாஜனான ஹனுமான் தன் கலாமியைத் தோளின் மேல் மிழிச்சி பரவசமாகத் தூக்கிச் சென்றான்.

சீவமூகத்திலிருந்து மலையமலை ஏறிப் போய்ச் சேர்ந்ததும் ஹனுமான் கக்ரீவனிடம் போய் ராம வக்ஷணர்கள் வந்து அரணைப் பார்க்கக் காதலிடுப்பதாகத் தெரிவித்து, "இந்த ராமன் சிறந்த அறியும் மந்த எல்லா நற்குணங்களும் பெற்ற ராஜகுமாரன், இவ்வாறு குலத்தைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற மகாராஜா தாரதனனுடைய மூத்த குமாரன். தகப்பன் சொல்லிச் சத்தியமாக்குவதற்காகத் தம்பியுடனும் மனைியுடனும் அயோத்தியை விட்டு வனம் சென்றான். தாரத மலாராஜன் தன் இளைய மனைியால் தூண்டப்பட்டு ராமனை ஆரணிய வாசம் செய்யச் சொன்னான். அப்படி ராமன் தம்பி வக்ஷணனுடன் காட்டியிருந்த போது ராஜகுமாரர்கள் பக்கத்தில் இல்லாத ஈமயம் பார்த்து ராமன் மனைியை பாவனைத் தூக்கிக் கொண்டுபோய் விட்டான். அவனைத் தேடிச் சென்றுபிடித்துத் தர ராமன் உம் உதவியை நாடி வந்திருக்கிறான். இந்த ராஜகுமாரர்கள் உம்முடைய நட்பை அடைவும் தகுதி வாய்ந்தவர்கள். இவர்கள் சிதேவித்ததை அடைந்தால் நீரும் பெரும் பயனடைவீர்" என்றான்.

கக்ரீவன் அழகிய பாண்ட உருவம் தரித்து ராஜகுமாரர்களைக் கண்டு பேசினான். ராமனை நோக்கிக் கையை நீட்டி, "ராஜகுமாரனே! வானரனான என் சிதேவித்ததை நீ விருப்பியவாய்கில்

இதோ என்னை, அங்கேறிப்பாயாக! உன் குணம்
கடாவும் மனினாணையும் வாழ்த்திவருள் அறித்
தெய்!" என்று.

ராமனும் தீட்டிவை வைவை அங்கேறித்துக்
கடாவும் ஆனவகைம் செய்து கொண்டான்.

உ. ராமனும் தீட்டிவை வைவை அங்கேறித்துக்
கடாவும் ஆனவகைம் செய்து கொண்டான். அங்கேறி
வைவை தீட்டிவை வைவை செய்து ராமனும் கடாவும் தீட்டி
வைவை செய்து கொண்டான். "இருவர்களுமே வ ககத்திறும் துக்கத்திறும்
இருவரும் சா. பங்கு கொள்வியார், நம்முடைய தீட்டி என்னும் இருப்பதாக"
என்று பிராணம் செய்தார்கள்.

இரண்டு பெரும் மரக் கிளைகளை ஆசனமாகக் கொண்டு ராமனும் கர்வனும் ஓர் இடத்திலும் துணுமாளும் வடிமனனும் மறிசூர் இடத்திலும் சத்தோஷமாய்ப் பேசிக் கொண்டு உட்கார்ந்தார்கள். கர்வன் தன் கஷ்டப் களைச் சொல்லிக் கொண்டான். "வாலியின் பலத்தால் வனத்தில் இங்குமங்கும் திரிந்து கொண்டும் இந்த மனையில் மறைந்திருத்தும் காவம் கழித்து வருகிறேன். நீ வாலியைக் கொன்று என் துக்கத்தைத் தீர்த்து ராஜ்யமும் மனைவியும் நான் மறுபடியும் பெற்று அதுபவிக்கும்படி செய்வாயோ?" என்றான்.

"விச்சயமாக இதோ இந்த அம்புக்கு வாலி இரையாவான். சத்தேகமில்கை" என்றான் ராமன்.

இப்படி கர்வனையும் ராமனும் பேசிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அசோகவனத்தில் சேதயின் இடக் கண் துடித்தது. அரக்கர்களின் அரசன் ராவணனுடைய இடக் கண்ணும் துடித்தது.

55. ஆபரணங்களைக் கண்டான்

சேதவை இழத்ததனால் ராமன் படும் துக்கத்தைப் பார்த்துக் கர்வன் அவனுக்குப் பவவிதமாகத் ததவியம் சொன்னான்.

"வடிமனன் சொன்னதிலிருந்து என் காம் அறிந்தேன். நீ சித்திக்க வேண்டாம். எப்படியாவது சேத இருக்குமிடத்தைக் கண்டுபிடிப்போம். அவன் எங்கே மூடி வைத்திருந்தாலும் கண்டு பிடித்துத் தருவோம். நீ சத்தேகப்பட வேண்டாம். வெகு நாள் காத்திருக்க வேண்டியதுமில்லை. சேகிரமே இந்தக் காரியத்தை முடித்துத் தருவோம்."

"ஆகாய மார்க்கமாய் ஒரு கந்திரியை அரக்கன் தூக்கிப் போனதை நானும் எங்கட இருத்தவர்களும் பார்த்தோம். அவன் துடிதுடித்து அழுது கொண்டும், "ராமா! வடிமனனு!" என்று கூக்குரலிட்டுக் கொண்டும் போனதைக் கண்டோம். எங்களை அவனும் கண்டான்."

கண்டு தன் உத்தரீயத்தை எடுத்துத் தன் மேய்ந்த ஆபரணங்களைக் கழற்றி அதில் முடித்துக் கீழே போட்டான். அதை எடுத்து வைத்திருக்கிறோம். நீ இது உன் மனை சேதயின் ஆபரணங்களா என்று பார்க்கவாம்" என்றான்.

இதைக் கேட்டதும் ராமன் தாங்க முடியாத பரபரப்புடன். "கொண்டு வா, கொண்டு வா" என்றான்.

குகையில் வைத்திருந்த அந்தத் துணி மூட்டையைக் கொண்டு வந்தார்கள். வஸ்திரத்தைப் பார்த்தவுடனே ராமனுடைய துக்கம் பொங்கி, பொறுக்க முடியாமல் போய் விட்டது. சிறு முடிப்பாகக் கட்டியிருந்த சேதயின் உத்தரீயத்தைப் பார்த்ததும் அரக்கன் கையில் சிக்கித் தவித்த சேதயின் சங்கட நிலை ராமன் கண்ணால் நின்றது.

"வடிமனனு! இந்த மூட்டையை அழித்துப் பார். என்னுள் பாரக்க முடியுமில்லை" என்று கண்களை மூடிக்கொண்டான்.

வடிமனன் துணி மூடிப்பை அழித்து. "இவை சேதயின் நூபுரங்கிணை, சத்தேகமில்கை" என்றான்.

காக்களுக்கு இட்ட ஆபரணங்களை முதலில் எடுத்து வடிமனன் அடைவானம் கண்டதைப் பற்றிப் பக்தர்கள் மிகவும் ரசித்து அதை எடுத்துக் கொண்டு உபத்திராசம் செய்வது வழக்கம்.

பிறகு எம்மா ஆபரணங்களையும் எடுத்து ராமன் தன்னை அடைவானம் கண்டு கண்ணிலே ஒற்றிக் கொண்டான். "புல்லில் விழுந்தபடியால் அப்படியே என் காம் கொடாமலிருக்கின்றன பார், வடிமனனு!" என்றான் ராமன்.

பிறகு துக்கத்துக்கு மேல் அடங்காத கோபம் மூண்டவனாக, ராமன். "சேதவைத் தூக்கிப் போன இந்த அரக்கனுக்காக வயம் வீட்டு வாலியை நிரந்து கிடக்கிறது. அவனையும் அவன் குகை முழுவதையும் இப்போதே அழிப்பேன், விச்சயம்" என்றான். (தொடரும்)

கட்சி மூட்டை!

கட்சியைப் பிடித்து விடவான் தொழிற் கட்சித் தலைவர். அதைத் தெரிந்து பிள்ளைத்துறியைப் போலிருந்தபொழுது காலே கட்டத்திலிருந்து அவர் பிது மூட்டையை எடுத்தார்கள்.

இதைப் பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் எழுதி. "தொழிலாளர் இயக்கம் நடத்திவரும் ஆட்சியின் கடைக் கங்கையாக அழிந்துப் போன தொழிலாளர்கள் எப்போது இம் சங்கடத்திலிருந்துத் தெவிடுவது. இக்காலகட்டம், கடைக் கட்சித் தலைவர் பிது எழுதத்தக்கவா என்று தங்கள் சொட்டு மனத்தில் மூட்டைகளை எடுத்துவிடுவார்களே கருதுகாக்கா?" என்றான்.

ஆனால் பிதுதான் விடவான். "கட்சியைக் கொடாமலிருக்கிற கட்சித்தலைவர்கள் எப்போதுவந்தாலும் காலே கட்டத்திலிருந்து அவர் பிது மூட்டையை எடுத்தார்கள். கடைக் கட்சித் தலைவர் பிது எழுதத்தக்கவா என்று தங்கள் சொட்டு மனத்தில் மூட்டைகளை எடுத்துவிடுவார்களே கருதுகாக்கா?" என்றான்.

தமிழ்நாடு சாஸ்திர அக்காமி

‘வீரனமால் நின்ற
இன்பமனழகாய் இறங்கி
என வர்த்தியது உள்
பரம் காண்’ என்று பாடி
ஊர் துப்புரவுச் சட்டம்.
ஞாண்டான்மால் - சிறு
காசமால் - சிதம்பரத்தில்
ஆடும் பரமன். கருணா
நிர்ப்பமனழகாய், “செரு
தில் திரைநாய்”, அப்ப
சில்கமரகத் திருவரங்க
காளில் திருவருள் புரிகிற
திரைக்களில் ஆதாரத்தைய
படைத்திரும், அப்படை
தும் இப்போது இடுபெ
நிற்பது வெளகத்துக்கே

விசுவ சமஸ்ப்பதி திருவிழைகள் சிதாக்காசு மாகத் தொங்குது போம், சாக்தர்கள் காஞ்சி புரத்ததைப் பிளாகாசமாகக் கொள்ளார். பிளாகாச சூரிணிபாண ஸ்ரீ காமாட்சி மஹாநரிபுர ஸாத்தூர்க்குத் சமீபத்தில் கண்ணூரநாம ஸ்வரூப துரார் சென்று அணிவித்த ஸ்ரீ காமகோடி ஆசாடீயர்களைப் பொன்னுள்ளம் சிதாக்காசுரபுரண ஸ்ரீமத் தடராது ஸூர்தியின் ஆறு நிரப்பாதத் துக்கு ஸவர அங்கி அணிவிக்கவும் அலாப்பது. மாகங்கள் என்னிய என்னியாந்து எப்பது ரால்லா? ஆசாடீயப் பெருமாளின் கிருப்பம் விவரணியேயே ஈடுபடுவது. சித்தபெருளில் சிரார் நிரங்குக்கு அற்புதமான ஸவர அங்கி துராராதிட்டது.

இந்த ஐஸ் 213 தேதியன்று தில்லியில் ஒளிவிடாததற்கு காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றி, ஸ்ரீ காமசோபா இயங்கிவரும் பீடாபிதிகம் ஸ்ரீ ஸுபாஷித் ஸரஸ்வதி இயங்கியல் இத்தப் பள்ளியில் வரையறையில் கணக்கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தீவனில் தானே ரமித்துக் கொண்டு அளவற்ற இடக்கும் லெத்தை நடராஜ லுக் ஆட்டுகிறபவன் பராசத்தியே. பரம் பொருளை ஆட்டுகிறது அகைவகைப் பெற்று அன்று வரும் அலிவாண்டேகவரிகை அதக் கீர்தரும் புரிஞ்சு ஆகையானே. அகையக் கருகைப் பெருக்கின் உலவமே வானிலின் ஞானக் குளிர் மூக்கி இடக்கும் துப்புதாதன். கருகையவகை அகைவாண்டேகவிக் குமா லெரு காய் பாரதத்தின் அகையகைப் மூக்கி

சகல கலங்கு கருணை பொண்டாய். அக்கருணை வந்த தாங்குகொண்டது உலகு தனித்தது. அப்போது வணிகத்தை நீரோட்டமே அல்ல தந்தை அருட்டிழை கொண்டதான் ஆதிசங்கம் புகழ்ப்பாடர்கள். அகிலாண்டவெளியின் உத்திக்கு எழுந்ததுவிளர். அவனது உத்தியைப் ஸ்ரீ சக்ர வடிவரீது இரு தாடங்கல் தனிய் ஆரங்கித்து அவனது திருசெவியின் மேயே ஆரவரமாக அணிவித்து விட்டார். அவனது ஸர்வஸை அருள் மயமானதாகக்கருதி அவனது திருவுடித்து நேர் எதிநேர் அவனது அருமை கமத்தன் கனநாதரே பீரதிஷ்ட செவதார், உடனே நேரே பரம சௌக்யமான, அருங்கிரஹ ஸூத்தியானான். அன்றிரிபுத்து ஆதிசங்கர் அணிவித்த ஸ்ரீ சக்ர தாடங்கல் பருத்தும் பொருதெவாரம் அனதச்செய்யப்பெய்த அப்பாளுக்கு பிண்டும் அணிவிக்கும் பொறுப்பை ஸ்ரீ கால்கிராம கோடி பீடத்து ஆசாஸிபர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

தமிழக சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஸ்ரீ அனிலாசன்மேல் தாக்கீது விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ டி. எம். தாராபாண்டியாவிடமிருந்து குதலிய செம்பியாக்கரிகளின் இயல்புரிமையான தள்ளுதல்கள் இத்தகைய திருப்பனம் தீவிரப் பேரறிவு, குடமுழுக்குப் பேருரிமை தடைபெற விடுகின்றது. ஸ்ரீ இயல்புரிமை ஸ்தலத்தினை மையமாகக் கொண்டு இத்தகைய தீவிரப் பேரறிவு தடைபடுவது கொள்கையாகா.

இவ்விழாவில் நேர்சொ, மாணிகமாதயோ
கலந்து கொண்டு, உலகத் தாயைத் தாய்
மாணவர் நெருங்கிய வுதிப்போம் :

.....அறிவுரைகள்... கோடி... வீண்டு
அன்பு... பின்பு... அன்பு... அன்பு...
புது... புது...

ஆகத்தரம் மலிவே...
வளர் சாறுதான் (அ) இதுகள் மலிவாய்
வளர் காதுலிப் போன் உணர்வே!

சென்ட்ரலும் ஐயமும்

சோழ நாட்டின்கண் தஞ்சை ஜில்லா மாவட்டம் தாலுக்கா பிடாரங்கோண்டான் என்னும் ஊருக்கு அருகில் காளிசீதேவ் களையில் உள்ள பொன்னெல் என்னும் கிராமத்தின் மீடப் பழையமையாக அமைந்துள்ள "சென்டாடும் ஐயபு" அழகத்தையுடையதோரணம் செயல்படப் பணிபுர அய்யர்வாசியும் மித்தடி பக்தி ஏரத்தையுடைய பக்தி வடுகிரசன். ஸ்ரீ லாக்ஷி ஸாயிகாபி ஸீடாநிபதி ஜகத்கு ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகளால் அருகிரசன் இத்திப்பணிக்குக் கீட்டபுண்ணது. இந்த உத்தமமான திருப்பணிக்குப் பத்திரம் பலவரும் கொருளுதலி் செய்த ஹரிஹரபக்திரகுடைய அருகப்பத் பாத்திரமாவதெனும்.

பொருள் அனுப்ப வேண்டிய வினாசம்: பொருளாளர், திருப்பனிக் குடி.
பொன்சேய் கிடங்கொண்டாக் பொன்ட், மாபுரம் தாறுக்கா.

தேவை: தீவிர நடவடிக்கை

முருகேசு முதலியார்

விடுதலாசத்தின் தலைப்பாசிடலின் தீர
செயல்கள் - நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டிருப்பினும், மத்திய அரசு தாம் ஊக்கமொன்றும் அடக்குமுறை நடவடிக்கை எடுப்பப் பற்றித் தெளிவான ஓர் அதிகாரப்பூர்வமாக எப்படியோ அல்லது வேறு முறை யினோ இதுவரை வெளிப்படுத்தவில்லை. உள் நாட்டுத் துறை அமைச்சரவை இராஜ்ய சர்க்கார் அமைச்சுக்கு விடுத்த ஓர் அதிகாரவழிப்போ துள்ள எட்டய்க்கோ தலைப்பாசிடலின் வன் முறைகளைத் தடுக்கவும், தண்டிக்கவும் பொதுமான்னை என்று உறுதிப்படுத்து வது வெளிப்பாட்டு. அது தவிர உள்நாட்டுத் துறை செயலரும், மத்தியச் செயலரும் மேற்கு வங்காள கலாசாஸ்திரம் அதிகாரி களையும் சில தலைப்பாசிடலின் எதிர்நிலப் பெரியதாசையும், அவர்களும் தற்போதுள்ள எட்டய்க்கோ காலும் என்ற எடுத்துக்காட்டு கோட்களில் பொதுதாசையும் தலைக் கட்டித் தோதும் வங்காள இராஜ்ய மேல் அதிகாரிகள் சீலர் மாற்றப்பட்டன ரென்றும் வெளிப்பா டிற்று. மத்திய அரசு இதோ தனிக் எட்டம் இடத்திலுள்ளதப் பற்றி அபேகித்து வந்தது. அது எந்த அளவில் உருவாகி வருகிற தென்பதற் பற்றி ஓர் தெளிவும் இல்லை. இவ்வுதறப் பார்க்கும்பொது மத்திய அரசு தீவிரமாக ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்க

ஆவத்தமாக இக்காலையப்பாத தம்ப மேல்பு டிடுக்கிறது. மேற்கு வங்காளத்தின் பிரதீகா எட்ட ஒழுங்கு மட்டும்கூட என்று யூசி மேலுப்படுகிறது. வேறு பொருளாதார தன்மொதும் அழகச் செய்ய வேறுமாவின், ஈதுநிபதி அட்டிலிக் மத்திய அரசு அவர்னர் மூலம் வேறு கலப்பாசையும் துரிதமாகவும் செய்யாமோ!

வேறுமொரு, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் மட்டுமின்றி, மாணவர்கள் பரிட்சைகளையும் சீர்குலைத்து ஒரு பெரிய தகரத்தையே தங்கள் பங்குர அட்டிலிக் தலைப்பாசிடலின் மனத் துண்டாகிகள் என்னும், அது வேட்டைக்கோடு, எட்ட ரீதியான அரங்கமும் பழங்குள் முறை சில ஏதாவது சில நடவடிக்கைகள் எடுத்து மக்கள் தம்பிக்காவை இழக்காமல் பாது காத்தல் முறையாகும்.

தற்போதுள்ள எட்டய்க்கோ பொதுமான்னை என்பது வேறும் போக. பொதுமான்னை என்னும் என் உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை, மார்க்சோப்டாமல் இருந்ததற்குக் காரணம் உறை தென்கிணைத் தென்கிணைத் தலை மேலும், இவ்வளவு தான் மேல் லைம் கோணலும் திகழ்த்துமற்றும் இன்னும் தடுப்புக் காலம் எட்டய்க்கோ பீண்டுர் ஓர் அமைச்சு எட்டமாக அழகச் செய்யவில்லை, இப்படிச் செயல்பற்றிசீலர் வானா கிடப்ப

நடுபாதித்து எங்கே மதவெறுப்பை உருவாக்குவதற்கு
உறுது இத்திலாப் பண்பாட்டின் குறையாகச் சிந்தித்து
அரசாட்சியை பொறுப்பு என்ற ஒரு தனி உண்டு-
கிறாயோ, ஒருவர் விழித்துக்கொண்டிருந்தபோது
தனக்குத் தோய்க்கி ஏற்படாதபடி அங்கு சென்று தீவிர
சேர்க்கைகள் மேற்கொண்டு, அங்குதான் 41' சித் தீவிரம்
என்று ஒன்றுசேர்ந்து வந்துள்ளனர். அது போன்றவென
ஒரு பிரகடனத்தை விடுதல் சிறிது பணம் தரும். அரசு
தன் சிறிதும் கொண்டு தரும்.

உண்மையை நாடுபவனுக்கு மெனனம் அந்நிலாவாகியும், மெனனத்திலுடைய பிரயோஜனத்தை நாம் நம்முட அறித்தவன், எஞ்சியவன் போன்ற இருந்து அது.

தேவ் ஆப்பிரிக்காவில் ஒரு கிறிஸ்தவ மடத்துக்கு ஒரு நாள் சென்றேன். மிக அழகான ஆசிரமம். அங்கே பல ஆசிரியர்களின் மெனன கிரத்தின் இருந்தார்கள். "இது ஏன்?" என்று தலைவரைக் கேட்டேன். அவர் சொன்னதாவது: "இது உனக்குத் தெரியுமா? நாம் அங்கலும் உள்வந்தும் திடீர் பெற்றவர்கள் அல்ல. இங்குட்படி பேசினிருக்கும், உள்வந்தும் உண்மையைப் பேசும் அத்தராத்மா உண்டல்லவா? அதுவுடைய குரல் நம்மை எட்ட வேண்டுமானால் நாம் உத்தம போட்டும் இருக்க வேண்டும். நாம் உத்தம போட்டுக் கொண்டே விருத்தாய் அத்தராத்மாவின் குரல் வாதம் பட்டது." அவர் செய்த உபதேசத்தின் பொருளை உணர்ந்தேன். பிறகு அது எனக்கு மிகவும் உதவி வந்தது. மெனனத்தின் ரகசியத்தைக் கண்ட நான் சொல்லுகிறேன், மெனனம் மிக உயர்ந்த சாதனம்.

(மே இத்திர 6-3-38)

உண்மையை நாளும் பக்தனுக்கு மெனனமானது மிகப் பயன் தரும் சாதனம் என்பதை அனுபவத்தின் கண்டிருக்கிறேன். மனிதனுக்கு ஒரு செட்ட ஸழக்கம்; எதையும் அதிகப் படுத்திக் கொடுத்துத். தெரிந்தும் தெரியாமலும் உண்மையை மறைப்பதும் மாற்றுவதும் மனிதனுடைய வழக்கமாகி விட்டன. இந்த ஸழக்கத்தை விட்டுத் தப்ப வேண்டுமானால் மெனனம் அவசியமாகிறது.

கொலம்பாகப் பேசுகிறவர் சொசைஸிஸ்திப் போமாட்டான். ஒவ்வொரு சொசைஸிஸ்தி கவனித்துப் போவார்கள், சாதாரணமாக மக்கள் பேசுவதற்கு மிக விரும்புகிறார்கள். எந்தக் கட்டத்திலும் சோதனையாகிய வேறொன்றின் மேல், பேசுவதற்கு அனுமதி கேட்டுக் கீட்டுகள் குவிக்கின்றன. அனுமதி தந்தவுட்கால நிரணவத்துக்கு மேல் பேசுகிறார்கள், கால வரம்பிற்கு மேல் அனுமதியின்றிப் பேசிக்கொண்டே போகிறார்கள். ஆட்சேபமாகச் சொல்லும் இன்னும் அவகாசம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இந்தப் பேச்செல்லாம் உயக்கத்துக்குப் பயன் தராது பேசு, வீண் கால விரயமே தவிர வேறில்லை.

(மே சித்த - 1948 கருவுத்திய பதிப்பு பக்கம் 14)

உயக்கத்திலுள்ள எங்கடங்கள் நாம் மெனனத்தின் குணத்தை அறிந்தோமானால் மனித நிர்ந்த போளும் என்று என்ன இட-

மிருக்கிறது. இந்தக் காலத்து நாகரிகம் நம்மைச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும். நானொன்றாகக் குறையத்தகுந்த ஆறு அல்லது எட்டு மணி மெனனத்தில் அறித்து வந்தோம். புது நாகரிகம் வந்த பிறகு இரையைப் பருகாக்கி வேம். தங்க மயமான மெனனத்தை அறித்து அதற்குப் பதில் சத்தமாய் பேசுவதற்கு உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். தினமும் இரண்டு மணி நேரமானது நம்முடைய அதுவக்களை விட்டு மெனனமாகக் கழித்தொழுகும் எல்லாவற்றையும் இரண்டுமே பருகாது ரேடியோ எப்போதும் பாடிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் காது கொடுத்துத்தானே அதை கேட்கும்? நம்முடைய இரைச்சலை நிர்ந்தி மெனனமாக இருந்தால் ஆகாச வெளியிலிருந்து அந்த இரை நம்முடைய காதுக்கு எட்டும். ஒரு கிறிஸ்தவ முனிவர் வேறு அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்:

"மெனனம் பூண்டாக உண்டுக்குத் திரும்பி வரும் தேன்க்களைப் போல் நம்முடைய புலங்கள் உள்வந்தும் அடங்கும். ஒரு கஷ்டமாயிந்தி உள்வந்தும் ஒடுங்கும். ஆகையால் ஆட்கள் கொண்டிருந்த அகிலச் சிவன் அடங்கும். பவந்த அடிமைகள் போல் புலங்கள் ஒடுங்கும். சொன்னபடி கேட்கும். மனமும் புண்களும் வர வரப் பவந்தி பெற்று, ஊப்பட்டுச் சாத்த நிலை எளிதில் அடைவும். நிவானத்துக்கு வேண்டிய பவந்தைப் பெறலாம்."

(சுருதி 34-7-39)

தீர்ப்பு எங்கு மெனன வழக்கம் இன்றியமையாத வழக்கமாகி விட்டது. ஒத்தில் ஒய்வு பெறுவதற்காக ஆரம்பித்தேன். எழுதுவதற்கு நேரம் செலவு கொள்ள தற்காலகம் பயன்படுத்திக் கொண்டேன். கொஞ்ச காலம் வழக்கப்பட்டதும் அது ஸூடைய ஆன்மீகப் பயனை அறித்தேன். ஆன்மீகத்தை நிவாரிப்பதற்கு மிக நல்ல சாதனம் என்பதைக் கண்டேன். இப்போது அது என் இரத்தை ஆகிவிட்டது. அவ்வப்போது மெனனம் இன்றி எங்கும் காலம் கட்டிவரு முடியாது.

உண்மையை நாளும் எங்கேய் போகிற வர்களுக்கு மெனனம் மிகவும் பயன்படும். இருளை விக்கி ஒளி தருகிறது. காட்சியானது தெளிவு அடைகிறது. வாழ்க்கை முறையும் உண்மையைத் தெருவதே நம்முடைய வேலை அல்லவா? ஆகையால் தன் பூணை சத்தி அடைய வேண்டுமானால் உள்வந்தும் மெனனம் இருக்க வேண்டும்.

(சுருதி 10-12-39)

உங்கள் நெற்றிக்கு அழகு மெருகேற்றுவர்கள்

அழகும் உடைக்கிறதே சிறித அல்லது பெரிய பொட்டயம் உங்கள் நெற்றியை அலங்கரிக்கும். எல்லா வர்ணங்களில் சிங்கர் குங்கும் சிடைக்கிறது. சிங்கர் ஒட்டும் உபயோகித்து அதிலே அபவதர் னிளங்கும். வரத்பாச டப்களில் சிடைக்கிறது. உங்கள் கையில் அழகியம் ஒன்று வைத்திருங்கள்.

பாரதேசன்ட், தயாரிப்பு, பம்பாய்-11.

சிங்கார் குங்கும் பிந்தி, கஜம்

ஜனநாயகத்தைக் காப்போம் விடுவார்த் தோல்

□ கப்பல்தின் சென்னைக்கு வந்துள்ள சென்னை நெருங்கிய நேரம் சாஸ்திரியர் கிழ்த நேரம்
பெரிய மொழிபெயர்த்தார். இதைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவோம். "என் அறையிலிருந்து
வந்தது நம்பிக்கையுடைய. என் உணர்வு திறந்தது நான்கு பாகங்கள் சென்றார்"
என்று சாஸ்திரியர் கிழந்தார். சென்னைப் பாக இடத்தில் சென்றார்
தேவன் சென்னைப் பகுதியிலிருந்து சென்றார் தனது நேரங்களுக்கு பயிற்சியுடன்
வந்திருக்கிறார். — ஆசிரியர்

நாட்டின் நிலைமை இப்போதுள்ள மொழி
மொழி நிலைமையைப் போல் எதிர்த்துக்கு
முன்பும் இருந்ததில்லை; எப்பும் இருந்த
தில்லை. முன்புமேனாம். உலகமும், நம்
பிச்சைத் துறிகளும் ஆட்கள் சென்றதும்
மெய்யிடக்கலிய இப்போது காணப்படுவது
மொழி என்னமோ இருந்ததில்லை. எந்த நூல்
நூலாக நாட்டிலும் இம்மாதிரி நிலைமையைக்
காண முடியாது. நமது மக்கள் என் தனது
கலிய நினைவோலிகள். ஜனநாயகத்தை
எழுத ஆசிரியரின்மேல் அவர்களைத் துணை
பிரகாரிக்கிறது என்னாம்.

ஜனநாயக முறைமில் ஒருவரைத் தலைந
ரைக் குற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். அவ
ருடைய நிலைமையில் செய்யலாம். வேண்டியது
தான். ஆனால் அத்தவிரை தரது உலக
கலியம் காற்று ஆயோகியைக் காத்தி.
தாட்டுகிற குழப்பத்தைப் போலேதான் நடத்
தும் வரையில்தான் அவருடைய நிலைமைக்குக்
தெரியுமாம் வேண்டும். இந்த நிலைமை,
தலைமையின் கவனத்தைவரன் எடுத்துக்கல் உல
லாக இருந்ததானால் தவறாக இருந்ததானால்,
என்று சொல்லித் அவருடைய வற்றவர்கள்
எற்றும் கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலை
என்பதில்போது நான் ஜனநாயகத் தலைமை
பெற்றதில் தலைமைவரன் மாற்றுகிறது.
எந்த நிலைமைப் பதவராக ஆயின் தான்
மெய்யில் மாற்றியேபோது பிரதமரின்
தொடர்ந்து தொடங்கியது. தான்மெய்யில்

குறைபாட்டும் மக்கள் அவதிப்படுவதை
எடுத்துக் கொள்ளுது பிரதமருக்கும் வேராக
விக்கிறார். ஆற்றியிருந்து என்னா அதிகாரத்தை
வும் தம்பிரமே தலைமேல் செய்து கொண்டு,
அவருடைய கிருப்பத்துக்கு எதிராக இருந்த
மற்றவர்களைப் பற்றிதும் அவமானப்படுத்தி
வும் நிலைமை என்னாதொலியாகவே ஆட்கி
கொண்டு விட்டார் பிரதமர். இதிலிருந்து
எதிர்ப்பு தான் முடியுமெனம், அவரும்
பிச்சை, துறிகளும் முத்தியுமாம்.

இந்த நிலைமை தான் மாற்றியாக வேண்
தும்; ஆனால் பிரதமர் மேற்கொண்டது
பெரும்பு உலகநிலைப் புகைருக்கால் அல்ல.
உலக நிலைமை, ஜனநாயக முறைகளால்
மேலே நிலைமையைக் காட்டி செய்ய வேண்டும்,
எதிர்ப்பு பிரதமர், தலைமையான கலியம்,
கலியம் உலகநிலைக் கலியம் உலகநிலை,
இவை போன்ற முறைகளால் நிலைமையை
மாற்ற வேண்டும், என்னென்றால் எந்தத்
தனி மனிதனையும் எதிர்த்துக்கொண்டு, தான்
கலியம், தான் கலியம் உலகநிலை எதிர்த்துக்கொண்டு.

உலகநிலைத் தவறு இவர்களுடைய தவறு
தவறுதல் உலகநிலை நிலைமைத் தவறுதல்.
எதிர்த்துக் கொண்டு நிலைமைத் தவறுதல்.
தவறுதல் என்னால், தவறுதல் தவறுதலையும்
தவறுதல் என்னால் இருந்துக் காதி மக்களை
மாவது தவறுதல் நிலைமையை மாற்றித்தான்
ஆகவேண்டும். இந்த நிலைமையை மாற்றும்
பொறுப்பில் தான் எப்போதும் உலக

அர்வின் என்னும்
அற்புத படைப்பு
அழகைப் பெருக்குமே
இரட்டிப்பு!

கேசர் எழில் கொஞ்சும் திளையகை!
உங்கள் தனிச் சேவிகைத் தழுவுகிறது
அர்வின் பேரவையென்ற பருத்தி
புடவை. உடனே உங்களை
எழில் இரட்டிப்பு சோகையளிக்கிறது!
அப் புடவையில்தான் எத்தனை
வண்ண ஜாஸ்கர்கள்! உள்ளம் கவரும்
பிரிவுருகள்! எண்ணற்ற சாதாரண
வண்ணங்கள்! கண்ணுக்கு இதமான
புகைசாவுகள்!

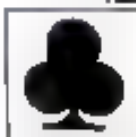
அர்விந்த்

மில்ஸ் லிட்.

ரவிகிராமன் பேரவ.
சென்னை 600 012.
அழகைப் பெருக்கும்.

Interpub/A 1/ TM

Arvind Mills Ltd

LALITHA GROUP

காணக்கிடைக்காத துங்கம்

அத்யாயம் பதினென்று

சீவனமும் கடுப்புந்
கவந்த குரலில் சொன்
னான் முத்தம்மா: "நீங்கள்
என்ன சொன்னாலும் சரி,
இன்னொரு இந்த வீட்
டைக் காலி பண்ணிடத்
தான் போறேன். நேத்
திகே வீட்டுக்காரன்
கிட்டச் சொல்லியும் வீட்
டேன். உங்களுக்கென்ன,
சம்பாதிக்கிறதை வெல்
லாம் சாராயக் கடையிலே
கொட்டிக் கொடுத்துட்டு
எண்ணமத்த ராஜாவா
இருப்பீங்க; மாசம்

பொறந்தாவு
இருபது ரூபா
குடிக்கலி
கொடுக்கிறதுக்
குப் படற கஷ்
டம் எனக்குத்
தாவே தெரி

யும்? காமியா பார்த்து நமக்கு அந்த
உதவி பண்ணி யிருக்கிறார். அதை
வேண்டாமனு சொல்ல மாட்டேன்."

கிறிது நேர மெனதைத்துக்குப் பின்,
"நீ வேலை செய்யற அந்த வீட்டுக்காரர்
எங்கே போறாராம்? எப்ப திரும்பி
வந்து சேருவாராம்?" என்று கேட்டார்
ரத்தினவேலு.

"என்னமோ ஷராவதி அணைக்கட்
டாமே, அங்கே அவருக்கு வேலை மாற்ற
லாகி யிருக்குதாம். அந்த இடத்திலே
குடுப்பத்தோடு போய் இருக்கிறது கஷ்
டமாம். அதுவுமில்லாம அங்கே ஆறு
மாசம்தான் வேலைபாடும். அப்புறம்

ஜெகசிற்பியன்

பழையபடி இந்த ஊருக்கே
அவரை மாற்றிப்பிடுவாங்க
ளாம். இதுவும் தவிர அவர்
பிள்ளைகள் எல்லாம் இங்கே
படிக்குதான். நடுவாந்தரத்
திலே அதுகளை இழுத்துப்
பறிச்சுக்கிட்டுப்போய் எந்தப்
பள்ளிக்கூடத்திலே சேர்க்க
முடியும்? அதனால் அவர்
மாட்டுமே போகிறார். இங்கே
இருக்கிறவங்க. அவரோட
சம்சாரம், முன்னு பிள்ளைகள்,
வயசான மாமிபார் - அவ்
வளவுதான். ஆண்பிள்ளைத்
துணை இல்லை. அதுக்குத்
தான் எங்கே வந்து கூட
இருக்கச் சொல்லுங்க. என்
மேலே அந்த அம்மானுக்கு
ஏதோ ஒரு நம்பிக்கை, நல்ல
அபிமானம். இல்லன்னு இய்
வளவு நாள் அங்கே நான்
குப்பை கொட்ட முடியாது.
அந்தப் பங்களாவுக்குப் பக்

கத்திலே அடிட்-
அவுஸ் ஒன்னு
இருக்குது. கம்
மாதான் பூட்டிக்
கிடக்குது.
அதிலே வந்து
எங்கை குடும்

பத்தோடு தங்கிக் கொள்ளச் சொல்
லுங்க. அதுக்குன்னு சம்பளத்திலே
எதுவும் பிடிக்க மாட்டாங்களாம்..
பத்து ரூபா மேலே போட்டுத் தரேன்
லும் சொல்லுங்க. ஆறு மாசத்துக்கு
அப்புறம் எசமானர் திரும்பி வந்துட்
டார்னு, நாம் வேறே எங்கேயாச்சும்
வீடு பார்த்துக்கலாம். அதுக்குள்ளாற
நம்ப கஷ்ட நிலையும் சரிப்பட்டுப்
போயிடும்..."

இதற்கு மேல் கேட்டுக் கொண்டிருக்க
கப் பிடிக்காமல் எரிச்சலுடன் எழுந்த
ரத்தினவேலு. "சரி சரி; என்னமாச்சும்
பண்ணு! இன்னொரு நாள் கொஞ்சம்

சீக்கிரமாக ஓட்டிவிட்டுப் போகணும்” என்றவாறு கூறட்டுப் பற்றி வைத்துக் கொண்டு வேளியைச் செல்லுள்.

முத்தம்மா திடீரெனக் பேருருக்கி விட்டாள்.

விட்டாள் காதி செவ்வது பற்றிய விஷயமாயி் தெற்றிசவு தன் கணவரிடம் அவள் சொல்லித்தானாலும் ஒரு பெரிய ரகசியமே நடத்திவிடும்: தன் நிறாக தின்றாலும் ரத்திலவேனு அதற்கும் சம்பந்தித்து இருக்க மாட்டார். இதைத் தெரிந்து கொண்டுதான் கணவரின் நெஞ் ஏரீரிலிருத்த ‘பேசாக’ இறங்கிப் போகும் நேரமான இவ்விடியல் காலையில் அவரை ஏழப்பிச் சட்டைய வைத்துக் கொண்டு வேலு கைமாக விஷ

யத்தை வெளியிட்டான் போனும்? வேலுக்காட்டுப் பேசின் குணம் நீவிக்குத்தானே தெரியும்?

முத்தம்மா அவரை அவரைமாகச் சமையல் வேலைகளைக் கவனித்தாள்.

அருணகிரிக்கு ஏனோ ஒருநிதக் குழப்பம் ஏற்பட்டது. தன் அக்கா இந்த மோசான விட்டைக் காதி செவ்வது விட்டுத் தான் வேலை பார்க்கும் பங்காய்க்கே குடி போவதை அவன் மனமார வரவேற்றான்: மறிச்சியும் அடைக்கான். இவ் இந்தக் குடும்பத்தில் சிச்சையாக ஏதேனும் நம்ம மாறுதல் கண்டாலும் என்னும் அவனுக்குத் தோன்றியது. காரணம், ரத்திலவேனு தினமும் குடித்து விட்டு வந்து விட்டிய் கடைட்டா பண்ண மாட்டார்; பண்ணவும் முடியாது. இது ஒன்றே போகாதா? ஆனால் அத்த இ மாற்றத்தையொட்டித் தன்னைடைய சினை என்ன ஆகும் என்பதை சினைத்தபோதுதான் அவன் ஏதோ இவன் புரியாததொரு குழப்பத்துக்கு உள்ளானான்.

கீதே மணி ஆறடிவது. முத்தம்மா வேலைக்குப் புறப்பட ஆயத்தமானாள். பாடினக்கும் விட்டாரின் வேலைகளைச் சீக்கிரமாக முடித்துக் கொண்டு திரும்பி வந்து இங்குள்ள கட்டு ஓர் ஓர் சாயான் கிள வாரிக் கொண்டு போயி் புது விட்டிய் போட்டுப் புதுக் குடிக்கனம் ஆரம்பித்து விடுவது என்பது அவனுடைய திட்டம். இவ்வளவு காரியங்களையும் அவன் ஒத்திடுவோ செய்து விடுவானா?

இன்று கண்ண வேலைக்குப் போக வேண்டாம் என்று, அவனுக்கு உதவிவாக இருக்கும்படியும் சொல்வான் என்று எதிர்பாரித்தான் அருணகிரி.

ஆனால் முத்தம்மாவோ, “தம்பி! உன் கிட்டி ஒரு சமாளாரம் கொய்வி விட்டுப் போகணும். இவ்வினைக்கு இந்த விட்

என்பாடு—

கடைக் காலி பண்ணிட்டு
தான் வேலை செய்வா
விட்டுக்கே குடி போவிட
றேன். அது அடி—அடி. ரொம்ப
தடிவ வசதி. அத்தானும் சம்பாதிச்சுட்
டாகு!” என்று உரையாடிக் கொள்ள
வது உட்டுடென்று போகை நிறுத்திவிட்டு
எதோ யோசித்தாள்.

“நான் காலியை பண்ணிப்போகா!
ரொம்ப சந்தோஷம்!... அங்க சுவர்
திரும் தான் எங்கே காற்று... அந்த
விட்டு விளாசத்தைக் கொண்டு, எத்து
றேன்!” என்று அருளினாள்.

எதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்தவள்
போல் தலைவாட்டிக் கொண்டு முத்
தம்மா, “கிளாசை! எவ்வளவு அனாதை
குழிப்பாச் சொல்லத் தெரியலே! நீயா
அந்த இடத்தைத் தேடி அலைஞ்சு வர
றது கஷ்டம். சாயரட்சை அது மணி
வாக்கிலே கதிகாய் வாங்க நான் ரசம்

மார்க்கெட்டுக்கு வகுவேன்.
அப்ப உங்கியைப் பார்த்து
அவருக்கெட்டு வந்து
றேன்” என்று.

“அதுவும் சரிதான். அப்படியே செய்
லாகா!” என்றும் அருளினாள்.

“சும்மா முதுகை ஒன்றும்
சொல்ல மாட்டாயா?”

“சொல்லுதுக்கு என்ன இருக்குது?”

“ஆறு மணிக்கென்றே வேலையை
விட்டுட்டு வரறதுக்காக...”

“நெய் ஒரு நாளை 17ம் அறு
மணிக் கே வணம்பிடறேன். முன்பே

மாதிரி எட்டு மணி வரையில் இருக்கிற திண்டி."

"ஏன்டா தம்பி?"

"நான்தான் அண்ணைக்கே உங்கிட்ட சொன்னேனே. இந்த வருஷம் எஸ்.எஸ்.எல்.சிக்கு மறுபடியும் பரீட்சை ஏழுதப் போறேம்பு!" என்று மெழிச்சிபுடன் கூறியது அருண்மிரி. "அது சர்க்கார் அந்த வீட்டிலே நான் ராத்திரி வேலை படிக்கிறதுக்கு வசதி இருக்கு மில்லையா?... விளக்கு எரிஞ்சா வாரா வது ஏதாக்கம் சொய்யுவாங்கனா?" என்று உண்ணார்த்த வலியுடன் விளித்தான்.

"நங்காச் சேட்டே போ! அந்த வீட்டுப் பிள்ளைகள் மூலும் விடிய விடியப் படிக்குறாங்க!" என்று பெருமை கூறத் புண்ணைப்புடன் சொன்னான் மூத்தம்பா. பிறகு, "அப்ப நான் வரேன் தம்பி!" என்றவாறு வேலைக்குப் புறப் பட்டுச் சென்றான்.

அருண்மிரியும் கறுகறுப்புடன் காலைக் கடங்களை முடித்துக் கொண்டு விளம்பினான்.

நேற்றுப் போலீஸை இன்று மதிய மூன்று மணி வரையில் தனது 'முதலாளத்துவக் கெடுபிடி' நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டான். அதாவது, தனக்கு வந்த கூலையில் அருண்மிரிக்கு எந்தையும் மீதப் படுத்தி வைக்கவில்லை. நேமாட்டியில் 'தாஷ்தா' பண்ணைக் காசம் கொடுக்க வில்லை. அருண்மிரிக்குப் பசி வயிற்றைக் கிளியியது. ஆறாறு தன் 'பிசு'வை

விட்டுக் கொடுக்காமல் 'மங்கி-டாய்' சிழுவில் கொஞ்ச நேரம் உட்கார்த்திருந்தான். பிறகு ஏதோ திவையு வந்தவன் போய் எழுத்து அந்தப் பங்கிக்குடையதே தோக்கி தடைவைக்கப்பட்டான்.

இவ்வளவு நேரம் அவனையே ஓரக் கண்ணும் கவனித்தபடி கடைவீல் சாய்ந்து உட்கார்த்து வெற்றிலை போட்டுக்கொண்டிருந்த ஏழுமலை, "ஓகோ!... பெயனுக்கு இன்னும் கொழுப்பு அடங்கலை! திரிராத்தான் போனான்! இருக்கட்டும், இருக்கட்டும்; ஏத நினைதானுக்கு இத்தக் கையாம்புறு பார்த்துப்பிடறோம்!" என்று தனக்குக் கறுகிக்கொண்டான்.

பங்கிக்குட மதியில் கூவர் மேல் இருக்கைகளையும் ஊன்றி ஓர் எம்பு எம்பி ஏறி அமர்ந்த அருண்மிரியின் பாயவை முதலில் அந்த மரத்தடியை நோக்கித்தான் சென்றது. அங்கம் எதிர்பார்த்ததுபோல் அங்கு அந்தச் சோற்றுக் கூடைக்காரர் பெண் கூவா உட்கார்த்திருந்தான்.

அவளுடைய கூவாவில் தாக்குப் பாத்திரங்களைக் கவரம் ஏறவி அடுக்கப்பட்டு விட்டிருந்தன. "மீதக் கோறு விவா பாரம்! முடித்துவிட்டது போனும், அப்படிவானும் அவள் வன் இவ்வளும் எழுந்து போனாமல் அப்பேயை உட்கார்த்திருக்கிறாள்! கூடைக்குப் பக்கத்தில் ஓர் எவர்தியவா டிபன் கேசியர் மட்டும் தனிவாக வைக்கப்பட்டிருந்தது.

மதிய கூவர் மேலிருந்து உன்னை குறித்த அருண்மிரி, "என்ன, சோற்துக் கூடைய ஏறக்கட்டாயப்படுவ

ஜூன் ஜூரம்-1

"அவனும் அவளையும் மார்க் வர்த்திருக்க!"

"இந்திரா வந்தி வந்தி"

பெரிய பெரிய அளவுக்கு

வந்தி இருக்கிறாள்!"

ஜூன் ஜூரம்-2

"எவ்வளவு பங்கிக்குடத்தில் கொத்துக்கொண்டு, கத்தை கத்தாது சேட்டுப் புத்தகங்கள் வந்திருக்கே போறேன்."

"இருக்க வாயி இருக்க. பங்கிக்குடத்தில் கொத்து இவை பெரியவா போனிருக்கிறாள்!"

ஜூன் ஜூரம்-3

"கவனிப்பேன் வேண்டாம்! நீ சேஷ பெரிய கண்ணாடி ஊராக இருக்க வந்திருக்கிறாய் முதல் ஊராக. என்னை எந்தவிதமான குற்றமும் இருக்காது."

"அப்படியானால் அந்தக் கண்ணாடி வேண்டாமென்று என்னைக் கண்ணாடி இரு அப்ப கண்ணாடிமேல் அங்கு மகாத் கண்ணாடியில் செந்தி என்ன இருக்கிறது?"

இருக்கு?" என்று கண்களில்பாண குரலில் கேட்டான்.

அவர் அவனை மயிச்சீரிலும் நான்கு மூம் கவந்த புன்முறுவலுடன் ஒரு கண்ணுறப் பார்த்தான். பிறகு தன் கடை யில் இருந்த பாத்திரங்களைச் சரிசாக அடுக்கி வைப்பது போல் பாசனைச் செம்பலானான்.

அருணகிரி அவனாகுமிச் செவ்வகியை, வயது வகையை மதித் தவர் மீதும், இடது கைகையத் தன் இடுப்பிலுமாய்க் கவன்றி இருக்கவித்து நின்று கொண்டு அவனையே குறு குறுவெணப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"எனக்கு நேரமாகக், போகணும். உங்களுக்காகத்தான் காத்திருக்கிட்டு இருக்கிறேன். கண்களக் கழுவிக்கிட்டு வாங்க" என்று அவனைப் பார்க்காமலே ஒருவித உரிமையுடன் கூடிய செவ்வக் சிறும்பவாண குரலில் சொன்னான் கணகா.

"கணகாவுக் கழுவிக்கிட்டு வரணுமா? எதற்கு?"

"சாப்பிடறதுக்குத்தான்" என்று லாறு பக்கத்திலிருந்த எவரினிலவர் கேலி வரை எடுத்து அதன் மூடிையைக் கழற்றி னுள் அந்தப் பெண்.

"நான் சாப்பிட்டு விட்டேனே!" என்று மெய்யைச் சித்தித்துச் சொன்னான் அருணகிரி.

சட்டென்று திரும்பிய கணகா அவ னுடைய முகத்தை ஒரு விதாய் கரிந்து நோக்கினாள். பசிக் சகிப்பவால் அவன்

வாய் வதங்கி வீசுப்பதை உடனே புரிந்து கொண்ட அவள், "இல்லை, நீங்க இன்னும் சாப்பிட்டுக்!" என்று தணிந்த குரலில் இழுத்தாள்.

"நீலுமாத்தான் சொல்றேன். இப் பத்தான் சாப்பிட்டு விட்டு வந்தேன்" என்று கூறி மீண்டும் தகைத்தான் அருணகிரி. அவன் இங்கு வரும்போதே இன்றைக்கும் அவன் சாப்பிடும்கூடி சொன்னால் வேண்டாமென மறுத்துவிட வேண்டும் என்று உறுதியாகத் தீர்மானித்துக் கொண்டதான் வந்திருந்தான்.

"கர்மா சொந்திங்க! உங்க மூகத் தைப் பார்த்தாயே தெரியுமா?" என்று தன் குவித்தபடி முணுமுணுத்த அவன் அவனைக் கடைக் கண்ணால் நோக்கி ஒரு சுத்தர்வ ரசமையான சிரிப் பைச் சித்தினான்.

அவன் பதிலேதும் கூறாமல் மெளன மாய் நின்றான்.

"உங்களுக்கும் நேரமாகுதிங்கே? வாங்க, சாப்பிட!"

"ஐயோ! சொன்னால் கேட்க மாட் டேய்விதியே, நான் சாப்பிட்டாச்சு."

"அப்ப, சாப்பிட மாட்டங்க?"

"அட, சாப்பிட்டாக்கங்கறேன்!"

வெடுக்கென்று நிமிர்ந்து அவனை வெறித்துப் பார்த்தான் அந்தப் பெண். கோபத்தால் அவன் மூக்கு நுனி சிவந்தது. "சரி! சரி! நீங்க ஏன் சாப் பிட மாட்டெய்விதீங்கன்னு எனக்குத் தெரியும். பரவாயில்லை. தப்பு என் மெய்யேதான். இப்ப புத்தி வந்துடுச்சு" என்று ஆத்திரமும் அழுகையும் அடைத்

ஜூன் ஜூன்-4

ஜூன் ஜூன்-5

ஜூன் ஜூன்-6

குரலில் இதைப் பற்றி நேகமாக விட வந்தவரானதி விருந்து உக்கர்த்து மேல் டிக் கொணையவி தாரோ துள்ளும் வடிவம் மால் மல்கவிட்டோர்!

"மனம் என் வயதுக்குக் கட்டுவது அப்பிதான் கிடைக்க கண்டு பிடிக்கவேண்டிய கடைசியாகவா? அவன் குறுக்கப் படிக்க மால் மால் கண்களென்றே கண்ணெழும் துருவ!"

உத்காசம் .... வித்தத்தது!

ஜூன் ஜூன்-7

"ஏன்டி! உணர் மயிச்சீரில் பெயிர் அடியையும் ஏதே குதாயைத் தமே மூழ்கி வீசுகிறாள்!"

"அவள் காதலின் பால்! அந்தக் காரும் கண்ணாள்!"

ஊப் படபடப்பாள் குரலில் போகித்து
கொண்டே, அந்த கவர்ச்சிவர் கோர்
வசுரத் தூக்கிக் கடைபிச் தபா
கெசப் போட்டு விட்டு விருட்டென்று
எழுந்தாள் அவள். தன் முன்னாலாய்
சுமமாடு கூடக் கொலிக்கொள்ளாமல்
வெறுத் தலையிடே 'தப்'கென்று சுவத்
துக்கொண்டு அப்பிருத்து விர்ரெனக்
கிளம்பி விட்டாள்.

என்ன சொல்லுவதென்றே தெரியாமல்
விக்கித்து நின்று அருணவிரி சிக் கிதாடி
கனக்குப் பீச் டாபென் 'இரண்டடி
முன்னும் சென்றான்.' 'கடலா!...கடலா!
கொஞ்சம் நீலப்பெயல்... ஓரே ஒரு நீலி
கும், நான் சொல்றதைக் கேட்டுவிட்டுப்
போ!' என்று குழறினாள்.

ஆனால் அந்தப் பெண்ணு அகலாத்
திரும்பியும் பார்க்காமல் விசாரத்து
பொயெயிட்டாள்.

கிளியாகச் சமைத்து தீவ்ற அருண
விரி, 'அபெடப்பா! இத்துப் பெண்ணுக்
குத்தாள் என்ன கொபம் வகுவிந்து!
என்று தனக்குள் மெல்ல லுனவிச்
கிரித்துக் கொண்டே போய் மதிய் சவப்
மேல் ஏந் உட்கார்ந்தாள். அந்தப்
பெண் தன்னைச் சாப்பிட அழைக்காத
வும், நான் வேண்டாம் என்று பிடியாக
மாசு ஈறுத்து விட்டதையும் நே
பொழுது எண்ணிப் பார்க்காள்.

'தேற்று ஏதோ அவன் மாலம் பரி
தாபம் பார்க்குது எனக்குச் சோறு போட்
டான்; இன்னறக்கும் அதே மாநிரி அவ
விடம் ஒவியில் சோறு வாக்விச் சாப்
பிடுவது அசிங்கம் இல்லையா? அவன்
கொடுப்பது, நான் வாக்விச்சொல்வது
என்று வழக்கப்படுத்திக் கொண்டால்
அப்படியும் என்னை மதிப்பாளா? வயிற்றுப்
பாட்டுக்கென வாட்டரி அடிப்பவன் என்று
இனக்காரமாக என்னை விடுவானோ!
நல்ல வேளை, கொஞ்சாத்திக் என்
மானத்தைக் காப்பாத்திக் கொண்டு
விட்டேன்!'

தன்னைத் தானே பாராட்டிக் கொள்
வதென் போல் தன் தொடைமீது ஒரு
தட்டுத் தட்டிக் கொண்டாள் அருண
விரி. ஆனால் அவ்வளவுதேரம் அடங்கிக்
கிடந்த பரி இப்போது குரீரென்று
கிளர்ந்தெழுத்து அவனுடைய குடத்
கொடிக்கா முறுக்கிப் பிழிசு ஆரம்பித்
தது. கிளப்பும் சோர்வும் கண்களைக்
கிறக்கின. மடுல் சவப் மேல் அப்படியே
படுத்தி விட்டாள். அவனைப்பறியாமலே
ஒரு காய் மணி தேரம் தூங்கியும்
போனாள். பன்சிக்கட மணி ஒசை
கெட்டுத் திடுக்கிட்டு எழுந்து அவசரம்
அவசரமாகக் குழாபடிக்குப் போய்,
முகக்கனக் கழனி. சுவற்று திறையப்
பன்சைத் தன்னைக்காரம் துடித்துவிட்டுச்

சைக்கிள் கடைக்கு வந்து தன் வெலை
கயித் தொடங்கினாள்.

பட்டினியாக் கையவின் முகம்
'ஓஹும் பேஸ்து' அடித்து விட்டிருப்
பதை ஜாடைவாகக் கவனித்த ஏழாமலை,
உள்முதற் சத்தோஷப்பட்டுக் கொண்
டாள். 'காவறயா பட்டியே, காய்! வடிது
காஞ்சாத்தான் குரீப்படுவோ!'—

சைக்கிளுக்குக் காற்று அடிக்கும்
'சொக்கி' வரும்போதெல்லாம் அருண
விரி வதங்கிய முகங்கக்காய் போல்
தொய்த்து துலண்டு 'பம்பி'போடு
சாய்ந்தாள். பல்லாக் கடித்துக்
கொண்டு அவன் காற்று அடிப்பதைக்
கால ஜோம்பப் பரிதாபமாக இருந்
தத அப்போதும் ஏழாமலை, 'ஆய்,
பட்டா! உனக்கு அப்படித்தான்
வோணும்! அகலிந்தனமா பன்றே?
அங்கு கருங்கிலு எல்லாம் அடங்கிப்
பிடும்!' என்று கறுவிக் கொண்டாள்.

மாடு மணி ஆறு ஆவியது. அருண
விரி அதோடு வேலைக்கா ஏறக்கட்டிவிட்
டுச் சட்டைவையப் போட்டுக் கொண்டு
விளம்பி விட்டாள்.

"போயிட்டு வரோம்ப்பா!"

"மலம், மலம்!" என்று தலையாட்டி,
முள் ஏழாமலை.

அருணவிரி தேரே 'காக்கி' கடைக்
குப் போனாள். அங்கு முத்தம்மா அவ
றுக்காக வந்து காத்து நின்றுள். இரு
வரும் அங்கிருந்து புறப்பட்டனர்.

முத்தம்மா இன்று கத்தமாகத்
துவவத்த புடவையும் ரவிக்கையும்
அணித்திருந்தாள். தலை வாரிக்
கொண்டை போட்டு அவர் முறம் பூவும்
வைத்திருந்தாள். இத்தனைக்கு அருண
விரி வந்த நான் முதல் பரிமாதிரிக்
கொவத்திரியே அவளைப் பார்த்ததே
யில்லை. அவன் மனம் குளிர்த்தது.
கிளப்பும் சோர்வும் நீங்கிச் சற்றுத்
தெம்பும் ஏற்பட்டது.

"ஏங்கலா! நம்ம வீட்டுச் சாமான்
கிளயெக்களம் அந்தப் புது வீட்டுக்குக்
கொண்டு போய்ச் சேர்த்துட்டயா?"

"என்ன பிரமாதமான சாமானுங்க!
ரெண்டு தகரம் பெட்டிகள், ஓர் ஓட்டை
பிரோ, ஐதர் காலத்து இரும்புக் கட்டில்
ஒண்ணு. சட்டி, பாண்ட், லொட்டு
கொக்கிஞ்— இவ்வளவுதானா? கட்டிலு
வும் பிரோவையும் ஒரு கட்டை வண்டி
வீனே ஏத்திக் கொண்டு போனேன்.
மத்த சாமான்கள தானே நாலு கடை
வீனே தூக்கிக்கிட்டுப் போயிட்டேன்.
அதெக்காய் மத்தியானமே முடிஞ்சு
போச்சு."

மெற்கொண்டு எதுவும் கெட்கத்
தொன்றமன் மெனசைமாக நடந்தாள்
அருணவிரி. முத்தம்மாவும் கறுகறும்

பாக நடத்து கொண்டிருந்தான். சாலை விவக்குகள் எரிவதே தொடங்கியது. ஆனால் பொழுது இன்னும் மூன்றுபாகச் சாயவில்லை.

ஏதோ சித்திரையில் நடந்துகொண்டிருந்த அருணாசிரி எவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கிறோம் என்பதை அறிவதே சற்று முற்புறம் பார்த்தான். வேலங்கி சாலை யில் நடந்து கொண்டிருப்பது இப்போது நான் அவனுக்குப் புலனாகியது. மூன்று சென்று கொண்டிருந்த முத்தம்மா அவனைத் திரும்பிப் பார்த்து விட்டு இது துறவியிருந்த ஒரு பங்கலா காம்பு அண்டிழை நுழைந்தான்.

அந்தப் பங்கலாண்டைப் பார்த்ததுமே அருணாசிரிக்குத் துக்கி வாரிப் போட்ட பாத்பொல் ஆயிற்று. காரணம், அது அந்த இரட்டைப் பின்னங்காலியின் வீடு! அதாவது இன்னிசைப் ராமச்சந்திரனின் பங்கலா.

திக்கிரமை பிடித்தவனுல்த் சாலை போரம் நின்றன. அருணாசிரி என்ன சொல்கையென்றே தெரியாமல் தவித்தான். "இந்த வீட்டிலா என் அக்கா வேலை செய்கிறாள்?"

சட்டைப் பித்தாணித் திருவிவரடி பேத்தப் பேந்த விழித்துக்கொண்டு நின்ற அவனும் மேலே காலெடுத்து வைக்கவே முடியவில்லை. சற்றுநேரக்குப் பின் ஒருவாறு தங்கிச் சாமனித்துக் கொண்டு தலங்கித் தலங்கி என்னை சென்றான்.

காம்புவுண்ட் கேட்டிலிருந்து பங்கலாவுக்குச் செல்லும் பிரதான பாதையைத் தவிர மதிள் கவலா கொட்டி ஒரு சிறிய பாதையையும் சென்றது. பங்கலா யின் பின்பக்கவாட்டிலிருந்து அடிநடைவழிகள்கொண்டு அமைந்த பாதை அது. முத்தம்மா அந்தப் பாதையினால்தான் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

அருணாசிரியும் அதே பாதையில் இறங்கி நடத்தான். அவனுடைய பார்வை பங்கலாவை நோக்கிச் சென்றது. அங்கே, போர்ட்டுகோவில் காரி நின்ற கொண்டிருந்தது. வராத்தாடின் இன்னிசையின் மனைவி மெக்ல உடலாகக் கொண்டிருந்தான். சிறுவன் ஒருவன் ஓர் அழுவை நாய்க்குட்டியிடம் விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். வேறு யாரும் தென்படவில்லை.

வேர்த்து விழுவிழுக்க நிலத்தில் அந்தச் சிறிய 'வேலி - வீட்டின்' எதிரே வந்து நின்றான் அருணாசிரி.

"வாரா தம்பி, என்னை வர?" என்று முகமெல்லாம் மலர்ச் சொல்லும் முத்தம்மா. "பார்த்தியா வீடு? எப்படி இருக்கிறது?" என்றான் பேருமை வழிந்த குரலில்.

அது சின்ன வீடுதான். எதிரே குறுகலான நீண்ட வராத்தா. அந்தப்படுத்து உன்னே இரண்டு அறைகள். பின்னால் சமைக்கப்பட்ட அடைமையப் புக்கியினை. இவ்வளவுமே! எவ்வளவும் இருக்குமன் வசத்தாக நகரின் குடியிருந்த வீட்டுடன் ஒப்பிட்டுப் பாரக்கும்போது - அடையப்பா, இதைப் பங்களா என்று தான் சொல்ல வேண்டும்!

பதினேழாம் சொல்வத் தோண்டுவதால், தன் அக்காவையும் அந்த வீட்டிலும் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தவாறு உன்னே போய் ஒரு சன்னல் கட்டைச் கவர் மீது உட்கார்த்தான் அருணாசிரி. முத்தம்மாவின் பிள்ளைகளும் அவனைப் போலவே அந்தப் புதிய வீட்டினையும். அதன் "புதுமை"யான குழந்தைகளையும் கண்டு மிரண்டவர்களாய் கட்டத்து அறையின் ஒரு மூலையில் சும்பலாக உட்கார்த்து ஏதோ இரகசியம் நெடிக் கொண்டிருந்தனர். அந்த மிரடிக் திரையிலும் அவர்கள் முகங்களில் குறிஞ்சிக் கண் திவ்விருந்தது.

"இருடா தம்பி! மாரிக்கெட்டியே வித்து வரவில்லை வந்த சாமான்களை என்னவென்று விட்டக் கொடுத்துட்டு வந்துட்டேன்" என்று சொன்ன முத்தம்மா தாக்குக் கவலைய எடுத்துக் கொண்டு பங்கலா யின் பின்புற வாயிலை நோக்கிச் சென்றான்.

கன்னல் கட்டைச் கவர்போல் உட்கார்த்தவாறே அந்தப் பங்கலாவையும் அதன் சற்றுப்புறச் சூழலையும் திருநிற வேலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் அருணாசிரி. பூஞ்சை இருள் விரித்து எல்லாம் மங்கலாகவே தெரிந்தது. எங்கும் அமைதி இறுதியே போய் இருந்தது. இத்தகைய அமைதியான சூழ் திரையில் அவன் இதுகாலும் எங்குமே இருத்ததென்ப யாதவாய் அதுவே அவனுள் ஒருவித பீதியைக் கிவறின. அ.

"முத்தம்மா! முத்தம்மா!"

சன்னல் கம்பிகளைப் பிடித்தபடி உட்கார்த்து வேலியை பார்த்துக் கொண்டிருந்த அருணாசிரி இத்தக் குரல் கேட்டு அநிர்ச்சிபுற்றவனுல்த் சட்டைச் கவரை விட்டுத் திரெமைய இவ்விச் சற்று முற்றும் பரபரப்புடன் பார்த்தான்.

முத்தம்மாவைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டே பங்கலா யின் பக்கவாட்டுப் பாதை வரிவாக அடிநடை - ஹவுஸை நோக்கி ஒவ்வொரு போட்டு வந்த ஓர் அரவையே இசைப் பெண்ணும் அவனைப் பார்த்துவிட்டு அப்படியே நின்றதெனத் தமையி தின்றான். அவன் வேறு யாருமில்லை; அந்த இரட்டைப் பின்னங்காலியேதான்! (தொடரும்)

பிரிட்பானியா

க்ளாக்ஸோ
பிஸ்கட்டுகள்

குழந்தைகளுக்கு ஏற்ற திட்டமான பிரிட்பானியா
பேனாக்களுக்கு உடையகியுள்ள இவை உயர்மான
மேற்பரப்பையுடன் தயாரிக்கப்படுகின்றன. உங்கள்
குழந்தைகளுக்கும் குடும்பம் முழுவதிற்கும், தினமும்,
பிரிட்பானியா க்ளாக்ஸோ பிஸ்கட் கொடுங்கள்.

பிரிட்பானியா பிஸ்கட் எம்பெனி
கிண்டி, டிரேட்மர்க்
பதிவுபெற்ற உபயோகப்பெற

பிரிட்பானியா என்னுடைய உயர்தரம்

BBC-1001

குடை ராட்சனம்

என். ரீங்கநாயக்
சுத்தியாயம் 23

“என்னைப் பாரக, சொல்லாமல் கொல்லாமல் வந்துவிட்டாயே! உயிரை வந்து சொல்லிவிடுந்தாய்! நாங்களும் உயிரையேனவே வந்திருப்போமே!” தேவதி கொடுக்காமல் நல்லதென்பதாக ஆரம்பித்தாள்.

வாசக இருவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்தான். காத்தியின் பொலிவைப் பாரக்கும் போது அவளிடம் ரமாவின் சாயல்க் கண்டான். அவள் மலர் ஒரு கணம் தளர்ந்தது... ‘ரமா, இவன்... ரமாவா...’ உடனியே ஒருமுறை குறுக்கிக் கொண்டு ‘பெயர் வாக தன் அமைக்கும் நுழைந்து விட்டான்.’

தேவதி மீண்டும் ‘வாசக’ எனக் கூறுவதற்குள் அவன் உதங்க ரூபத் தாளிட்டுக் கொண்டு விட்டான்.

தேவதின் அருகிலேயேதான் காத்தியின் கொண்டிருந்தான். தேவதி அவளைத் திரும்பிப் பார்த்தவுடன் கண்ணின் இதழ் பெண் எப்படி உயிர்ப்பெயல் வாய் மலத்துள் நுழைந்து கொண்டிருக்கிறாளோ, இவளுக்கு எப்படிச் சமா தானம் செய்வது? இவளை எப்படித் தெற்றுவது?

காத்தியோ பெண் பாம்பாகச் சிறிப் பெருமூக்க விட்டுக் கொண்டு இருந்தான். பேசுந்ரு மென்றே வாசகும் ரமாவும் அவன் காற்றைப் பற்றிக்கத் திட்டமிட்டுக் குலைப்பதாகத் தோன்றியது. அப்படிக்கு அவன் என்ன தவறு செய்துவிட்டான்?

“காத்தி! உன்விடம் வந்து கொல்வதென்றே புரியவில்லை. எல்லாம் நல்லபடியாக நடையும் என்றுதான் நம்புகிறேன். பொறுத்துப் பார்ப்போம்!” என்று கூறிக் தேவதி அவளுக்கு ஒருபடுக்கையைக் கொடுத்தாள்.

விடியும் முன்பே வாசக எழுந்து வெளியே சென்று விட்டான். காத்தியை அங்கேயே தங்கிவிருக்கும்படி தேவதி எவ் வளையோ மன்றாடியும் அவன் ஓரே பிடிவாதமாகத் தன் வீட்டுக்குத் திரும்பிவிட்டான்.

“என்னம்மா காத்தி, வாசக எதற்காக அப்படி ஓடி விட்டான்?”

“அவனைப் பார்த்ததும் முதல் கேள்வியாகக் கோசல் ராள் கேட்பார்.”

“வஞ்சகம் அப்பா, வஞ்சகம்! ரமாவும் இதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறாள்” என்றாள்.

“ராமானக எதற்கு இழக்கிறாய், காத்தி?” ரமாவின் மீது கோசல்ராமுக்குத் தம்மையறியாது ஒருபக்கத்தாயும்.

“அப்பா! உங்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. புரியவும் புரியாது. ரூப ரூபாரின் கட்டாயத்தின் பேரில் விவாகம் செய்து கொண்டவள் ரமா.”

“என்ன சொல்கிறாய், காத்தி? தன் விருப்பத்தின் பேரில் தரவே விவாகம் செய்து கொண்டதாக அவள் கூறினாள்?”

“அதெல்லாம் நடிப்பு. அவளால் வாசகை மறக்க முடியவில்லை. வாசக என்னை மறைந்தான் வாசகை அழக்கடி. பாரக்க லடிவும், உணர்ச்சிகளைக் கொட்ட முடியும் என்று நினைத்து அவன் வாசகைக்கு என்னை மறந்து விவதித்துக்கொண்டான். சொல்லப் போனால் மறைமுகமாக இத்திருமணத்துக்கு வாசகைக் கட்டாயப்படுத்தி விடுகிறான். ரமாவின் வீட்டில் நென்று வாசகையும் ரமாவும் உணர்ச்சி மேலிட்டுக் கூறிக் கொண்டதை நீங்கள் கேட்கவில்லையா? நான் வாசகை மறைத்துக் கொண்டேன்.”

இருக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம்
 சாயவுக்கு இருந்திருந்தால் அவன் ஒவ்வொரு
 மூலும் சிஞ்சுக் கொண்டிருந்தான்? வாகவோ...
 சாயவில் தான் இருக்கலாம்
 உயிர் பிழைத்துவிட்டு இப்போது என்
 ஆருவின் கெருங்கக் கூடத் துணியில்கவா
 தவறாக இருக்கிறது. சாய ஆராயா

ருடதும் வாகவா ஆம் பாத கிருந்த
 வது போல், வாக நமாலுடதும் என்
 டுடன் பாதத் துணியில்கவா.
 பாதத் துணியில்கவா போகிறதென
 என் பதற்குக் காதலிக் குடி பிழைக்கிறா.
 கோசகரம். ஸ்ரீராமர் பாதம் காத
 லில்கவா. பிழைக்கிற போது.

ஆனால் அதுமீ பித்தைச் செட்டிச் சொன்னபடி வந்த ஆனால் சொந்த தொகுதி தான். "ஓ... காணாய் அடக்க... பாண்டிய பத்தி உணர்ந்த தெரிவது அது தான் பற்றிப் பித்தைப் புரிவது யாருமில்லைதான் இது பித்தி ஒருத்தி மேல் மெய் மயற் அகலவரை அகலுத்த தெரிவி. ரமாவின் குடும்ப வாழ்வையப் பற்றி ஏதாவது ஏதாவது அறிவேன் தன் வேலாகக்கூட வந்த திப் பித்தைக்காரை இவ்வேதன் குறையாது அவற்றை நம்பினான் உத்திரவ அளித்த தொகுதி ஏன் அவள விந்திப் பற்றி யாருமாவது உத்திரவ விட்ட காணாய் உத்திரவ விட்டிருக்காய். அவர்கள் மகிசயி என்னுள் பித்தி அவள் அது தான் சொல்லித் தரும் குறைய சொல்ல வன்

அதன் எத்தனையோ கண்டவரை இரத்தம் பித்திரா துக்கி உணர்வு அறிவாமை தான் மேல் பித்தி குறைய சொல்ல வன்."

"அதற்குத் தன் அகல விவரம் சொல்கின்ற மாலை வாகையச் சந்தித்துத் தன் உணர்ச்சி களைச் சொல்லி விட்டாள் அங்குமி."

"ஒட்டிச் சொன்னபடித் தந்த உணர்ச்சி வைக்கொட்டிவிட்டாய் வாகையன். தானாக மறுத்து உயிரின் விவரம் சொல்லுகொண்ட நான் வந்த அந்த ஆண் மகனை ஒரு திரிட்டி அவனின் பார்த்துத் தந்தளித்து விட்டான் எங்கும். உன் துன்பங்களுக்கு மத்தியம் ஒத்திச் சொன்ன படித்தான் அது தான் எப்படியிருக்கும்? தெரிவித் திப் பித்தி!"

வந்த பந்தைக் கடித்துக் கொண்டான். அவன் என்னவோ திரி மலிவிவது.

ஆனால் செவ்வோடு தனித்தான். "காத்தி. உன் உயிரைப் பற்றி உத்திரவ என்னுள் நன்றாகப் பரிசீலித்து வாகையின் வேலையை தான் உணர்ச்சிசெறிவன். ஆனால் ஒரு நாட்டு உணர்ச்சி உணர்ச்சி விந்தியிருக்கிறேன். இவ் உயிரினம் வேறு மகத்தைக் காண முடியாது. அது திரிந்து போன விஷயம் நீ இத்த விடோடு அமர்ந்து விடப்படுக. காணாய் நீ ஒரு மாற்றத்தை ஏன் காண முடியாது நீ இப்போதே உன் விட்டிருக்கிறேன். அந்த விடு உயிரினம் உயிரினம் உயிரினம். இதை நீயே காட்டு. அவன் என்னென்னதிரிக் கிளையோடு நீ பற்றி வேண்டும். அப்போதுதான் ஒருவரு மாற்றம் காண வாய்ப்பு உண்டி."

"உயிரினம் பார்த்த வரும் உத்திரவ ரமாவிற்கு வந்தான் அது திரிவித்தந்தான்

Who cares if your hair is different?

Sunsilk cares— with 3 special shampoos

Pick the one that's perfect for you

Sunsilk Lemon Shampoo

For Greasy Hair: Gently washes out excess grease... gives you days of clean, bounding, silken hair.

Sunsilk Tonic Shampoo

For Dry Hair: Contains Aloxaloin to nourish your hair... revives that silken lustre, leaves hair softly glowing.

Sunsilk Beauty Shampoo

For Normal Hair: Perfectly balanced to keep your hair in beautiful condition, weaving silk into every strand.

Sunsilk - more than a shampoo,
a cosmetic for your hair

Quality Products by HINDUSTAN LEVER

LNTAS-38, 11-100

வழியோதுக்." மிகவும் விரைவில் தான்
தான்.

"காத்தி, ரமணன் பற்றி நீ முடிவாக
அறிவாதவரை நீ அவனைப் பற்றிப்
பொய்யாகியிருப்பதை நாம். காணிடம்
தான் தான் முழுத் தவறும் காண்
கிறோம். மனம் முழுதும் பண்படாத
நிலையில் அவன் உன்னை மனக்கல் எம்
மதம் தந்திருக்கக் கூடாது.... தான்
மீண்டும் ஒரு முறை கூறுகிறோம். ரமா,
தான் விரும்பினால் இப்போதும் காண்
வைச் சந்திக்க முடியும். இவையே நீ
ஒருத்தி வேண்டுமென்ற அவசியமே
இல்லை. ருபகாமா அவளுக்கு முழுச்
சந்திரனாக அளித்திருக்கிறான். எனக்கு
அவன் குடும்பத்தைப் பற்றிய முழு
விவரமும் தெரியும்."

காத்தி பதில் கூறவில்லை. அவன்
முகம் மட்டும் கோபக் கவலை மீடிக்
கொண்டிருந்தது.

"காத்தி, நீ ரமணன் மீது சந்தேகம்
படுவதானால் இருக்கட்டும். நீ இவ்விருக்
கும் வேண்டிய அவன் உன் வீட்டுக்கு
வந்து போய்க் கொண்டிருந்தால் என்ன
செய்வாயாம்? காணின் நிலை இது
தான்வரை வேறு. இப்போது வேறு.
இனி அவன் உனக்குச் சொந்தம்.
அவனை விட்டுவிட நீ சம்மதிப்பாயா?"

காத்தி துணுக்குற்ற திரிந்தான்.
பத்து விதமாக குதி பார்த்து அடிப்பது
போல் எதிர்த்துவிட்டான் அனந்த். உன்
மனமில் அந்த எண்ணக் கோவைவைச்
சொந்தனில் வெளியிட அவன் விரும்ப
மேலாயிற்று. ஆனால் காத்தி காணின்
விட்டதில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்
காகவே இந்தச் சொந்தனை உப
யோகித்தான்.

காத்தி தனித்துப் போய்விட்டான்.
அனந்தர் அவனிடையே எலகித்துக் கொண்
டிருந்தான். அவன் மூத்தலில் ஏற்பட்ட
எண்ணங்களையும் நெற்றிச் சூத்தல்களின்
மூலம் படித்தவனுக்கு. இனி நிச்சயமாகக்
காத்தி காணின் வீட்டுக்குச் சென்று
விடுவான் என்ற உறுதி ஏற்பட்டது.
ஆயினும் அவன் மனம் தனித்துப்போய்
தான் வீடு திரும்பினான். சகோதரிகள்
இருவரும் எவ்வளவு சூதாசனமாக
இருந்தனர்? ரமணிடம் இன்னும் அந்த
மாற்றக் குதலையில்தான். ஆனால் காத்தி?
இவன் மனத்தில் மட்டும் ஏன் இப்படிச்
சகோதரிகளைப் பற்றிய விஷய வித்து
முனிக்க வேண்டும்? சகோதரிகளாகத்
தன் சகோதரிய நியாயம் செய்ய முத்
பட்டவன் என்று இவனை இப்போது
கூறமுடியுமா? என்னவாற்றுகளும் முடி
வாக அவனுக்கு ஒன்றுதான் பரிசுத்தது.
"காணன் என்று ஒருவன் வந்ததன்மேல்
பற்றும்போது அவனைத்தான் இப்

பெண்கள் வாழ்க்கை முக்கிய அம்ச
மாகக் கருதுகிறார்கள். அவன் எத்தனைவ
ராலும் இருந்தாலும் அவன்மீது குற்றம்
செய்தத விரும்பாமல் மத்தவன் மீதுதான்
தன்னைப் பார்க்கிறார்கள்."

அன்று மாலை காத்தி காணின் வீட்
டுக்குப் போவதாகக் கூறியதும் கோரம்
ராம் திருக்கிட்டார்.

"என்னம்மா இது. அன்று அவ்வளவு
முரட்டுத்தனமாக முடிவுகள். சுத்திருந்த
உறவினர்களுக்கு ஒரு போக்குக் காட்ட
உன்னையும் அனுப்பினோம். மறுதலே
நீ திரும்பி விட்டாய். உன்னை அவன்
ஏதெடுத்தும் பார்க்கவில்லை. இப்போது
நிமகென்று ஏன் அங்கு போகிறோம்
என்கிறாய்? எப்போதும் போக நீ இங்
கேயே இருத்துகிறாய். அவன் என்ன
செய்துவிடுவான்? அவனைப் போய் நீயும்
ரமணனும் காத்தல்க் வேறு செய்திருக்கிறீர்
அதை நினைத்தால்தான்...."

தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட நிலையில் இருக்
கும் வாக தன்மை எப்படி வேண்டாம்
துன்புறுத்தி விட்டான் என்று கோரம்
ராமுக்கு அவன்மீது ஒரே போயம்!

"அப்பா, காணின் வீடு என்று எப்
படி அப்பா இனி தனியாகப் பிச்சுக்
முடியும்? இனி அது என் வீடுதானா?"

காத்தியின் பேச்சைக் கேட்டதும்
கோரம்ராம் அதிர்த்து போய்விட்டார்.

"அவரீ என்னை எத்தனைதான் அனத்
தின் செயல்தான் விவாகம் என்று
முடித்துவிட்ட பிறகு அவர் விட்டிருக்கி
ளும் ஏன் உரிமைவை அவர் பறிக்கவே
முடியாது. அப்பா, அவர் வீட்டுக்குள்
எனக்குப் பிடிக்காதவர்கள் வந்தால்
"உன்னை வராதே" என்று தடுக்கும்
அளவுக்கு எனக்கு உரிமை உண்டாவி
விட்டது" என்று காத்தி அழத்தமாகச்
கூறினான். அனந்த் காட்டிவிட்ட பாதை
இது.

தந்தை எவ்வளவு கூறியும் கோரம்
காத்தி உடனே புறப்பட்டு விட்டான்.

பெட்டியும் மருக்கையுமாகக் காத்தி
வந்ததும் தேவகிக்கு ஒரு நிமிடத்துக்கு
அந்தப்போய்விட்டான். பிறகு தன்னைச்
சமாளித்துக் கொண்டு. "என்மமா,
காத்தி! இனிமேல் இந்த வீட்டுப்
போதுப்பு முழுவதும் உன்னுடையது
தான்" என்று.

காத்தி மூன்றாம் பதில் கூறவில்லை.

வாக இரவு வீடு திரும்பியபோது
காத்தி அங்கு பெட்டி படுக்கையோடு
குடியேறிவிட்டதை அறிந்து திருக்
கிட்டான்.

மறுநாள் முதல் தேவகி இரு தருணம்
கிளையும் இனிமேல் என்ன என்னவோ
குவாதி எடுத்தாள். அவளது எந்த

நிலவதிரையும் பவிக்காது மொலிற்று. வாக வும் காத்தியும் இது துருவங்கடங்கமே விழறவர்.

தாடகன் மெலேறி மாதத்தைக் கணக் கிட்டை, தேவநி வகையறியாது தவித் துப் போனான்.

ரமா கோடைக்கால விசிறுந் து திரும்பி விட்டாள். ருபகுமார் மூல போல் ஆய்க்குச் செல்வ ஆரம்பித் தான். ஆயினிசிறுந்து நேராக விடு திரும்பினான். ரமாவிடம் கலகலப்பாகப் பழகினான்.

ரமாவுக்குப் பிரசவ காலம் நெருங் கியது. உடலில் அசதியும் தளர்ச்சியு மாக வரட்டி எடுத்தல், அதனால் அவள் வீட்டோடு இருந்தாள். காத்தியின் வாழ்க்கை எந்த நிலையில் இருக்கிறதோ என்ற சஞ்சலம் மட்டும் அவளை வரட்டி வந்தது.

ஒரு நாள் கோசம்ராளுக்கு ஐர மென போனில் செய்தி வரவே அவரைப் பார்க்க அவள் சென்றாள். அப்பொழுது காத்தியும் அங்கிருந்தான்.

ரமாவைக் கண்டதும் காத்தி மூகத் தைக் கடுகடுவென்று வைத்துக்கொண் டான்.

கோடைக்காலனுக்குப் போய் த் திரும்புவதற்குள் காத்தியின் கொடும் தனித்துவமும் என்று அவள் நினைத் திருந்தாள். ஆனால் நினைவை இன்னும் மோசமாக இருந்தது. இருந்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல், "காத்தி! பேறுகாலம் முடியுமட்டும் என் வீட்டில் வந்து தங்குகன்!" என்றான்.

"முடியாது!" என்று வெட்டிமுற்ற போல் பதில் சொன்னான் காத்தி.

"காத்தி! நாம் இருவரும் தாயற்ற வர்கள். இந்தச் சமயத்தின் சகோதரி யின் உதவியாவது கிடைக்குமோ என்று தான் அழைப்பு விடுத்தேன். உனக்கு விரும்பமில்லாவிடில் நான் வற்புறுத்த மாட்டேன். புது மனைத் தம்பதிகளுக்கு இடைபூறு விளைவிற்கும் எவ்வளவு என் க் கில்லை." ரமா குவல்பாகத்தான் சொன்னாள்.

காத்திக்குப் பற்றிக்கொண்டு வந்தது.

"புது மனையாமி! தம்பதிகளாமி! அந் தக் குதூகலம் எனக்குக் கிட்டாது என்று தெரிந்தும் நீ எனக்கு வினாகம் செய்து வைத்தாயே, அதன் காரணம் புரிவிற்று. வாகவை நான் மணத்தால் சகோதரிவையப் பார்க்கும் சாக்கில் வாக வைப் பார்க்க வரலாம். அவரும் அதே சாக்கில் உன்னைப் பார்க்க அடிக்கடி உன் வீட்டுக்கு வருவார் என்ற எண்ணம் உனக்கு... ருபகுமாரும் உன் இச்ச வாக வீட்டுவிட்டதான்..."

"காத்தி!" ரமா இடைபாடு கூறி ளுள். "என்னைப் பாரித்துப் பேசு. தான் தின்றுமாதக் கர்ப்பினி. ருபகுமார் அக்குழந்தைக்குத் தந்தை. வாகவுக் கும் என்க்கும் சம்பந்தம் ஜோடிப்பதை நிறுத்து..."

காத்தி அவள் கூறிவதைப் பொருட் படுத்தவில்லை. "ரமா! என்னிடம் நீ வைதே பேச வேண்டாம். நீ ஏமாந்து விட்டாய் என்பதை உனக்குத் தெளி வுறுத்துகிறேன். உன் சகோதரிக்லாக வாக ஒடிவந்துவிட மாட்டார். அன்று ஏற்பட்ட உணர்ச்சிப் பிரமைவிரிந்து இன்னும் அவர் மாறுபடவில்லை. என் னைக் கண்டால் விவரி விடுகிறார். நான் நின்று இடத்தில் நிற்பதில்கள். நான் சாப்பாடு பரிமாற்றினால் கசக்கிறது. இரவிலோ... இரவிலோ..." நெஞ்சக் குமுறலில் அவளால் பேச முடியவில்லை.

ரமா சட்டென்று தன் சகோதரிவைய அணைத்துக் கொண்டாள். அவள் கண் ணிரைத் தன் புனைவத் கலைப்பால் அடைத்து விட்டாள். அடுத்த கணம் விருட்டென்று எழுந்தாள். "அப்பா! நான் இப்போதே போகிறேன்."

"எங்கேமா?" கோசம்ராம் கேட் டார். அவர் கேள்விக்கு விடை ருப குமாருக்கு அவன் செய்த போனிக் கிடைத்தது. "ருமார் அப்பாவுக்குப்பலப் படிப்படி உடம்பு இல்லை. நீங்கள் கவ னப்பட வேண்டாம். நான் நேராக வாகவின் வீட்டுக்குப் போகிறேன். அதனால் அங்கு வரத் தாமதமாகும் கவலைப்பாதிர்கள்."

ருபகுமார் பதில் கூறு முன்பே அவன் போனாக் கிறே வைத்துவிட் டான். "வாகவின் வீட்டுக்குப் போவ தாகச் சொல்கிறேனே! நிறை மாதக் கர்ப்பினியாயிற்றே! அங்கே நெகிழ்ச்சி யில் ஏதேனும் நேர்ந்துவிட்டால்..... தவித்து வெறு போகிறேன்..."

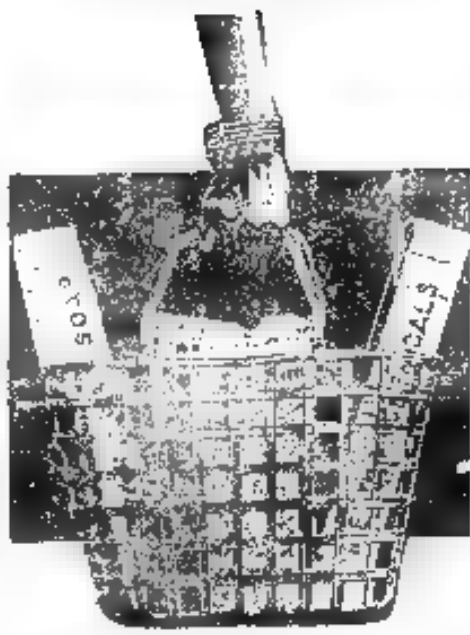
சுடனே ருபகுமார் தன் காணர எடுத்துக் கொண்டு கோசம்ராயின் வீட் டுக்குப் புறப்பட்டான். ரமாவைப் பிடித்துவிடலாம் என்ற நோக்கில். அவன் வருவதற்குள் ரமா புறப்பட்டுப் போய்விட்டாள்.

"என்ன மாமா இது? ரமாவைத் தவி யாக எதற்கு அனுப்பினீர்கள்? கோடைக் காலனுக்குப் போக வேண்டாம் என்ற போதும் அவள் கேட்கவில்லை. கிளம்பி விட்டாள். நீண்ட பயணம் காரண மாக உடலில் தளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக் கிறது. டாக்டரோ எங்குமே வெளியே போகக் கூடாது என்று கூறினார். உங்களுக்கு உடல் நலமில்லை வென்றதும் பதறிப்போய் ஒடி வந்துவிட்டாள்! இப் போதோ வாகவின் வீட்டுக்குத் தனித்

**மருத்தவர் மறைந்தது
விடுகின்றன...**

சகலம், கிருதுவாகவும் மிகவும்
பாசவும் ஆகியிருக்கிறது.

[illegible]

ஸ்தானத்திற்கு
சந்தன நயுமணம் சுமழும்

மேட்டூர்
சந்துன சோப்

தூய சுவைவக்கு

**காவேரி
பார் சோப்**

**காவேரி
சோப்புத் தூள்கள்**

மேட்டுஞர் கெடிகல் ஈ.
இண்டஸ்ட்ரியல்
கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்
மேட்டுர் ஆனா-2 6 தேவன் பூர்வா •
தமிழ்நாடு

கதந்தியோ கதளீனத்தியோ
பேண்கள் எப்போதும்
தம்பியிடுப்பது

ஆதீராக் கயத்திற்கும்
மகிழ்ச்சிக்கும்
சிவந்த பாலித்.

சி. ச. ஆண்ட்ரூஸுக்கும் வேலா க
வசம்பெற்றது.

கேணரி குமாரம் (வி) லீட்.

15, சென்ட்ரல், கோட்டை
தொழில்நுட்பம், சென்ட்ரல்-15

தமிழ்தாட்டுக்கு ஏஜன்சிகள் :
திராசம் ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்
மேலக் கோயிலத் தெரு. மதுரை

[illegible]

“ஒரே ஒரு கணியி வரலிபட்டி, வரலிபட்டி என்று
ஒரு நயிவ காரான் இருத்தான்...”

“தலைவரவர்களே கதை எல்லாம் பேசுண்டாம் அம்மா, நமக்கு அங்கு பிரேமலக்ஷு என்ன அம்மா?”

“இந்ததை, கமிட்டிதான் இயல்பியா? கைதவங்க
கேள். யாழ்ப்பிணத்துக்கு அவன் பிறந்த நாளன்று அகால்
அப்பா ஒரு கத்திரைப் பரிசாகத் தந்தான்.”

“சீர்திருத்தம்” வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நோக்கத்தோடு இதை வெளியிட வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.”

“ശാസ്ത്രകൃഷ്ണൻ പാലാശ്വതി 41 പ്രദേശം പ്രദേശം പ്രദേശം പ്രദേശം”

“கனம் தமிழ் டாக்டர் அவர்கள் மருமகனார் எல்லாருடைய குழி குழித்து எடுத்துக்கொண்டு போனவர்களாக” என்று சொல்லிச் சொல்லிப் போனவராக முடிந்தது.”

“இதே 1996-97 ஆண்டில் பேரிந்தும் அடிப்படை”

“எனக்குக் கனது நெய்
பாம் அம்மா. நீ போய்
பாப்பாவுக்கு மூலம் மது...
இல்லா எட்டாய் அப்பா
யுக்குச் சொப்பாடு போடு...”

இதுகுறித்து அறிவிக்கிறதால்
நேரலாகச் செடி, அவன்
அப்படியே இருக்க வேண்டும்
என்று உறுதி. இதற்கு தான்

பரிசாக கத்திரிதான் வாங்கிட்டா. ஒரு ரோஜாச் செடியை வெட்டி விட்டான்."

"கதை முடிவுக்குதா அம்மா? எங்கிருந்திருக்கம் வருகிறது?"

"கேட்டா, ரோஜாச் செடியை யார் வெட்டினதென்று வாங்கிட்டான் அப்பா கத்திரி. வாங்கிட்டான் எப்பொழுதும் உண்மையைப் பேசுவான்! அவன் அப்பாவிடம் உண்மையை ஒப்புக் கொண்டான்..."

"உடனே பாதி ராஜ்யமும் ராஜகுமாரியும் கிடைக்கதா? எங்க டிச்சரி சொந்த கதைகள் இப்படித்தான் முடியும். என்னைச் சேட்டா வாங்கிட்டான் முதுகிலே பொத்துப் பொத்தாது ரொண்டு அடி கிடைச்சிருக்கும், அப்பாவும் கெல்வாரம் அடிக்கத்தானே தெரியும்?"

எங்கிருந்தோ எங்க கணவர் கிசிக்வும் எத்தம் கேட்டது. எங்களுக்கு கோபம் கோபமாக வந்தது. அவர் கிசிப்பை இடைசியம் செய்வாமல் கதை சொல்வதைக் கட்டை உணர்ச்சி எடில் தொடர்ந்தேன். "வாங்கிட்டான் கண்மையை ஒப்புக் கொண்டதை மெச்சினால் அவன் தந்தை. அந்த வரையும் கிறிஸ்துவம் பண்டுகலையின்போது அவனுக்கு ஒரு பெரிய பூச்செய்யும் பரிசளித்தான். ஆமாம், இந்தக் கதையின் நிதி என்ன?"

"நிதிக்கு என்ன அம்மா?"

"இருக்க கதைவிரிந்து நீ என்ன தெரிந்து கொள்கிறாய்?"

"குழந்தைகளுக்கு அப்பாவெல்லாம் கத்திரைக் கூட்டா!"

அதற்குப் பின் நான் அவனுக்குச் சொன்ன கதைகள் எத்தனையோ! "புதி வருகிறது! புதி வருகிறது!" என்ற கதைக்கு அவன் சொல்வதை நிதி என்ன தெரியுமா? அது மெய்க்கும் பூவொரு காவலுக்கும் 'முயில்' 'குயில்' என்ற எத்தம் எழுப்பும் துப்பாக்கி தரவேண்டும்! "நிராட்சர புனிக்லும்" என்ற சொல்லி விட்டுப் போன நரிக்லு உயிரே குறிப்பதற்குச் சர்க்கஸ் பசித்தி தரவேண்டும்! 'அராபியனும்' 'ஐட்டகரும்' என்ற கதை கற்பிக்கும் பாடம் என்ன தெரியுமா? கூடாரத்தில் குறைந்தது இரண்டு அடைகளாவது இருக்க வேண்டும்! ஆனாலும் முயலும் என்ற கதைக்கு என்ன நிதி தெரியுமா? தள்ளு ஓட்ட தெரிந்த காவல்கள் இருக்கும்போது ஆமை, முயல் என்று அடக்குதல்

மரம் ரெல் விடிக் கூடாது! 'காலும் தரியும்' கதைவிரிந்து தெரிந்துகொள்ளும் பாடம் என்ன? நரி விட்டும் எச்சில் கிடைப்பாது. பாட்டி யாரும் கிடைப்பாது...காகம் ஷத்தப் போட்ட கடைவைத் திவ்விறதே அது! சகி! பிச்சரி இவிரெல் கருப்பபாது என்று நான் எண்ணிவருத்திக் கொண்டிருந்தபோது, மீண்டும் பள்ளியிலிருந்து அவரை அழைப்பு வந்தது. பவத்தி கொண்டே ஐடிமேன், புன்னகையுடன் வருவேன்ருர் டிச்சரி. உட்காருவதற்கு நாதகாலி எடுத்துப் போடச் சொன்னார். மற்ற டிச்சரிகளும் என்னைச் சூழ்த்துக் கொண்டார்கள். கத்திரியும் குழந்தைப் பட்டாளம் வேறு!

என் குழந்தையைப் புகழ்ந்து ஒரு ம்பரிய பிரசங்கம் செய்தார் டிச்சரி. மற்றப் பிச்சரி களிடம் அவர்களைப் பரிபற்றச் சொன்னார். அவனைப் பாராட்டி "கிளாப்" செயல்ச் சொன்னார். அவனை எடுத்து முத்தமிட்டார். மற்ற டிச்சரிகளும் அப்படியே செய்தார்கள்.

"இன்று எச். எம்.யிற்கு ஓரே மணித்சி, ககாதா மத்திரியின் பெயர், டென்மார்க்கின் கதிரைகரம், ஸாறுதாணியின் ஸாறுவது மகலியின் பெயர், கூட்டம் கழித்தல் யாய்ப் பாடு, நீ பெரியவருணயின் என்ன சொல்வப் போகிருய் என்ற சொல்லையெல்லாம் கேட்டார். அத்தனைக்கும் அழகாகப் பதில் சொன்னான் உங்கன் குழந்தை. ஏன்டா கண்ணம்மா! வாட் சம் யுயர் மேம்?"

"போங்க டிச்சரி, எப்பொழுதும் இதைவே கேட்டுக்கிட்டு, என் சொந்தான் உங்களுக்குத் தெரியுமே. இவிரெல் கேட்டாக் மை மேம் சம் நங்கி எம்பென்..."

"நீ பெரியவருணவுடன் என்ன ஆகப் போகிருய்?"

"ஹாஸ்ய! குதிரைவீதும் போவென்! ராக்கேட்டிலும் பறப்பென்!"

"என்னது? கத்திரியும் எச். எம். கேட்ட போது கிளையெளி வீரகுடிப் போகிறென் என்றுமே!"

"நான் அப்படிச் சொல்வாவிட்டாக் எச். எம். உங்களைக் கொடுப்பார்! நீங்க அம்மாவைக் கூப்பிட்டு நிதி கதைகள் சொல்லச் சொல்வீங்க... எங்களுக்குப் போர் அடிக்கும்! அதுக்காகத்தான்!"
[வாசுகரிகளே! இந்தக் கதையின் நிதி என்ன?]

சிஞ்சு
சீனிகதை
கீறப்பிதழ்

ஜூன்
28

நாய்தானே!

- காளித்திரன் பாணியிரணி (முச்சரி)

மிறல்

- கே. ஏ. அப்பாஸ் (உருது)

ராமரயணத்தைப் புதிதாக எழுதுகோம்

- தோத்தராமன் வயேசா (செந்தி)

உப்புக்கு அடிமை

- கருத்திர சோதாமி (முத்தி)

“**வீரன்...ராஜா...**” - அநீதிக் கல்
பொறுக்கிக் கொண்டிருந்தவன். குழந்தை
கீழே விழுந்து விட்டு எழுந்திருக்கிறான்.
சட்டைகளைக் கழற்றிவிட்டு, கைகளை
கழுவிக்கொண்டு கால்களைப் பங்களியில் உட்
காளுவதில் அம்மா காப்பீட்டை வலுவிடுகிறாள்.
“என்ன ராஜா நிசர்ஜா... இப்போது...
ஆயில் விஷயமாகப் பக்கத்திலே எப்போதும்
வந்தியா...?”

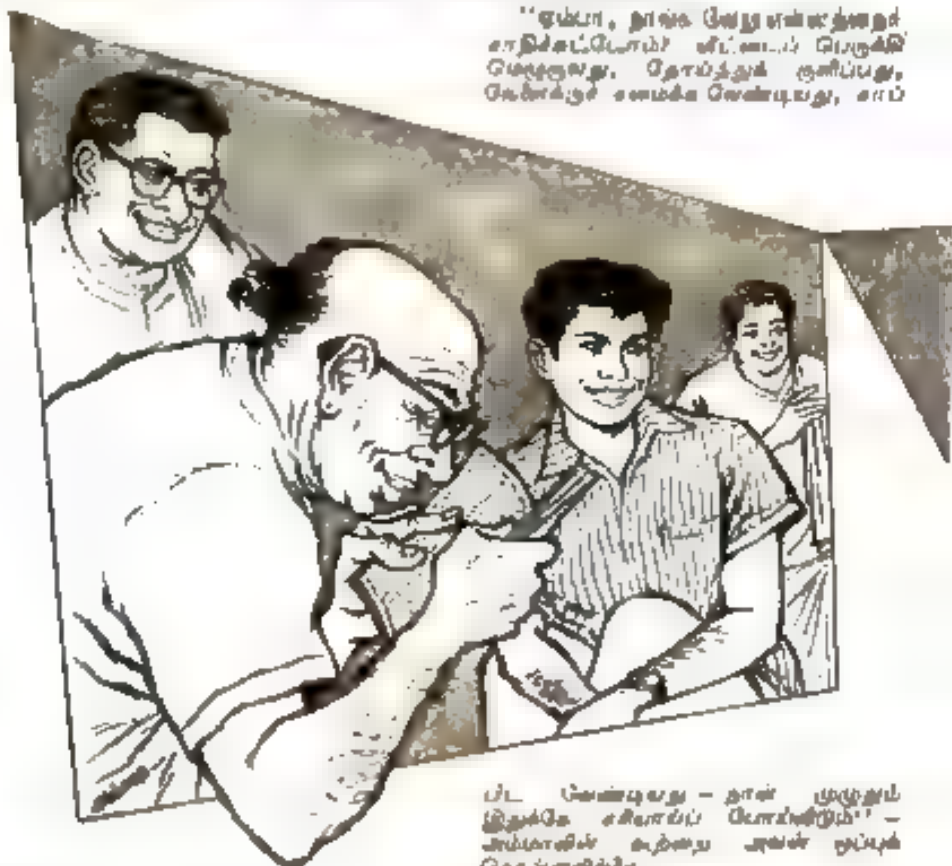
ராஜா அம்மாவின் குழந்தைபோல வந்ததை
கொண்டிருந்தான். ஒரு விஞ்ஞான தானை சூழத்
தவிர்த்த அவன் அம்மாவின் திணறுவது
போன்ற பிரகாரம்; மறுவிதமாக தான் ஒரு குழந்தை

ஒருக்கொன்றிருக்கிறான். கோபு, ராஜா, கோபு-
ஒவ்வொரு குழந்தைகளாக அவர்கள் தெறிக்க
கொண்டிருக்கிறார்கள்..... இன்று எப்போதும்
கேள்விகள்.

கம்பீரமான கேள்வி தாங்களாகவே அன்று
பளித்தது. கொஞ்சம் வேண்டியவர்களாகி
விட்டார்கள். ஒன்று போகும்போது ஒருவருக்கு
கொஞ்சம் ஆறுதல் வேண்டுமானால் கொய்க்கிக்
கொள்ளலாம்....!

சாப்பிடுவதில் அம்மா தெரிவிக்காவிட்டும்
கொண்டிருப்பதிலும் புரியும் ரகசியத்தை
அவன் வைத்துச் சாப்பிடுகிறபோது அவன்
பித்தமாகக் கொண்டிருக்கிறான்.

“ஏம்பா, நான் வேறு என்னத்தையே
எதிர்த்துக்கொள்? விட்டால் பெருக்கி
மெல்லுவது, நொய்த்துக் குளிப்பது,
கெட்குக்குக் கைக்கெட்டுவது, சாப்பிடு

பட்ட வேண்டியது - நான் முழுதும்
இதற்கே சேவாய்ப்பு கொள்வீரே” -
அம்மாவின் கத்தல் அவன் மூக்கு
கொண்டிருக்கிறான்.

பத் தலைவன் என்ற நிலைப்போல் தவிர்த்த
நிதிக்குள்.

“என்னமோ... என்ன கேட்டேனா ஆயில்
விஷயமாக வந்திருக்கிறா? இப்போது, குழந்தை
கொண்டிருக்கிறான் என்று விட்டார்கள். இந்த
வருஷம் அப்போது வந்த கொய்க்கிக் கால்களை
தான். ஒரு வாரம் விஷயம் எடுத்தால் கொண்டு
அவ்வளவு குழந்தைகளையும் விட்டால்....
அவ்வளவு வரலாம். நான்வது நான்
நாட்டின் அம்மாவின்மேல் அக்கறையுடன் இருப்பேன்
போனவனது வந்திருக்கிறான்...”

போன நடவடிக்கை இந்தத் தடவை இன்ன
ஒரு தலைவனாகவும் தவிர்த்தத் தவிர்த்தும்
போனிட்டான். அவன் இப்போதுக் கால்களை

“அதேபோலவா இருக்கிறான்...அந்தக்காலத்
தென அப்போதோட கொண்டுள்ள சம்பந்த
தென என்ன ஒன்று போனவரும் வந்தது
ஆனாகியிருக்கிறது - அப்போதோட அது” -
அம்மாவின் அருத்திய நியாகத்தின் அவன்
கொண்டு நிதிக்குள்.

அவ்வளவுதான், அதுதான் குழந்தை சம்பந்தம்
பட்டவருக்கு... கருவாணத்துக்குக் கால்களை
குழந்தைகள். இந்த குழந்தைகளும் அவ
வருஷம் திரைக்குக் கால்கள் விடுவது
போல் வந்திருக்கிறார்கள். இந்த பிரதானம்
மேய்க்கக் கால்கள் திரைப்போலேயே என்னாம்.
இன்னும் தான் ஒரு வருஷம்வந்தபோதும் கால்கள்
தவிர்த்தத் தடவை எப்போது போன போன

மலர் வரைக்கி... காதுவுக்கு அந்தக் கனவோ
இப்போது? ஆனால் அது எப்போதும் நினைத்து
நின்புறியது. அம்மாவைப் போல் நான்
முன்னாலும் அவள் அடுத்தபடியே அமைதியில்,
கனவின் வரும் புதுத்தனம் போல் நனை
கனவின் சாதனங்கள். அவளுக்கு அம்மா பணி
புது மனவியை வெகுவாக முடித்துக் கொடுத்த
விடுவியை. பட்டணத்தின் பரபரப்புக்கு
தெர்த்ததையே பதைத்ததையும் போட்டும்
போது எல்லாவே மறைந்து போகிறது.
பட்டண வாழ்க்கையை ஒரு போதைதான்!
அம்மாவின் கனவிப்பு இப்போது செடி
கவிதம் பிறகாகக் காயாகக் கவிதாசம்
பிரதிபலிக்கிறது.

"ஏதா? எப்போ வந்தே?" அப்பா
அவரைத் தேடித் தொட்டதற்கு வருகிறார்.
பரம்பர விசாரிப்பெய்யும் சில நிமிஷம்
கனல் முடித்ததும். அதன் பிறகு அவர்

அவரும் அம்மாவின் குரலில் தெளிந்தோடிய
பக்திப் பிரவாகத்தைக் கவனத்துடன் கேட்க
முடியுமா?

"ஏதுக்கடா. இதைவளம்..." இருந்தா
வும் அம்மாவின் முகத்தில் பெருமை பூசிக்கத்
தான் செய்திருந்த.

இதைவிடப் பெரிய பெருமையாக அவள்
தன் வீட்டில் வாங்கிப் போட்ட... போது
தொன்றாக மகிழ்ச்சி, இப்போது அம்மா
அடல் சேர்த்த சூழிற் விடுகிறது.

"உனக்கொன்றும்கூட கஷ்டமில்லையாம்.
அஞ்சிவிருந்து ஏழு நிமிஷம்வளையில் சற்று...
நீ இதுவிடம் இருக்கணுமென்பதில்லை, நானா
ஒருப் பாடு, உனக்கே பற்றுகிறேன்..."

மறுதான் காதுகளில் அம்மாவின் கவனம்
பழைய சாதனத்தைச் சாப்பிட்டு விட்டு அப்பா
அடல் வலதுக்கில் விளம்புகிறார்.

ஏககம் இருவகை கமலா தோதாந்தி

"பதாநுதெவ்வாம் இப்போ சாப்
பட்டறமா..." தொட்டுக்கொள்ள
அம்மா கணைக் குழம்பை வற்றும்
போது நாக்கின் தீர் ஏர்க்கிறது.

"எங்கேயோ.... என்னா
அதோடு சரி... இப்பத்தான் துக்கி
எழுதிருக்கிறேன் உன் நாட்டுப்
பெண் கனவைய் பண்ணி, டிபுளும்
தயார் பண்ணி விடுகிறேன்... அது
வும் தவிர, பழைய நாயாரைக்க
கொண்டாம் உடம்புக்கு ஒத்துக்
கொள்ள மாட்டேனென்றிது....
பச்சைத் தண்ணீரே குளிக்கா

முக்கை அடைக்கிறது... ஏதோ சின்ன
ஆபிரைக் பண்ணுதுமாம்..."

வந்தகாட்டிலிருந்து திரும்பும்போழுது
பகல் இரண்டு மணிப்பாகி விட்டது. "இந்த
வருஷம் பரவாலில்லை. நல்ல விலைக்கல்...
ஏதோ நன்கு விலைக்குறைய உச்சுக்குக்கூட
அனுப்பலாம், பாடு..." அப்பாவின் உதம்பு
தெக் மணிகளாகப் பண்பன்கிறது. அவள்
என்ன சொல்கிறாள்... பெப்பரின் எழுதி எழுதி...
அப்புரோட்டுக்கடிப் வெபர்....!

அம்மா கடித்ததை அவனிடம் கொடுக்கி
விடும். கொழு எழுதியிருந்தான். அவன் கண
வர் வேலை விஷயமாக டெய்லிக்குப் போக
தால், தான் அம்மாவைக் வந்த ஒரு மாதம்
ரோடப் போகிறேனாம். தானே வருவதான
எழுதியிருந்தான்.

"அம்மா, நான்கூட வேறுமுகம் பார்த்து
நாயாக்க..."

அவனிடம் பெகவதெவ்வாம் பம்பு செட்டு
களைப் பற்றியும் பங்கேறு காதுபடி மூன்ற
களைப் பற்றியும்தான்.... இடைவிக் அவன்
கண்புலிக்குத் புத்தகங்களைப் பற்றித்தான்.
கனவையிக் அப்பாக்கட அம்மா என்ற
பெரிய வட்டத்துக்குள் தம்மையும் இணைத்
துக் கொண்டு விட்டார்!

"இதோ பாரும்மா, சிக்காரிடு பிணைபர்.
கனக்குப் பிச்சுச் சேக்காரிடு எல்லாம்
இருக்கு." எல்லாசொக அப் பெட்டியைத்
திறத்தான் ராஜா.

அவன் சேக்காரிடு பிணைவரை சேடியோ
அடல் இணைக்கிறார். பெரியவன் போன
தடவை வந்திருத்தபோது அந்த சேடியோ
வைக் கொண்டு வந்தான் என்னுள் அம்மார்.

பாவையாமி ரகுராமம்... சிவாரிடு கழகத்
கழகக் கழகிக்விருந்து நாதம் இழைக்கிறது.
அம்மா அதோடினைந்து மெதுவாகப் பாடு
கிறார்... அந்த இனிமை இக்கிதான்;

சாதிக்க...

“அப்பே, இப்போது பிள்ளை வந்ததுக்கு முன்னாலே உங்களைப் பார்த்தது. பாவியே கொண்டு இருக்கிறேன். இப்பவும் அங்கேதான் இருக்கிறேன்?”

“இங்கே, சிவசுந்தரியின் என் அருமையாக” என்று ஒரு புத்தகம் எடுத்துக் கொண்டு...”

பொருத்தமான பதிலைக் கொடுத்தது.

ராஜா பிளாட்டபாரத்தின் இந்தக் கொடிய சித்திரம் அந்தக் கொடி வரை போட்டியில் இருந்தது. கொடி ராஜா போரா... ராஜா போரும் திராவிட சமூகத்தில் வலிப் படுத்தி வரை உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்தவர்கள். அம்மா செய்த கொடுக்கும் முறையைப்போல காண்டலோ வாரியல் கலந்துக் கொடுத்துக் கொண்டு. புத்தகம், பம்பாய்க்கில் சித்திர சமூகத்தில் இடம் பிடிக்க ஒரு நினைவு உங்க முன் பிழலாகப் படருகிறது. இன்று போல் கலாசாலைக் கூட உயர்க்கணத்தில் வந்தது நினைவாக என்று அவர் நினைத்ததாவது உண்டா?

அம்மாவும் அப்பாவும் அவர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சித்திரக் கலா. பொருத்தமான காலங்கூடத் தட்டுகிறது. பெரியவர்களைப் படிக்க வாய்ப்புடனாக. இன்று தூக்காட்டியில் இருக்கிறவர், ராஜா எம். ஏ. பால் செய்து விட்டு ஒரு பெண்ணின் அக்கொண்டெய் டாக் இருக்கிறார். பொருத்தமையும் மூன்று விவரமாய் உயர்வாய் செய்து கொடுத்த விட்டார்கள். குறைப்பட்டுக் கொள்கிற ஜீவனங்கள் வளருகின்றன, கொடுக்கிற ஆள் குற்றத்து இல்லாமல் என்ற ஒருவர், அவர் ஊக்கு வயது நூற்பத்தத்து ஆகிறது. பிபிர பெருகிறது.

“மேல் ராஜா, அங்கேவெண்டா? இரண்டு பெரிய பாய்க்க, இன்னிக்குக் கஷ்டப்பட்டு உங்க தென்னை வாய்ப்போல நூல்களை உங்களுக்குத் தரவையாய் இருப்பாங்க” என்று... பொறுத்துக் குற்றத்தைக் இங்கே, இன்று செய்து ஒரு இடம் பாக்கி யின்மாமல் வந்தி வந்ததுதான் மிகவும். ஆயக்கமும் வேண்டிய வகுத்துக்கள் காப்பிட்டதான் கண்ட பாவம்.

பெருந்த இரண்டாவது உங்களுக்கு நினைவு வந்தது. எப்போது உங்கடா அம்மாவின் பிழைப் படித்துக் கொண்டு இருக்கிற உயர்வாய் பிளாட்டபாரத்திற்கு வருகிறது

“ராஜா... அப்பா...” கொடுக்கிற ஒரு தாள். முதல் வகுப்பு வந்தபின் இருந்து கொடுக்கிற இறக்குவது... கொடுக்கா...?

“என்ன இப்படித் திராவிட தகவல் இங்கே மல்...” ராஜாவும் அப்பாவும் கொள்கிற அச்சுரிமையாக வைத்தபோது அவன் சிரித்துக் கொள்கிறார்.

“ஆமாம், உங்களை பெய்வாய் ஆச்சரியத்தில் ஆத்திரமும் இருந்தான்... பட்டணத்தில் ஆயிரம் விவரமாக வந்தேன், உங்க வீட்டில் விசாரித்தபோது உங்க மாமனார் வீட்டுக்குப் போயிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதனால் கொடுக்கப் பார்க்க வந்தேன். அவரோ, இப்பக் கிளம்பிக் கொள்கிறதான்... நானும் கிளம்பிவிட்டேன்...”

அம்மா கொடுக்கும் மாதிரி மூன்று படித்துப் பற்றிப் போகச் செய்திருள், தன் வயிற்றில் பிறந்த மூன்று மூன்று பேர் வந்ததில் மகன் கொள்ளப் பெருமை. நடுத்திரை குழந்தைகள் வராததையும் பாடுவாய் செய்து வந்திருக்கும் பட்டணங்கள் சித்திராநிலையம் கிட்டப்பதையும் சொல்லிச் சொல்லி அங்கொங்கிலிருள்.

“அதற்குமேலானவர், பெருங் பேத்தியைக் கொண்டு சென்றது நாங்கள் இருக்கிறோம்... கொண்டு வந்தது என், பார்ப்போம்” என்று விசாரிப்பாகச் சட்டைக் கட்டை உயிர்தூக்கி விட்டுக் கொண்டார் ராஜா.

அம்மாவின் திரைமாமல் தயாரிப்புகள் அவன் வீட்டுக் கொண்டு இருக்கும் பற்களுக்குப் பொறுக்கவில்லை! பரிமாறாமல் சமாளிக்கும் பரிமாற வந்தவர்களுடன் பார்த்திருள் அவள்.

இரண்டு தினங்கொகக் கொண்டு அவ் கொள்கையொலிப்புகிறது. கொடி தான் கொண்டு வந்திருந்த ஏதேனோ பூச்செய்யுளில் விளக்கியத் தெளிக்கிறார், விவர இருக்கா ராஜா இரந்ததுக் கொடுக்கும் அண்ணா ஒரு மூலகென்று இரந்ததுக் கொண்டு செல்களுக்கு வந்திருள் போரா. பிறந்ததனால் பரும அல்லல்தான் வேதனையும் விளையாட்டுமாய் சிக்கிறார்கள் அம்மா.

“அம்மா, இந்தோ பார்த்திரா... பிட்ட... பிடித்ததில் இட்டவியால் பட்டணி அருக் கிடையா...”

“அம்மாவையா, இட்டவியே பட்டணி அருக்கிலும் திங்கிறதற்கு பாரு இருக்கா...? கொடுக்காத காரியம்... இதுப்பச் சட்டியினை செல்லி ஏன் வந்திருள் ஆக்க...”

அம்மாவின் உணர்வுதான் ஆய்வுமாய் இம்மாமல்... இத்ததானும் “பிட்டி” செய்திருந்த இட்டவியின் எடுத்துப் பரிமாறியபோது பருமன் இம்மாமல்தான்.

படி படித்துவிட்டது. தான் ஆரம்பித்த இருக்க “கொண்டிருள், ஆனால் இத்த இனிய குழலிலிருந்து அவ்வளவு சீக்கிரம் விடுபட மனம் வரவில்லை, காண்டல் வாயில் எடுக்கும் போது இன்னும் ஒரு வாரம் கெட்டு எழுத மகன் தான் இருக்கிறது.

கொடுக்கக் கூடுதல் பின்னி மூடித்துப் பிதாட்டித்து உங்களை அவன் தயைக் குட்டுகிறான்.

“அம்மா” உயர்வு பின்னித்திரப்போ... பிட்டி இப்போது எப்படியமையா திருப்பது

அருமையான சுவை என்பது ஒரு விஷயம் சக்திமிக்க போஷாக்கு

என்பது மற்றொரு முக்கியமான விஷயம்

அருமையான போஷாக்கைப் பெறுவதற்கு தான்
எல்லாவும் கருகரப்பான, அனவாயிதிக் வழி
பார்லே க்ளூகோ பிஸ்கெட்ஸ். இதனில் பால்,
கொழுப்பு மற்றும் சர்க்கரையின் கலவை
அம்சங்கள் எவ்வளவு நன்றியுள்ளன—
முதுங்கா என்ற கைட்டில் பிளாகளும்
அபரிமிதமாக அடங்கியுள்ளன,
எனவே

பார்லே க்ளூகோ
பிஸ்கெட்டுகள்

இத்தகைய
மிக அதிகமாக
விநியோகமாகும்
பிஸ்கெட்டுகள்

முதுங்காவுக்கு விசேஷமாக சிறப்பு பிஸ்கெட்டுகள் விநியோகம்

**ஓர் முதல் தரமான
சந்தர்ப்பம்**

**உங்கள்
சிறு தொழிற்சாலை
தொடங்க
எம்ஐஐஸி
நிதியுதவி**

விவரங்களுக்கு உடனே அணுகவும்:

மதராஸ் இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட்
கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்.

எம். எல். ஏ. பிளாங்ஸ்,

150-A, மவுண்ட் ரோடு, மதராஸ்-2.

எம்ஐஐஸி

இதயூர்வுமான
நிதியுதவி

Criteria-MIICT-2402

“இந்த வசத்துப் பிரச்சினையை ஏ. வி. வி. எக்ஸ்ப்ரஸ் கொண்டு தெரிவிக்க”
 “அப்படியா?”
 “ஆமாம்! பஸ்ஸுடன் ஒரு புரோக்ஸிடே என்னதான் படிக்கிறார்களோ போய் வி. என்ஸிங்கு கொடுத்த”

சென்னை, 15-12-1964

“இந்த வசதும் ஏதேனாவது எங்கேயும் நன்றாக சேர்த்திருக்கிறோம். அம்மா பிறத்த நாளைத் தட்டும் பண்ணிடலாம்.” கோபு என்னுடைய தட்டையாக எந்தான். அம்மாவைக் கொண்டும் அப்பாவைக் கொண்டும் ஏதோ வாய்க்கி விடுகிறதும், கோபுவும் குறை வையக்கவியும் தன் பங்குக்கு, டிரைவருக்குப் போய் அகலக் கரை போட்ட பட்டுப் புடவைகளும் ரவிக்கை புறமாக வருகிறதும்.

ராஜா கம்பெனிக்குப் பணம் கேட்டுத் தந்திருக்கிறதும், மறு நாளே பணம் வந்து சேருகிறது. வக்கொண்டை அம்மாவைக்குக் கல் வியாபாய் வாய்க்கி வந்தபோது அம்மா விடக் கண்கள் கலங்குகின்றன. தன் மெய்ந் தவிர்த்தவர்கள் அவள் கண்கள் பிடித்துக் கொண்டு ‘ராஜா...’ என்று விம்முகிறதும்.

அம்மா தவிர்கிறதும்... “நீங்கள் எல்லாம் வசதி யுட்படுத்தி விட்டேன். இந்த வேலையைப் பழக்கப் படுத்தித் கொள்வது இரண்டாவது நினைத்தாயா...”

எதையுமே பழக்கி கொண்டு விட்டு நிறுத்து வது என்பது கஷ்டம் தான். அம்மாவும் அப்ப வாவும் என்ன வாய்க்கியவர்களாக கழித்துப் பழகியவர்கள். தெளிந்த திரோஷடயாக வாய்க்கியவர்கள் கழித்ததிலும் கூறாமல் கலிக் கும் குறை மனவியுடையவர்கள் அவர்களுடைய தன்மைமற்ற அன்பையும் தெளிவாகக் கண்டு கொள்ள முடிகிறது. என்னோ அயல்கள் வந்து விட்டுப் போன ஆடம்பரமான கல்கங்கள் கையாக்கத்தான் தெரிவுப் பிய நாட்களில்.

ரவிக்கைக்கு வந்து செரு நேரம் அம்மா மோசிக் கொள்வதற்குத்தான்.

“ஒவ்வொரு வசதையும் நவம்பரவாசை எல் லோரும் சந்திக்கவேண்டும். கஷ்டம் வையகன் எல்லாம் கூடப் பிறத்தவைதான். ஆனால் அந்தவெல்லாம் மாத்துட்டு இருக்கிறதும் பாரு... அதனால் பாடுவதென்றே ஒரு வாய்த் தவிர்த்து விட்டதற்குச் சமம்.”

ரவிக்கை வந்தது. - அம்மாவை மீட்டுத் திருக்கிறதும் குழந்தைகளைப் போல் அம்மாவும் அப்பாவும் ரவிக்கை வந்தவுடனேயே வந்த தும் எல்லாவும் புயலிவாக மனதையும் வசதையில் பார்த்துக் கொள்வதற்குத்தான் அயல்கள். இனி அடுத்த சந்திப்பு எப்போதோ?

அம்மா, அப்பாவைக் கூட அழைத்து வந்ததுக் கொள்ள வேண்டும் என்று வேகம் இம்மாதிரி நேரங்களில் எழுவதற்கு. அதுவே சிவ்வியில் உட்கொண்ட மனதில் விடுவது மூலம்.

விடி முடிந்து வேலைக்குப் போனபோது பொதுவாக மலிவாக நின்று. வந்து சேர்த்ததைப் பற்றி அம்மாவைக்கு எழுதக்கூட நேரமில்லை. ஆனால் அம்மாவை மீட்டுத் தந்த தன் கடிதம் வந்துவிட்டது அயல்க்கு.

ராஜாவுக்கு.

அம்மா அடிக் ஆரோவாதம். நீ பத்திர மாயப் போலக் சேர்ந்திருப்பாய் வென்று நினைக்கிறேன். வேலைத் தொத்தரவிலும் உன்னால் கூடவே எழுத முடியாமல் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்தத் தடவை நீங்கள் மூன்று பேரும் இங்கு வந்து எங்களுக்கு இருந்தது தாங்கள் செய்த புண்ணியம். ஆனால் அந்த அகிலம் தாங்கள் முடியாதவற்றை என்னவோ கடவுள் உங்களை ஒவ்வொரு இடத்திலே சேர்த்து வைத்திருக்கிறதும்.

கொடியை எடுத்துக்கொள். நவம் சன் பாத்நியம். ஆனால் ருணக் குழந்தை இவ்விடங்களில் குறை. இனிமேல் தாக்குப் பிறக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

கொடியோ, அத்தப் பெண் குழந்தை கூடத் தாக்கு இவ்விடங்களில் வருகிறதும், உன் விஷயத்தின் வேறு மாதிரி குறை.

இந்தத் தடவை கொடியும் கொடியும் தனித் தனிவாக என்விடம் கேட்டார்கள், உங்களைக் கேட்க முடியாமல். ஏன் என்னால், நீயும் அவர்களும் தத்தம் குடும்பம் எங்கிற பாதையிலே பிரிந்து விட்டார்கள். என்விடம் விட்டாய் தாயார் வீடு, குழந்தைகளுக்குச் சாக்கைக் கடுகிற இடம் மாறிவிடாது. கொடி, உன் சிவ்வியில் பிரிவாகத் தன்விடம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக் கிறேன். கொடி உன் பெண்ணில் ஒருத்தியை அனுப்பச் சொன்னதுமா என்னிலும். நவம் வேறுவேறுபாடு உங்களுக்குக் கொள்கிறதும். எழுதிவிட்டே கேட்டுக் கொண்டு நீ முடிவு பண்ணு. ஆரோவாதம், அம்மா.”

என்னதான் முடிவுக் கொண்டு சிவ்வியில் சாப் பிலும். அம்மாவின் கடிதத்தைத், நவம்பரம் க் கணிய் சாட்டுவது போல் அவளை படிப்பது மாதிரி தைக்கிறதும்... அம்மா சேர்ந்தவர்க ளும் பெண்ணையும் சேர்ந்திருக்கப் பழக்கி கொள்ளவில்லையா... இவ்வுருக்கத் தன் மக்க லின் பிரச்சினையை ஒதுக்கி நின்றே அவள் பார்க்கிறதும்.

ராஜா, சாருவுக்கும் கொடியுக்கும் கொடி யுக்கும் தனித் தனியே கடிதம் எழுத உட்காருகிறதும்.

ஸெப்பாய்
இருக்குமிடம்: அதுவே
ஆரோக்கியம்
இருக்குமிடம்

தேவகுடி துறையிலுள்ள திருவிடைக்கொடி
தொடர்ச்சி கட்டிடம் கட்டித் தர
தொடர்ச்சி கட்டிடம் கட்டித் தர
தொடர்ச்சி கட்டிடம் கட்டித் தர
தொடர்ச்சி கட்டிடம் கட்டித் தர
தொடர்ச்சி கட்டிடம் கட்டித் தர

**அழகரங்கம் கிராமத்தை
கட்டிக் கொண்ட
சைப்பாய்**

© 2000 Blackwell Science Ltd, *Journal of Internal Medicine* 247: 115–121

Abstract of a 100-page paper on parenting

ஸர்க்கு சீர்த்தன மஞ்ஜரி

ஸர்க்கு பாகங்கன் அடங்கிய இந்த துணிச் சூதல் பாகத்தில் ஸ்ரீ நிபரவாஜ ஸ்வாமிகன் ஸ்ரீ சாமபிரசாத் துதித்துப் பரவுவ (ஸ்ரீராமாத்ன மானாவித் சோராத்) ஸ்ரீ சீர்த்தனங்கனும், இரண்டாவது பாகத்தில் அவர் கேர்த்தி ராடனம் செப்த விஷயமும், மூன்றாவது பாகத்தில் வைத்த சாஸ்திரத்தை அவர் விளக்கியதும், ஸர்க்காவது பாகத்தில் ஸ்வாமிகன் அளித்த ஸ்ரீரூப தெசங்கனும், சீர்த்தனங்கனின் பதவுரை பொழிப்புரைகளுடன் தமிழில் தொகுத்துப் பிரசுரம் செய்தவர்: எம். கே. ரங்கசுந்தரபி ஜயங்கார் 14, ஸ்ரீரங்கம், வடக்கு வீதி, சென்னை-18 கிடைதபாகம் செவடிடல் ரூ. 1/-

நிறுத்துங்கள்!

ஸாட்டுத்தனத்திலும் பயனில்லை.
தேவையுடையது ஸ்ரீரூப இங்க. கேமல்
டெக்ஸ் இங்க விரும்புகள், சிறகு
பேரூ தங்கு தடைபற்றி ஸ்ரீரூப
ஸ்கூதிரைத் தந்து பரவுங்கள்.

கேமல்

டெக்ஸ் இங்க வாங்குங்கள்

பண்டித ரகோபாலாசார்வஸ்தின் பால ப்ராஸ

குழந்தைகளுக்கு ருசியான டானிக்

1932 ஆகஸ்ட் மீது முதல் பதிப்பு

கவுண்டிவோலாஸம் (இ) மீட்டிங் 1932-33

அன்பின் வழிவழி

உதயி பொய்யை, சித்திரத்தை விட்டுக் கிழி இறக்கி, எக் திறையச் சாமான்களின் போட்டவங்களைக் கிட்டுக்குள் நுழைத் தான் காத்தா. தெருவிக்குத்து உள் வர ருத்திச் சென்ற, மாளிக் இறழத்த அடிச் சுலடுகள், இன்னும் மறைபயில்கிற, பண்டுக தாயிங் எழுதிய கோனம், ஞாபகங்களின் கணத்தொடு அணங்குகள் அடிபொற்றியபடி உய்க்கை நடத்து வந்தான்.

வாரிசை நுழைத்துக் கொண்டு, பஞ்சுத் தலை யனை வங்கக் காரிக் கற்றிக் கற்றி வந்து கட்டிக் கொண்டது திரிமயி. அதற்குத் தெரி யும், எழுமாவிவழியாக் பிங்கோத்து வாக்கி

வந்திருப்பாக் வந்து. அதன் குழைக் அன் பாக் திரிக் கொடுத்து விட்டு, அப்படியே கைப் பொட்டவங்களுடன் உட்கார்த்து கொண்டான். அவன் மடியின் மீது அது குழைந்து விடுவாடி விட்டுச் சுற்றிக் சுற்றி வந்தது திரிமயி.

“தெரி!”

அவளுடைய குரல் கொய்கை வரை, நிதானமாக் குழை குழியுடன் பிரித்து, கருண்டு அடக்கிற்று. பிங்கட்டியத் தலை நீட்டும் குர அளையானம் ஏதும் இல்லை. வரவிற்குவா வான்?

“இவ்வகத்து வர முடியவாது என்று தம் பெண்ணிடம் சொன்னி அறுப்பி விட்டான் மேலி. அவளுக்கு உடம்பு கலிக்வேவா?”

பின்புறம் உட்கார்த்து வந்துத் கொண் டிருத்த ஜுவன்கமி அங்குத்தே குரல் கொடுத்தான். அத்தச் செங்கி காதிக்கு விழுத்த தும், சட்டென்று விட்டு வேகிகள் அனைத்தும் பங்கமடங்கு பெருகி, அவன் காட்சியிக் வந்தது இறக்கிவ. ஒய்லோர் அவைபாக்

பெருக்க வேண்டிய விடு. குழைக்கையில் கையமாக் விழுத்திருத்த துணி ஓட்டை, அடுப்பின் கரீயும், கையவலின் பகை யும் மாசுமயி மூற்றம் திறைப அடுக்கி இருத்த பாத்நிரக்கள்!

அவளுக்குத் தெரியும். மேலிக்கு உடம்பு எழுவும் இல்லை. வங்கோவாது திருவிழாக் கட்டத்தொடு போய்க் ப யன். அவ்று அவன் விட்டுக்கு விட்டினர் வந்திருப்பார்கள். நடுகு விய் வார்த்துக்கு ஒரு தாய் இப்படித் தாய் அகன் தின்று விடுவாக். அவனைக் கண்டுகையும் துணிவிக்கை. வேறு ஆகாத் தேடித் கொள்ளவும் மனமில்லை.

சாமான்களை குழிவா கப் பருக்கிவிட்டு எழுத்து பின்புறம் போனான். கொய்கிறுக்கு, குழைபடி யின் காலிக் விட்டுக் கொண்ட தரும், பாரிவி

எஸ்.ஸி.சுமி சுபிரமணியம்

தவறுது உபயோகித்தால் போர்ஹான்ஸ் பற்பசை சுறு உபாதைகளை நிறுத்தி, பற்சிதைவைத் தடுக்கிறது

சிற்றோர், பெரியோர், யாவரிடமிருந்தும் தாமதமே தேடி வந்த தந்தைகட்கு கடிதங்கள், சுறு உபாதைகளையும், பற்றிதனையும் எழுதியிடவே போர்ஹான்ஸ் பற்பசையின் லீன்கைத்தக்க வெற்றியைப் போற்றுகின்றன. இந்த தற்சாட்டிக் கடிதங்களை எழுப்பி மாணேர்ஸ் & கோ. லிட். கம்பெனியாரின் எந்த ஆபீஸிலும் காணலாம்.

"பல் போர்ஹான்ஸ் காள் அவதிப் பட்டிக் கொண்டிருக்கேன்... உபாதை-லையிடேன்... போர்ஹான்ஸ் பற்பசை... பல்போர்ஹான்ஸ்... இப்போது எனக்கு அந்த போர்ஹான்ஸ் அவதியில்லை. அதுபோல 20 முதல் 25 கயிர்கள் போர்ஹான்ஸ் உபயோகிக்கப்பட்டால் பிட்டன், என் குழந்தைகளைப் போர்ஹான்ஸ் தனி குடம் கொடுத்தே விட்டேன்."

—உதயசங்கர் திவசி, பாட்டு.

"பிஞ்சு குழந்தைகளைப் பற்றி வயிற்றுப் போர்ஹான்ஸ் பற்பசையை கொடுத்த பற்று வலதுக் கயிர்க் உபயோகித்து வருகிறேன். அது எனது குழந்தைகளுக்கான பிழ்வுக் கருத்தினை விட்டது. இப்போது என் குழந்தைகளை வயிற்றுப் போர்ஹான்ஸ் பற்பசை கொண்டு பல் வலதுக்குக் கொடுத்தேன்."

—எம். எம். எம். பதமங்கி.

பற்களைத் தக்கவாறையில் பராமரிக்க இரவிலும் காலிலும் போர்ஹான்ஸ் பற்பசைவைப்பது. போர்ஹான்ஸ் பற்பசை-ஆகியவற்றை பராமரிக்கும் உபயோகிப்பது... உதயசங்கர் பல் வைத்தியனார் வுக்கு எழுதும் பத்திரம் காண்க.

புலவரம்! "பற்களையும் எதுகளையும் பராமரிக்கும் முறை" என்ற வண்ணப் பத்திரம் தயிர். ஆகியவற்றை இரவிலும் காலிலும், இரவுத்தொழில் போது, (தயவு செய்து) 16 வயதான தயவு தலைகளை இக் உபயோகம் அனுப்புகள் : மாணேர்ஸ் டென்ட்லல் மூலேர், தயவு செய்து 10081, பல்பாய் 1. K-6
பெயர் _____ வயது _____
விலாசம் _____
கொள் _____

போர்ஹான்ஸ் பல் வைத்தியரொருவனால்
ஒருவாக்கியப்பட்ட பற்பசை

MR. M. M.

ஒரே ஒரு டீத்பிரஷ் அணிவரிசை உமக்கென்று ஒன்று

உங்களைப் பற்றாக்கு...
உங்களைப் பற்றாக்கு...
உங்களைப் பற்றாக்கு...
உங்களைப் பற்றாக்கு...

பிளாகா வரிசை—
எல்லா வயதிலுக்கும்
ஏற்ற விருப்பத்துக்கும்

பிளாகாவின் மலுக்கப்பட்ட முகங்கள், பற்றாக்கு
என்று சொல்வதற்கு

டீத்பிரஷ்

பெரும் டீத்பிரஷ் மட்டும் அன்று—அது பிளாகா எலில் நன்று!

Binaca

அவர்கள் ஜோடியாக அமைவதற்குக் காரணமாக இருந்தது அந்த விஸயத்தான்.

வாழ்க்கையில் அப்பறம் எவ்வளவோ நிபந்தனைகள். எவ்வளவுகளில் தோல்வியும், குடும்பத்தின் அளவாரம், அளவு மீறிய சொதனைகள், குழுவாக்கொருவர் தொன் கொடுத்துச் சமாதானம் கொடுத்து கொள்ள வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள், வாழ்க்கை பூப்பூர் தாட்டமாக இல்லை, அவளுடைய வாகவளம், கற்றுப்பெறும் அந்த மேடைக்குப் பொதுமக்களாக இருந்து வெற்றி கிடைத்திருக்கலாம். இங்கே அது போதவில்லைதான்.

சத்திரம் மடியின் மீது பத்திரிகையாளர் பிசித்துப் போட்டுக் கொண்டு உட்காப்திருந்தான். வகுமையுப்பாவி காதெல்லையில் லீன் வாட்டுப் புலகப்படங்கள் வெளியாகி யிருந்தன. தடியில் அவங்களு ரீப்பன் கட்டும், வெள்ளை கடுப்புமாக, பூப்பூத்தாடுவ குரு பெண்ணின் படம்.

"என்னுடைய சாத்தாக்டர் ஒரு காலத்தில் பூப்பூத்தாடுவது வரக்கூடா?"

சாத்தாவின் உதட்டிலிருந்து ஒரு சிறு சிரிப்பு தெளிந்தது.

"ஒன் சொல்யக் கூடாதா?"

"எனக்கு கொல்லி இப்போது என்ன ஆக வேண்டும்?" புத்தகத்தை கடுத்துப் பிமித்துக் கொண்டு, சாத்தாவின் எங்கு கட்டைமீன் உட்கார்த்தான். பானைக் கண்ணிலுது போல் அந்தச் சிரிப்பு, உணர்ச்சிகள்க் தேகிற்றது படித்து அமர்ந்து விட்டது போன்ற அந்த நிதர்சனம்.

"இங்கே உங்களுக்கு ஒரு பெயரில் கிடைக்கிறது போலுதுபோக்கு எதுவும் இல்லைதான் சாத்தா?"

"போக்குவதற்கு சீக்கிரமாக எங்கு ஒரு பொழுது? நான் அப்படியெல்லாம் இருந்து வெகுநாட்கள் ஆயிற்று." - விளையாட்டி கிருந்து ஏமாத்து ஒதுக்கிய, "எனக்கு ஒன்றும்

இவ்வாறுதான் உங்கள் எழுப்பிராணிக் அடி மருத்துவ மனையில் புலர் பெற்ற சிவகுரு வெண் பார்த்தவர் டாக்டர் ஜோன் பெல்.

ஒரு நாள் தோயலி ஒருவர் பெய்சின் அளவுக்குள் வந்தார். அவரையே கூர்ந்து நோக்கிப் பெல் "நீங்கள் இது எவ்வளவு நேரமாய்த் - எதற்குத் தோழியானீரா?" என்று கேட்டதும் தோஷத்துவிட்டோ அந்தக் கண்ணின் கீழ்ப்புடன் நம்புதல் குறுமீட்டத்தவகை தோகை "இது ஒன்றும் அவ்வளவு கஷ்டம் இல்லை. இவரது காலராபாக நோக்குவதன் முட்டிகள் இருக்கு பித்திரி எவ்வளவு கஷ்டம் போட்டுக்கிறது. இது பித்திரி கிட வந்து பக்கம் வெகுநாள் வந்திருக்கிறது. பானை அகர்த்தம் இது எவ்வளவுதான் எந்தப் போதுமையும் உபயோகித்திருக்க முடியும். அவர் அருகில் அடிக்கும் தோல் வலவனமக் கலனியுக்கள். இவர் ரு இது கைப் பிடியோக முன்ன கண்ணின் என்று கண்டித்தும்பு கஷ்டமா?" என்று பெல்.

ஒரு காலம் பெல் வகுப்பு நடுத்திக்கொண்டிருந்தான். ஒரு கண்ணாடிக்கு பின்புறம் தூதராமடிக்கும் தோவம் ஒன்றிருந்து. அந்தப் பத்திரிகை அளவு மட்டுமே.

"மாளவிகமோ, நீங்கள் இப்போன்ற அந்த ஒரு பெருமை ஆர்த்தவாறும ஒன்று முக்கிய அளவாக உங்கள் வணிகத்தை கஷ்டம். அடி பெருகின் தோல், வலவன், ரு இவ்வளவும பற்றி அறித்தால்தான் கிண்குளிகள ஆரக்கிப் பெல் முடியும்." என்று கூறிவிட்டு பெல் தம்முடைய கிரம் ஒன்றை முடிக்கும் விட்டு கீழில் வாயிறும் எவத்துக்கொண்டார்.

மீசுபு "எங்கே துணை எவ்வளவுதான் நான் நெந்து வாழி பெய்யுங்கள். கண்ணாடி என்ன தோன்றுகிறது என்று அறிவ அறிப்புகிறேன்" என்று.

மாணவிகள் சேர் நிவந்தில் கீழில் கிட்டி காமீன் எவத்துபோல் அருகாமையுடன் கூடிய வானம் துக்களையம் வலவிப்பட்டனர்.

மாணவிகளில் ஒரு கதறும் பெண்ணிடக் குழுவை பெண்ணிடம் திருக்கியது.

"என் அந்தம் மாணவிகள்" உங்களை ஒரு வகுக்காவது ஒர்த்து அற்புத கஷ்டமில் இல்லை. நான் என் ஆரக்காட்டி கிளத்தானா குழுவையினால் கிட்டினா. புதுள் என்ன நடு கிளத்தான வானம் எவத்து?" இதை நீங்கள் ஒருவாகட்ட வானிக் கிளவியே! என்று அந்தப் பெண்ணை டாக்டர்.

இந்த உட்காட்டி "கிளவிகளக் குழுவை போட்டியாடத்த தோழி நடத்தினவாறான் ஒர்த்து கணன் பாகில் டாக்டர் ஜோன் வெண் பார்த்தவர் என்ன பாகில் உணர்த்தல், வெண்மக தோஷமோ உபயுகித்தோ. தத்து கைதல் இப்போது எல்லாம் குழை வெண்புடன் அமர்வதும் ஏற்றி விளையாடல் என்ன பாகில். - என், ரெதர்மன் ஒர்த்து: இத்தியல் உட்காட்டி

வேண்டாம்" என்று தெருக வாய்த் சொக்
தும், குழந்தையின் குரல் அவன் பேரில்
ஒலித்தது.

"ஓ" என்று அவன் கவனி எடுத்துக்
கொண்டான் சத்திரன். "உனக்கு வேண்டின்
செய்யுத்தான். ஏன் நீ தானாகத் திரையாக
எழுந்திருக்கக் கூடாது? காணும் துயரம்
எப்பிடி போட்டு, என்மையின் கவனித்துக்
கொள்கிறோம்."

"அப்படியா? தானாகக் காணின் 'வேட்'
டாக எழுந்திருத்தான். எனக்கு என்மாத்
தெய்யும் வந்து விடும் என்மிறீர்கள்?"

சத்திரன் திரிந்து பார்த்தான். அவன்
குழந்தைப் பார்த்ததும் அவன் கவனமும்
அந்த மரபுதும் நிரல் தட்டிற்று. சத்
திரையோ பார்த்துப் பழியை அந்தக் வேட்
அவன் கவனம் பதவததுக் கொண்டு
நின்றது. அவன் பேச்சை அவன் அயலியைப்
என்று எழுதினான்? வேடக் கவனம்
தும்மிய அந்தக் குரல்?

அன்று விடுமுறை நாள்.

சத்திரனுக்கும் ஒரு விடயமாக இருக்கட்டும்
என்று பத்திரிகையில் வெளிவந்திருந்த
புதுமைபான சிற்றண்டி ஒன்றைத் தயார்
செய்திருந்தான். அவன் தந்தையிடம்,
கனகாசிரிஞ்சுரை நாட்களில் அவன் இதைப்
பாடும், புதிர் போடும் விதமாக ஏதாவது
சிற்றண்டி தயார் செய்வதன்ரு. தேர்த்
தாழும், வேண்டுமென்றே, அவர் குழந்தைப்
நிகைப்பை வரவழைத்துக் கொண்டு வேட்
பார். அவன் பதில் சொன்னதும் கவனம்
குறம்பிக் கிண்ட, இமைகளைச் சிமிட்டி
லுக்கின் விரும்புவதற்குக் கொண்டு சிமிட்டார்.
அவனும் கவனம் கொண்டிச் சிமிட்டினிட்டு
உன்னை ஒடி விடுவான்.

அம்மாவிடம், "சாத்தாவின் சாமர்த்தியத்
தற்கும் கவனப்புகும் தகுந்த ஒரு கவனம்
அவருக்குக் கிடைக்க வேண்டும்" என்று
பெருமையும கவியும் புதுப் பிரகாசப்பத்
தொனிக் அவன் தந்தை சொன்னும் அந்தப்
பேச்சில் தனி உற்சாகம் ததும்பும். அவனு
டைய சாமர்த்தியத்தின், குண் அழகுமையின்,
அவருக்கு எவ்வளவு தம்பிக்கை?

அந்தப் பண்டுகள் இப்பொழுது எவ்வே
போய் விட்டன? அவன் ஏன் கூட்டுத் தந்தை
மாக ஒடுங்கி விட்டான்? கவனமற்றதும்
குழந்தைமற்றதும் கொடுத்த கவனப்பின்,
தன் இயல்புகள் யெருகம் ஏன் அப்படி
இழுத்து விட்டான்? அந்தச் சாத்தாவின்
இவன் என்று இப்பொழுது சொல்லும் அவன்
கவனம் விட்டுக்காரர்கள் தம்பியாரினை?
அவருடைய குழந்தைமற்றே கவனித்துகொண்
டவனாக அவருடைய மதிப்பை?

ராஜி சில சமயம் கவனம் இடக்கும் தன்னை
ரைத் தூக்கிக் கொய்துடன் எறித்து விட்டுச்
சொல்வதற்கும். "எனக்கு இக்கே இருக்கவே
இருக்ககன். எப்போ யாரும் புல்லுக்கை இந்த
விட்டியே" என்று, சில சமயம் அவன்
மனத்துள்ளும் அப்படித்தான் ஒரு குழந்தைத்
குரல் பிடிவாதமாகக் கேட்டது. அதை
அவன் மறுக்க மறுக்க அது விடயம் வகார்த்து
கவனித்து கொள்வோட வந்தது.

கடம் விவரப்பட்டுச் சாமர்த்தியமும்
அழகமற்றதும் நடுவே புதுக் கவனம்
படப் படுத்தது. விவரப்படுத்த குழந்தை
கவன் பேச்சை கவனிக்கும் வாய்க்கு வாய்
பத்தாய்வகைமும் இருந்தது. சிறு தட்டுக்
கவன் சிற்றண்டியை அவருக்குக் குழந்தைமற்றத்
தும், பக்கத்து விட்டியிருந்து விவரப்பாட வத்
திருந்த குழந்தைமற்றதும் கொடுத்தான்
சாத்தா.

"உனக்குது" என்று லுக்கின் தாத்தாவின்
விடக் கூட்டார்த்த கவனித்துக் கொண்டிருந்த
சத்திரன்மற்றம் திரும்பினான்.

"தீயம் தாழும் அப்பறம் காப்பிடகாம்"
என்னும் சத்திரன் குறும்பாக. இவரும் மனம்
யும் அதை சத்திதும் பாராட்டுவது போலக்
கவனம் தட்டினான். "கூடாரும்தா,
தீயம் கூட்டார், அப்பறம் வேலிக்குப் கொ
காம். எவ்வோடு தீயம் ஐந்துநிலைகன்
விவரப்படுத்த சொத்த கோம்." இவத்தின்
குரல் கெடுத்தது. தாவித்து குழந்தைத்
குரக்கன் கூடவே ஒத்துப் பாடின.

கேணித் தவிப்பின் ரகக் கவனம் துடைத்
துக் கொண்டு கூட்டார்த்து கொண்டான்.
அது ஒரு விவரப்பட்டு. ஒவ்வொருவரும்
தன்னை ஒரு குறிப்பிட்டவராகக் கருதித்
கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொருவரிடமும்
சொன்னும் பதிலிக்குந்து அவர் தன்னை
பாரடக் கருதித் தனிச் செய்வு கொண்
டாரோ, அதைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்
டென்றும். அதுதான் விவரப்பட்டு.

தீயம், மனி, பக்கத்து விட்டு சிலகுமார்,
செகாய் எவ்வாருடைய பங்கும் ஆயிற்று.
அவருடைய பங்கும் வந்தது. சாத்தா
கவனி லுக்கி கொண்டான். மனி வேட்
டான்.

"ஆளு பெருகு?"

"பெண்."

"என்னோருக்கும் பிடித்தவரா?"

"சில பெருக்குப் பிடிக்கும்."

"இவர் வயதானவரா? அழகானவரா?"

"கொஞ்சம். ஆனால் எவ்வாறும் அவரை
விட்டுவைத் வயக அநிலமாக அன்றுமொன்றத்
தான் இருக்கிறது. அவ்வளவு அழகு என்று
கொள்க முடியாது."

"அவருக்கு என்ன தெரியும்?"

"தன்னுட்ப் பாடத் தெரியும்."

தீயம்செட்டென்று புது பெற்றது ஒரு பாடம்
யின் பெயரைக் கொள்ளுதன்.

"இக்கே, தப்பி -" சாத்தா சிந்தித்துக்
கொண்டே தொடங்கித் தொன்றான். "அவ
ருக்கு அவருடைய அப்பாவின் பாராட்டுதல்
கொடி, கண்டு. கூடவே அவருடன் நீண்டவ
கவனம் கத்தி பிடுக்கினார்."

"ஓ. எனக்குத் தெரியும். இத்திராகாத்தி."

"இக்கே, இக்கே! அவருக்குப் புப்பத்
தாட்டம் தன்னு அரும். பக்கென்கூட வகாக்கி
இருக்கிறார்!"

"தான் சொல்கிறதன். மின் கொயா
லுத்தி, பாட்டின்டன் சாம்பியன். அப்
படித்தானே?"

"இக்கே!" என்னும் சாத்தா சிந்தித்துக்
கொண்டே. "இன்னொரு அகடமாகும்!
அவருக்குக் கதைகள் எழுத்து தெரியும்.
கனகாசிரித் தாடகம்மட எழுதுவதன்ரு.

மக்களின் தேர்வு

லிப்டன்

**லிப்டனின் தேர்வு—
லிப்டன்**

லிப்டன் லிப்டனின் தேர்வு—
லிப்டன்

எல்லாருக்கும் உகந்த எண்ணெய்
சிறப்புகளும் இன்னும். இவ்வகை
விசேஷ எண்ணெய் மிகவும்
உயர்ந்தது.

நெட்டியாக வராமல், கெட்டுத்
செறிவு; சிறந்த மனம், இளங்
மட்டுமல்ல—ஆயினாலும் பாகெட்
கூடிய அளிக் அளவு தேர்வுபெற
கிடைக்கின்றன. பருகுதல், உள்
இன்றும், கெட்டுத் தருகின்ற
உள் இன்றும்.

மக்களின் தேர்வு—ஆயினும் லிப்டன்
லிப்டனின் தேர்வு—லிப்டன்

லிப்டன் லிப்டனின் தேர்வு

SHOCK TANK

பெருங்குழர்களுக்கு நற்செய்து!

சிறுவர்களின் பிள்ளிகளுக்கு பின்னியின் டிரைல்கள், சிறுமிகளின் சீருடைகளுக்கு பின்னியின் D316, சிறுவர், சிறுமிகளின் உடைகளுக்கு பின்னியின் 'கரோலின்' பாப்ளின் இவற்றிலிருந்து தேர்ந்தெடுங்கள்.

பள்ளிச் சீருடைகளுக்கு எம்ப்ரீக்டட் திசைகளை சிபாரிசு செய்வதும் பெற்றோர் சிறுமிகளையும் பிள்ளிகளையும் குவியல்களே.

பின்னி துணிகள் 115 கவுண்டுகளுக்குப் பின்னுக் கீழை தோற்றமுடன், சந்தாரி துவளப்புகள் வீண்க்கு கிடைக்கா.

பின்னி டிரைல்கள், D316, 'கரோலின்' எம்ப்ரீக்டட் வுட் டிங் முதலியவை ஆங்கிலாநம் பெற்ற பின்னி விவரபரி களிடம் கிடைக்கின்றன.

குதா பிட்டகுதாந் சிம்மகா விவா (சுதாஸஸ் வரி உட்பட)*

சுதா டிரைல்கள் :

WB17 (பெய்க்கை)	ரூ. 3.85
W17 C&D (சுதா)	ரூ. 3.50
WB57 (பெய்க்கை)	ரூ. 3.55
W17 C&D (சுதா)	ரூ. 3.50

ஸான் பைரைஸ் & மெர்லிஸைஸ் டிரைல்கள் :

WB04% (பெய்க்கை)	ரூ. 3.85
W17 C&D (சுதா)	ரூ. 3.50
WB50% (பெய்க்கை)	ரூ. 3.75
W17 C&D (சுதா)	ரூ. 3.50

ஸான் பைரைஸ் & மெர்லிஸைஸ் டிரைல்கள் - மெர்லிஸ் பிளூ பிளம் :

W17 C&D (சுதா)	ரூ. 4.00
D316 (பெய்க்கை)	ரூ. 3.50
D316 (பெய்க்கை) - சந்தாரி துவளப்புகள்	ரூ. 3.50
D316 (பெய்க்கை) - சந்தாரி துவளப்புகள்	ரூ. 3.50
D316 (பெய்க்கை) - சந்தாரி துவளப்புகள்	ரூ. 3.50

கரோலின் :

W17 C&D (சுதா) - சந்தாரி துவளப்புகள்	ரூ. 3.50
W17 C&D (சுதா) - சந்தாரி துவளப்புகள்	ரூ. 3.50

* குதா பிட்டகுதாந் சிம்மகா விவா (சுதாஸஸ் வரி உட்பட), மெர்லிஸ் பிளூ பிளம் (சுதாஸஸ் வரி உட்பட).

பள்ளி நிர்வாகிகளுக்கு ஓர் வேண்டுகோள் :

உங்கள் தொழிலகப் பெருகத்தில் உட்கொண்டு வந்தவுறு சிபாரிசு இத்தகைய தயவு செய்து எங்கள் குதா பிட்டகுதாந் சிம்மகா விவா.

பின்னி லிமிடெட்

(பக்கித்தாபம் & சுதாஸஸ் சிம்மகா, சுதாஸஸ் ஹவுஸ், தபாக்கிபிட்டகுதாந் சிம்மகா: 516, பெய்க்கை-12)

பின்னி

வந்தாரிஸ் பைக்கிங்கு பெருகத்திப்பள்ளியிலு

“என்னை, சித்தி
மகிழ்ச்சி! உனது தாயை
பயோ-ஸால்
கொடுக்க சொல். அது
குழந்தைகளை ஆரோக்க
யமாக்கவும், எளிதானதாக
வும் இருக்கச் செய்கிறது”

PAPA

ஜி. கி. ஜி. டி. ஜி.
மதுரை - இலங்கை

பயோ-ஸால்
(கிரூப் மீக்ஸ்)

பாஸுஸோரி பெனிபிட் சிட் பண்டு

பிரைவேட் லிமிடெட்
“பாஸுஸோரி” கம்பெனி”

3, திங்கராச்சாரி தெரு. திருவில்லிகுளம்
தபால் பெட்டி நெ. 414. மதுரை-5
தொலை: “LYFERMANS” போன்: 85774

மதுரை சி.பென்டி 1961 ஆகஸ்டுமாதாண்டு சி.பென்டி நடத்தப்பட்டிருந்த
(மதுரை சி.பென்டி 24 வ் 1961)

35 மாதங்கள்			35 அங்கத்தினர்கள்		
வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சி.பென்டி தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சி.பென்டி தொகை
A	ரூ. 200	ரூ. 5000	D	ரூ. 25	ரூ. 625
B	ரூ. 100	ரூ. 2500	E	ரூ. 20	ரூ. 500
C	ரூ. 50	ரூ. 1250	F	ரூ. 15	ரூ. 375
40 மாதங்கள்			40 அங்கத்தினர்கள்		
வகுப்பு	மாதச் சந்தா	தீர்மானி கமிட்டி சி.பென்டி தொகை	சி.பென்டி தொகை		
LTA		ரூ. 500	ரூ.	20000	
LTB		ரூ. 250	ரூ.	10000	₹
LTC		ரூ. 125	ரூ.	5000	

செரும் குழுவை விவரத்து அங்கம் விடுகளுக்கு பாதுகாப்பு

வினாக்கள்: புது கல்வி - பம்பாய் - பெங்களூர் - கல்வந்தா

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

மலர் ஒன்று: அரும்பு வேளாற்று

*பள்ளிப்படிப்பிலுள்ளி எ.க.நா.முடிந்த இவர் அமெரிசர் அறையிலிருந்து
எழுந்தரவச (கொய்க்க) கோத்தாசி, காடகத்த நன்மட்டு பள்ளியிலுள்

[illegible][illegible]

இந்தக் பிரச்சினை மார்ச் மாதம் நடைபெற்ற கருத்துரை விழாவில் கிட்டுவதற்கு முன்பு, மா. அமைச்சரவர்கள் சேலத்தில் அமர்ந்திருந்தபோது புகார் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது.

“என்பதில் மீட்டரைக் கவனி
தும் சித்” என்பதன் நம்புந்
தெளிவாகும். அருமை
கனா... அன்பு...
செய்திருக்க மீட்டரைக்.”

தான் நம்பரைத் தான் நம்பப்
என்று சொல்லி விடு
வான்."

[illegible]

திரு. டி. டி. கந்தன்

“தனது களப்போட்டிக்குடனும்
‘தொழில்புற’ ஏக்கரங்களுக்கு
மீதிலும் பல்வேறு இடத்தில் கைநிறு
வாட்டிகள் போட்டு நிறுத்து காவல்
கூடுதலாகாது. அதே நேரத்தில்
புதுப்பாடு போட்டிருக்கிறார்கள்
‘புது’ ஏக்கரங்களைக் கட்டிவிட்டார்கள்.

[illegible]

தமிழ்நாடு தெரிந்த நானாய்ப்

ஏனாலும் தேர்ப்பாது நிலைமையில், தனக்கு ஒன்றும்
தேர்ப்பாது என்று புரிகிறதுகொள்ளா நடப்பாதுகூடாது.

[illegible]

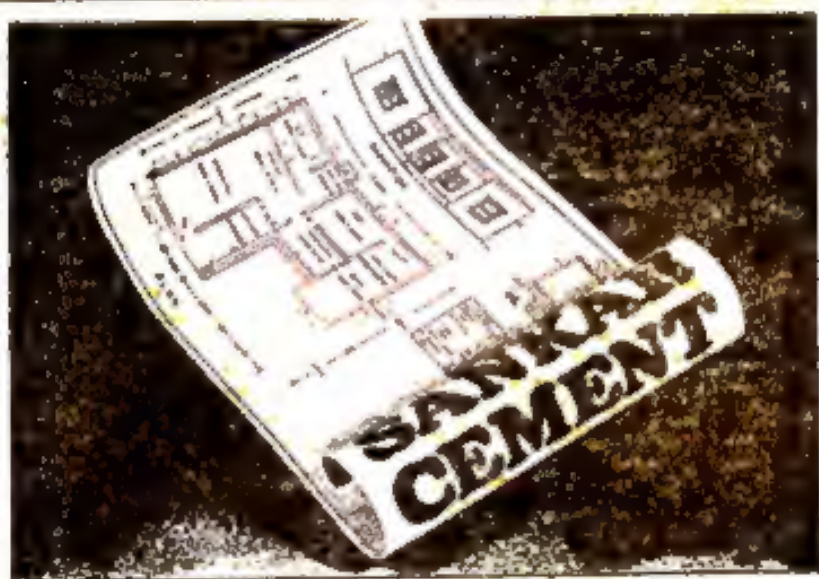
— அநாபிதப் பழமொழி

[illegible]

¹ 2001年12月10日，见《中国日报》，第1版。

“மாண்புமிகு அறிவு, விவசாயம், இயற்கைப் பாதுகாப்பு மற்றும் மது அமைச்சர் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றுள்ள கருவர்த்தி நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டேன். அங்கே அந்த நம்பிக்கைக்குரிய திட்டம் நடைபெற்று வருவதைப் பார்த்தேன். அங்கே அந்த நம்பிக்கைக்குரிய திட்டம் நடைபெற்று வருவதைப் பார்த்தேன். அங்கே அந்த நம்பிக்கைக்குரிய திட்டம் நடைபெற்று வருவதைப் பார்த்தேன்.”

கட்டிட திட்டங்களுக்கு
நிரந்தரமான உருவ
அமைப்பு அளிக்க

சங்கர் தரமான சிமென்ட்.

சங்கர் சிமென்ட்

இருபது வருடங்களுக்கு
மேலாக சேகரிக்கப்பட்ட
அனுபவ அறிவு ஒவ்வொரு
சிமென்ட் பையிலும்
அடைக்கப்படுகிறது.
நீர், திடம், தாதுதன்மை,
இலகரான திறமையும்
ஒருங்கே அளிப்பது
சங்கர் சிமென்ட்
ஆகும்.

(S)

தி இந்தியா சிமென்ட்ஸ் லிமிடெட்

நாள் பெற்றது.

சென்னை-2, தொழிற்சாலைகள் : சங்கர் நகர்—சங்கர்

மூலம் தொழில் நுட்பக் கழகத்தின்
சிமென்ட் சர்வீஸ் பிரோ "தி தியோஸ்", சென்னை-18.

Circle No-4CT 1339

செட்டிக்குத் தவிர கடிதம்
ரூ. 15/- மீதம் பெறப்படுகிறது.

நாள் சென்னைக்கு வந்துள்ள மாத
மாகிறது. தெரிந்தவர்கள் வீட்டில் தங்கி
விடுக்கிறேன். கடந்த ஒரு மாதமாக வீட்டுக்
கூள் காதிடுட்டயின்மாதபடியால் வாசம்
பாசுறாள் நினைவியில் படுத்துத் தூங்கி
வது என் வழக்கம். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்
இரவு இரண்டு மணி சுமாருக்கு நான் தங்குக
அப்பாது தூங்கிச் சென்றிருந்த சமயத்தில்
இரண்டு போலீஸ்காரர்கள் என்னைத் தட்டி
எழுப்பி என் சென்றவரோ சென்னைச் செட்டுப்
போலீஸ் கட்டு எழுத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு
போய், சந்தேகம் வேல் என்று 'புக்'செய்து
வாக்கப்பில் எவத்தினிட்டார்கள். வீட்டுக்
காரர்களை எழுப்பி விசாரித்துக்கொள்ளும்படி
நான் எவ்வளவோ மயலுக்குச் செட்டுக்கொண்
டும் அவர்கள் என் வேண்டுமோவாக்குத் செவி
சாங்குகையிலே. மறுதான் காணியில் எவக்குத்
தெரிந்தவர்களுக்குத் தகவல் சொல்லி அனுப்பி
வத்திருக்கூட அவர்கள் கையத்தில் என்னை
அனுமதிக்கையிலே. ஒரு வாய் தகவல்
கொடுத்து. அவர்கள் வந்து என்னை ஸ்டாமின்
அழைத்துக் கொண்டு போவதற்குத் தாள்
பட்ட பாடு...!-என்போன்ற ஓரவைய விவரம்
தெரிந்தவர்களுக்கே இந்த தகவல் என்றும்,
ஒன்றுமறியாத அப்பாவியின் நினைவகையப்
பற்றிக் சுத்பனை செய்துகூடப் பார்க்க முடிய
விலே.

செட்டித்தையும், ஒழுங்கையும் நினைதாட்டு
வது அவசியம்தான்! இருந்தாலும் போதுபு
வாய்ந்த 'சுத்பன'கும் அறிவாக்கிலும் ஓரவ
வுக்கு மனதாபியாவதற்குடன் நடக்கவேண்டும்
சென்னை-34

31-5-70

"அனுப்பித்தவன்"

திருவள்ளூர் உருவப் படத்துடன் ஒரு
குடம் (காணவும் தமிழ்நாடு அரசு பங்களித்
வருதி ஒரு தகவல் திட்டத்தின் செய்தது அரசு.
ஆகும் இந்தத் திட்டம் சரியாக அமுலாக்கப்
படாததைத் தவிர உள்ளம் வருத்துகிறது.
சில பங்களித் திருவள்ளூர் உருவப் படம்
மட்டும் உள்ளது; குடம் பாணவக் காணும்.
குடம் பா உள்ள இடத்தில் உருவப்படத்தைக்
காணும். சில பங்களித், இரண்டுமே காணு
மல் அத்திசென்று ஒதுக்கப்பட்ட - டுகர
வருக்கு முன்னால் உள்ள பகுதி வெறிச்செய்து
காணப்படுகிறது.

'செய்வன் திருத்தச் செய்' என்ற பொன்
மொழியைப் போக்குவரத்துத் துறையினர்
கவனிப்பார்களா?

சென்னை-34

22-5-70

வி. ச. வாசுதேவன்

மிட்பவம் ரெயிண்டி நினைத்தும் சில
சமயம் பணம் செட்டுகள் அன்றையத் தெரி
முத்திரை வித்திக் கொடுக்கப்படுகின்றன.
சென்ற மாத முத்திரை திரோம்பெட்ட
செய்த கணக்கும் தெரி முத்திரையின்
புக்கெட் கொடுக்கப்பட்டது. என்னைப்
போனவே இன்னொருவர் கண்களில் பணம்
செட்டியும் தெரி போதிக்கப்படவில்லை. நடு
புத்திரம் பரிசோதனை அப்பணம் செட்டிப்
தெரி இன்னமும் போனவே அகிரும் அப
ராதத் தொண்டினைப் பெற முயன்றார்.
எவ்வளவு கொடுக்கியும் கோரம் அளவரைத்
தாண்டும் வரை அழைத்துச்சென்று அபராதம்
காண்கிறார்கள். புக்கெட் கொடுப்பவர்
இருந்தத் தவற்றுக்கு வாக்கியலர் பதியானார்!

சென்னை-64

5-5-70

ம. ச. சுந்தரராசன்

நாள் காஞ்சிபுரத்தில் ஏகத்தாறு இரண்டு வருடங்களாகச் செய்தித் தாள்
வித்யோகிக்கும் தொழிலில் இருக்கிறேன். சென்ற இரண்டு வருடங்களாகச் சென்னை
எனக்கு அது மாதத்துக்கு ஒரு மாதம் வரையில் ரூ. 1.15 வீதம் பெற்றுள்ளேன். 1970
முதல் மேதெண்ட் கணக்கில் கலிபத்து செல்லப்பட்டது. இது குறித்துச் சந்தோஷம்
பட்டேன். ஆனால் இப்போது முன்பு இருந்த கலியே தெகனை என்னுமிவிட்டது.
வருடா வருடா என்னை கண்கள் கவாப்பறாதார் உதவையும், வரதர் கோயில்
உதவையும் தடைபெறுவது வருக்கம். அதுமேல் இந்த வருடமும் தடைபெற்றது.
என்னை கண்கள் தகராட்டி மன்றம் காஞ்சி தகர என்னைகளை பெய்தாமல் குத்தகைக்கு
விட்டது. குத்தகைதாரர்கள் அத்த வரையிலும் போலும் கண்களில் இருந்த திணம்
அது காக வீதம் இப்போது நாட்களுக்கு வருக செல்தார்கள். இச்செய்தக என்
போன்றவர்களுக்கு எப்படியும் பவனிக்கலும்? என் இவ்வாறு செய்கிறீர்கள் என்று
செட்டலம் கோயில் திருவிழாவுக்கு எத்படுக வேண்டை கூடு செய் இது பவன்
படுகிறது என்மீதுங்கள். ஆகவே அவர் மன்றகளை வருத்திவா திருவிழாக்க் கொண்டாட
நினைக்கிறார்? கண்களின் கவனம் வந்து செய்த விட்டோம் என்று கொண்டு
இப்போது புது வித கவனம் புகுத்தி விடுக்கிறார்கள். இது என்ன நியாயமோ?

காஞ்சிபுரம்,

29-5-70

ஆர். இராமகிருஷ்ணன்

பாதுகாப்பிற்கு
ஒரு பூட்டு உள்ள
தெனில் அது
நவ-தால் ஒன்றே
ஒன்றுதான் !

நவ-தால்

தம்பிக்கையானது. அதனால்
தாங் பாங்குகளும் தொழிற்
சாலைகளும், கிடங்குகளும்
நவ-தால் பூட்டையே உபயோ
கிக்கின்றனர். அந்நுட்பமான
தயாரிப்பு! ஒவ்வொரு
பூட்டுக்கும் மாறுபட்ட
இலாபமுறையில் வெட்டப்
பட்ட சாலைகள். உடைத்து
திறக்க இயலாதபடி அந்ந

பாதுகாப்பு அளிப்பதற்
கெற்ற முறையில் செயல்ப
பட்டது நவ-தால். இதனால்,
எவ்விதமான இரட்டைக்கூடு
அதை மிகவும் உறுதியாகத்
தெறு. தயாரிப்புகள் :
கோத்தொழி-பாதுகாப்பு
உபகரணங்களைத் தயாரிப்ப
தில் 70 ஆண்டுகளுக்கும்
மேலான அனுபவமுடைய
வர்கள்.

4 எசைகன் :
40 ம்ம (5 எசைகன்)
50 ம்ம (8 எசைகன்)
67 ம்ம (7 எசைகன்)
85 ம்ம (8 எசைகன்)

CARBIDE TIPPED TOOLS for faster production

The high hardness and wear resistance of Carbide Tipped Tools contribute to faster speeds and feeds, better finish, longer edge life, greater dimensional control and closer tolerances.

Our current manufacturing range includes Drills (including masonry drills) Reamers, End Mills, Slot Drills, Side and Face Cutters, Shell End Mills and Face Cutters.

ADDISON & CO. LTD MADRAS-2

(A Member of the Gauge and Tool Makers' Association, U.K.)

DISTRIBUTORS: J. N. Marshall & Co., Bombay—for Maharashtra, Gujarat & part of Madhya Pradesh. Macnelli & Barry Ltd., Kilburn Division—for West Bengal, Bihar, Assam, Orissa, Uttar Pradesh, Haryana, Punjab, Delhi, Himachal Pradesh, Jammu & Kashmir, Rajasthan & part of Madhya Pradesh. Addison & Co. Ltd., Madras—for Tamil Nadu and Coastal Andhra. Addison & Co. Ltd., Bangalore—for Mysore State. Batlibol & Co. Private Ltd., Secunderabad—for Andhra Pradesh excluding Coastal Andhra. Batlibol & Co. Private Ltd., Ernakulam—for Kerala State.

OVERSEAS DISTRIBUTORS IN U. S. A., Canada, U. K., Holland, Belgium, Denmark, Germany, Italy, Greece, Sweden, Iran, Singapore, Malaysia, Thailand, Hongkong, Philippines.

